

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Αριθμός φύλλου 59

1918

Εν Αθήναις τῇ 21 Μαρτίου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 1161 περί τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀντισταγγελέων.	1
Νόμος 1162 περί τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου ΦΠΣ' περί εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν.	2
Νόμος 1163 περί μεταρρυθμίσεως τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ νόμου 459 «περί μερικῆς τροποποιήσεως τοῦ νόμου 279 τοῦ 1917».	3
Νόμος 1164 περί χορηγήσεως ἀδείας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν προμηθειῶν ἔργων καὶ ἐγκαταστάσεων διὰ τὴν αὐξήσιν τῆς στρατιωτικῆς ἀποδόσεως τοῦ δικτύου τῆς Ἑταιρείας τῶν Ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων.	4
Νόμος 1165 περί Τελωνειακοῦ Κώδικος.	5
Νόμος 1166 περί συστάσεως σώματος Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας.	6
Νόμος 1167 περί προσωρινοῦ κανονισμοῦ τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ ὑπηρεσιῶν τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1918 καὶ περί χορηγίας ἐξ δωδεκατημορίων πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξ πρώτων μηνῶν τῆς χρήσεως ταύτης.	7
Νόμος 1168 περί ἐκκαθαρίσεως τῶν μισθῶν καὶ λοιπῶν μισθίων ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν.	8
Νόμος 1169 περί παροχῆς βοηθημάτων ἐν Ἡπείρῳ.	9
Νόμος 1170 περί ἐγγυήσεων τοῦ Κράτους πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν διὰ χορήγησιν δανείων εἰς πρόσφυγας.	10
Βασιλικά Διατάγματα	
Περὶ τροποποιήσεων τοῦ Β. Δ. «περί διαγωνισμοῦ διὰ θέσεις γραμματέων νομικῶν ἢ λογιστῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας».	11
Περὶ ὁμοιομόρφου κανονισμοῦ τοῦ τρόπου τῆς τηρήσεως καὶ τῆς λειτουργίας τῶν ἀρχείων τῶν Β. Πρεσβειῶν καὶ τῶν ἐμισθίων Προξενικῶν ἀρχῶν.	12
Περὶ νέων τηλεφωνικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ καθορισμοῦ τηλεφωνικῶν τελῶν.	13
Περὶ προσθήκης ἐν τῷ ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου 1917 Β. διατάγματι «περί ἠθικῶν ἀμειβῶν».	14
Περὶ ἰδρύσεως Κεντρικῆς Στρατ. Φαρμακαποθήκης.	15
Περὶ προσωρινοῦ ὁρισμοῦ τῶν ἐτήσιων γραφικῶν ἐξόδων τοῦ Μαιράρχου Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐλαφροῦ Στόλου καὶ τοῦ πλοίου τοῦ ἐφοδιασμοῦ τοῦ Ἐλαφροῦ Στόλου.	16
Περὶ κανονισμοῦ τῆς στολῆς τῶν τεχνιτῶν α' καὶ β' τάξεως τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ.	17
Περὶ προσωρινῆς χρησιμοποίησεως τῶν ταινιῶν καπνοῦ τῶν 2 1/2 δραμίων ἀντὶ τοιοῦτων τῶν 60 δραμίων.	18
Περὶ λειτουργίας ὀδοντοιατρειῶν ἐν τοῖς Στρατιωτικαῖς Νοσοκομείοις.	19

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 23 Νοεμβρίου 1917 «περί υπογραφῆς ἐγγράφων ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως κτλ. τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας».	20
Περὶ παρατάσεως τῆς προεδρίας πρὸς υποβολὴν αἰτήσεων καὶ λοιπῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων τῶν βουλευμένων νὰ καταστήσωσι τὴν προγενεστέραν αὐτῶν ὑπηρεσίαν συντάξιμον οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων τῆς τέως Κρητικῆς Πολιτείας καὶ τῆς νήσου Σάμου.	21
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ ἀπὸ 16 Μαρτίου 1917 Β. διατάγματος περί διατιμῆσεως δασικῶν προϊόντων.	22

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἀντισταγγελέων.

Νόμος 1161

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τοῦ Ἀρείῳ Πάγῳ ἀντισταγγελέων ὀρίζεται μέχρι δύο.

Οἱ παρ' ἐφέταις καὶ παρὰ πρωτοδικαῖς ἀντισταγγελεῖς τοποθετοῦνται κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν μὲν παρ' ἐφέταις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δέκα πέντε, τῶν δὲ παρὰ πρωτοδικαῖς τοὺς τρία-κοντα δύο.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον κητεργεῖται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Εν Αθήναις τῇ 19 Μαρτίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Δ. Τσιριμώκος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 19 Μαρτίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Δ. Τσιριμώκος

(2)

Περί τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου ΦΠΣ²
«περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν».

Νόμος 1162

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1ον

Εἰς τὸ ἄρθρον 35 τοῦ νόμου ΦΠΣ² προστίθεται τελευταῖον ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἑξῆς: «Τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη περυσίζονται κατ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως καὶ ἀναπληροῦσι, κατὰ τὴν ἀνω τάξιν, τὰ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ἀποχωρήσαντα ἐκ νομίμου κωλύματος τακτικὰ μέλη».

Ἄρθρον 2ον

Τὸ ἄρθρον 39 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος, κλητευθεὶς, μὴ ἐμφανισθῇ, δικάζεται ἐρήμην, κατὰ τὰς περὶ τούτου σχετικὰς ἐπὶ πλημμελημάτων διατάξεις, ὡς αὐταὶ ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ νόμου ΓΨΟ² τῆς 23 Μαρτίου 1911, κατὰ τὰς αὐτὰς δὲ διατάξεις κρίνεται καὶ τὸ παρκαθεκτὸν τῆς κατὰ τὴν ἐπόμενον ἄρθρον ἀγκυρῆς».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 58 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «Εἰς τὰ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν ὑπηρετοῦντα τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου πληρώνονται τὰ ἔξοδα τῆς προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου πρὸς δὲ καὶ ἀποζημιώσεις δραχ. 20 ἡμερησίως διὰ τὸν χρόνον τῆς μακροῦ τῆς ἐδρας τῶν δικυνοῦς αὐτῶν».

Ἄρθρον 4.

Ἐν τέλει τῆς 1 § τοῦ ἀρθρου 21 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθενται τὰ ἑξῆς: «καλουμένους καὶ εἰς προσωρινὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ὁπωςδήποτε κωλυμένων τακτικῶν».

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταχωρίσεως αὐτοῦ, ἡ δὲ διάταξις τοῦ 3ου ἀρθρου ἀπὸ τῆς 1 Νοεμβρίου 1917.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαρτίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Α. Τσιριμώκος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαρτίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Α. Τσιριμώκος

(3)

Περί μεταρρυθμίσεως τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ νόμου 459 «περὶ μερικῆς τροποποιήσεως τοῦ νόμου 279 τοῦ 1917».

Νόμος 1163

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 459 τοῦ ἔτους 1914 τροποποιεῖται ὡς ἑπείτα:

«Ἐπίσης ἐπὶ εἰρηοδικαίων περιλαμβανόντων ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτῶν δύο ἢ πλείονας τῶν πρῶην δημοτικῶν περιφερειῶν ὑπάρχουσι μονίμως διωρισμένοι συμβολαιογράφοι,

οἱ, ἐδραζόμενοι εἰς ἐκάστην τῶν ὡς ἀνωτέρω περιφερειῶν, δὲν ὑπάρχει δὲ εἰδικὴν ὑποθηκοφυλακείαν, δύνανται ἡ περιφέρειαι τοῦ Εἰρηνοδικείου νὰ διακριθῇ διὰ Β. Δικτάγματος εἰς δύο γραφεῖα ὑποθηκῶν, εἰς ἃ κατανέμονται καὶ εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον ὑπαγόμεναι ὡς ἀνωτέρω δημοτικαὶ περιφερικαὶ καὶ ὧν ἕκαστος ἐδραεῖ εἰς μίαν τῶν εἰς αὐτὸ ὑπαγόμενων κοινοτήτων, ἐν ᾗ καὶ ἡ ἐδρα τοῦ Συμβολαιογράφου.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐκ τῆς τοιαύτης διακρίσεως προκύπτόντων γραφείων ὑποθηκῶν ἀνατίθεται διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος εἰς τὸν ἐν τῇ αὐτῇ ἐδρᾷ συμβολαιογράφον, ὑπαγόντων δὲ ἐν αὐτῇ πλείωνων συμβολαιογράφων ἀνατίθεται εἰς ἕνα ἐκ τούτων μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ὁλομελείας τοῦ Δικαστηρίου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαρτίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Α. Τσιριμώκος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαρτίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Α. Τσιριμώκος

(4)

Περί χορηγήσεως ἀδείας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν προμηθειῶν ἔργων καὶ ἐγκαταστάσεων διὰ τὴν αὔξησιν τῆς στρατιωτικῆς ἀποδόσεως τοῦ δικτύου τῆς Ἐταιρείας τῶν Ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων.

Νόμος 1164

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας, ἵνα ἀναθέσωσιν εἰς τὴν Ἐταιρίαν τῶν Ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων, δι' ἀπ' εὐθείας συμφωνίας, τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων, ἐγκαταστάσεων, καὶ ἐνέργειαν προμηθειῶν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς εἰς τὸ μέγιστον αὐξήσεως τῆς στρατιωτικῆς ἀποδόσεως τοῦ σιδηροδρομικοῦ δικτύου τῆς Ἐταιρείας ταύτης, ἀντὶ δαπάνης ἐν ὅλῳ οὐχὶ μείζονος τῶν δεκα ἑκατομμυρίων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἀνωτέρω δαπάνη θέλει ἐπιβαρύνει ἀποκλειστικῶς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, τὸ ὅποῖον θέλει θέτει ἐκάστοτε εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω ὁρίου ἀναγκαιοῦντα διὰ τὴν ἐγκαίρην πληρωμὴν τῶν ἔργων, ἐγκαταστάσεων, προμηθειῶν, ἀπαλλοτριώσεων καὶ συναφῶν τούτοις δαπανῶν χρηματικὰ ποσά.

Ἄρθρον 3

Ἡ μετὰ τῆς Ἐταιρείας τῶν Ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων σύμβασις διὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, ἐγκαταστάσεων καὶ ἐνέργειαν προμηθειῶν, ἐγκριθήσεται ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργῶν, τὰ δὲ διαγράμματα τῶν ἀπαλλοτριώσεων καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων, ἐγκαταστάσεων καὶ προμηθειῶν, ὡς καὶ αἱ πληρωμαὶ τῶν σχετικῶν δαπανῶν θὰ ἐγκρίνωνται ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ.

Ἐπιτρέπεται νὰ γίνωσιν εἰς τὴν Ἑταιρίαν τῶν Ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων αἱ ἀνγκυλιούσαι αὐτῇ προκαταβολαὶ διὰ τὴν ἐκρῆξιν τῶν προμηθειῶν καὶ τῶν ἐργῶν.

Τὰ ἔργα καὶ αἱ ἐγκαταστάσεις παραληφθήσονται, ἅμα τῇ ἀποπέρατῳ αὐτῶν, ὑπὸ μικτῆς Ἐπιτροπῆς, διορισθῆσας ὑπὸ τῶν Ὑπουργείων τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαρίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς

τῆς Συγκοινωνίας

Α. Παπαναστασίου

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαρίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰω. Α. Τσιριμώκος

(5)

Περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος.

Νόμος 1165

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἀρθρον 1.

1. Ἡ τελωνειακὴ γραμμὴ τῆς Χώρας ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἀκτῶν αὐτῆς καὶ τῆς κατὰ ξηρὰν μεθορίου γραμμῆς.

2. Ἐπὶ τῆς τελωνειακῆς γραμμῆς καὶ ἐν ἄλλοις ἐμπορικῶς κέντροις ἰδρύονται τελωνειακαὶ ἀρχαί, κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τῶν ἰδιαιτέρων νόμων.

3. Αἱ ἐλεύθεροι ζῶντι θεωροῦνται ὡς κείμενοι ἐκτός τῆς τελωνειακῆς γραμμῆς.

4. Διὰ Β. Διατάγματος ὁρισθῇσονται αἱ διαβάσεις, δι' ὧν δεόν νὰ κομίζονται τὰ διὰ τῆς κατὰ ξηρὰν τελωνειακῆς γραμμῆς εἰσαγόμενα καὶ ἐξαγόμενα ἐμπορεύματα.

5. Ἐπίσης διὰ Β. Διατάγματος ὁρίζονται τὰ εἶδη τῶν ἐμπορευμάτων, ὧν ἡ ἀπ' εὐθείας εἰσαγωγή, ἐξαγωγή καὶ μεταφορὰ ἐπιτρέπεται εἰς ἐκάστην τελωνειακὴν ἀρχήν.

Ἀρθρον 2.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐν καιρῷ νυκτός, ἢ τοι ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου μέχρις ἡμισείας ὥρας πρὸ τῆς ἀνατολῆς, διακομιδὴ ἐμπορευμάτων διὰ τῆς τελωνειακῆς γραμμῆς.

2. Ἐπιτρέπεται καὶ ἐν καιρῷ νυκτός ὁ εἰσπλους εἰς τοὺς λιμένας καὶ ἡ προσέγγις εἰς ὅρους, ὅπου ὑπάρχει τελωνειακὴ ἀρχή.

3. Ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐπιβίβασις ἢ ἀποβίβασις ἐμπορευμάτων ἐν ὥρᾳ νυκτός.

Ἀρθρον 3.

1. Τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ ἀνωτέρου ἀρθροῦ ἐξαίρουται:

α') Τὰ διὰ σιδηροδρόμων ἢ ἀνεγκωρισμένων ἀγωγέων κομίζόμενα ἐμπορεύματα.

β') Αἱ ἀποσκευαὶ τῶν ἐπιβατῶν, καὶ

γ') Τὰ ἐμπορεύματα τὰ κομίζόμενα δι' ἀτμοπλοίων, διατελούντων ὑπὸ ταχυδρομικὴν σύμβασιν καὶ ὁρισμένον δρομολόγιον ἐκτελούντων.

2. Διὰ Β. Διατάγματος ἐπιτρέπεται νὰ καθορισθῶσι καὶ ἄλλαι ἐξαίρεσεις.

Ἀρθρον 4.

1. Οὐδεμίαν ἐργασίαν πρὸς φόρτωσιν, ἐκφόρτωσιν ἢ μεταφόρτωσιν ἐμπορευμάτων ἢ προϊόντων ἐπιτρέπεται

νὰ ἐνεργηθῇ ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς καὶ ἄνευ τῆς παρουσίας ὑπαλλήλου αὐτῆς καὶ εἰς θέσεις ἄλλας παρὰ τὰς ὁρισμένας ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς ἢ τὰς ὁριζόμενας ἐν τῇ ἀδείᾳ αὐτῆς.

2. Ἐκάστη ἀδεία ἰδιίδεται δι' ὁρισμένην φόρτωσιν, ἐκφόρτωσιν ἢ μεταφόρτωσιν. Κατ' ἐξαίρεσιν, ἀδεία δὲν ἀπαιτεῖται κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ.

3. Πρὸ τοῦ πέρατος ἐκάστης ἐκφορτώσεως ἢ μεταφορτώσεως δὲν δύνανται νὰ δεχθῶσιν οἱ πλοίαρχοι ἐμπορεύματα πρὸς, φόρτωσιν ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς.

Ἀρθρον 5.

1. Ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ δύναται νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν φόρτωσιν πρὸς ἐξαγωγήν ἢ μεταφορὰν ἐγχωρίων προϊόντων ἢ μεταλλευμάτων ἐκ παντὸς ὅρου ἢ σκαλώματος, μετὰ προηγουμένην κατάθεσιν διασφίσεως καὶ παρουσίᾳ ὑπαλλήλου.

2. Ἐὰν τὰ προϊόντα δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος ἢ φόρον, ἢ παρουσίᾳ ὑπαλλήλου κατὰ τὴν φόρτωσιν δὲν εἶνε ἀπαραιτήτος.

Ἀρθρον 6.

1. Πρὸς μεταφορὰν ἐγχωρίων προϊόντων ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ τελωνείου διὰ λέμβων ἢ πλοικίων, ἐκ σκαλωμάτων ἢ θέσεων, ἐνθα δὲν ἐδρῶει τελωνειακὴ ἀρχή, χορηγεῖται ἀδεία παρὰ τῆς πλησιεστεράς τελωνειακῆς ἀρχῆς εἰς πλοῖα ἐφοδιασμένα διὰ ναυτιλιακῶν ἐγγράφων. Ἡ φόρτωσις αὐτῇ δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἄνευ παρουσίας ὑπαλλήλου.

Ἀρθρον 7.

1. Ἀπαγορεύεται εἰς πλοῖα οἰσθήποτε χωρητικότητος καὶ προσελεύσεως, φέροντα φορτίον, ἢ προσέγγις εἰς λιμένας ἢ ὅρους, ἐνθα δὲν ὑπάρχει τελωνειακὴ ἀρχή, ἢ εἰς θέσεις ἄλλας παρὰ τὰς ὁρισμένας πρὸς ἐκφόρτωσιν.

Ἀρθρον 8.

1. Τὰ τελωνισθέντα ἄλλοδαπὰ ἐμπορεύματα ἐξομολοῦνται πρὸς τὰ ἐγγόρια.

2. Τὰ ἐξαχθέντα εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν ἐγγόρια ἐμπορεύματα θεωροῦνται ὡς ἄλλοδαπὰ καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὰς περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου διατάξεις.

Ἀρθρον 9.

1. Ἐν περιπτώσει ναυαγίου τηροῦνται αἱ διατάξεις τῶν νόμων περὶ ναυαγίων καὶ ναυαγιαρρέσεων.

2. Αἱ τελωνειακαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ παρέχωσι τὴν συνδρομὴν τῶν διὰ παντὸς δυνατοῦ μέσου εἰς τοὺς ναυαγούς καὶ νὰ λαμβάνωσι τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν τελωνειακῶν τελῶν καὶ ἄλλων δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου, ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς.

3. Ἡ τελωνειακὴ ἀρχή, ἀδιακρίτως βιβλιολογίας, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ πάσας τὰς τελωνειακάς ἐργασίας, τὰς ἀπαιτούμενάς ἐκ τοῦ προορισμοῦ τῶν ναυαγίων.

Ἀρθρον 10.

1. Παραβάσεις τῶν τελωνειακῶν ὁρισμῶν, ἔνεκεν ἀποδεδειγμένης ἀνωτέρας βίας, δὲν ἐπάγονται ποινικὰς συνεπείας.

2. Τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως τῶν τυχαίων γεγονότων φέρει ὁ πλοίαρχος, ὁ ἀγωγιάντης καὶ οἱ λοιποὶ ἐνδιαφερόμενοι, κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας καθωρισμένους κανόνας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ἀρτίξεων καὶ δηλωτικῶν εἰσαγωγῆς.

Τμήμα Α'.

Διὰ θαλάσσης.

Ἀρθρον 11.

1. Παντὸς πλοίου, προερχομένου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ καταπλέοντος εἰς λιμένα ἢ ὅρον τοῦ Βασιλείου, δι' οἷον

δήποτε αίτιαν, και εξ ανάγκης, ο πλοίαρχος οφείλει να καταθέσει εις την υγειονομικήν αρχήν διπλούν δηλωτικόν του φορτίου εντός 12 ὥρων ἀπὸ τοῦ κατάπλου, συγχρόνως μετὰ τῆς υγειονομικῆς πιστοποιήσεως καὶ πρὸ τῆς ἐλευθέρως κοινωνίας. Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ἔχει ὁ πλοίαρχος καὶ ἂν δὲν φέρῃ φορτίον. Εἰς τὸ δωδεκάωρον δὲν ὑπολογίζονται αἱ ἀπὸ τῆς δύσεως μέχρι τῆς ἀνατολῆς ὥραι.

2. Ἄν ὁ πλοίαρχος εἴνε ἀγράμματος, καλεῖται τρίτος, ἵνα ἐνώπιον τῆς υγειονομικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ πλοίαρχου συντάξῃ καὶ υπογράψῃ τὸ δηλωτικόν.

3. Ἡ υγειονομικὴ ἀρχή, ἀφοῦ θεωρήσῃ τὸ δηλωτικόν, παραπέμπει ἀμέσως τὸ ἕτερον τῶν διπλογράφων αὐτοῦ εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχήν.

Ἄρθρον 12

1. Τὸ δηλωτικὸν τῶν διατελούντων ὑπὸ ταχυδρομικὴν σύμβασιν καὶ ὁρισμένον δρομολόγιον ἐκτελούντων ἀτμοπλοίων ἐπιτρέπεται νὰ παραδίδηται εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχήν ὑπὸ τῶν πρακτόρων τῶν ἀτμοπλοικῶν εταιριῶν καὶ μετὰ τὴν ἐλευθέραν κοινωνίαν τοῦ πλοίου, ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον προθεσμίας, καὶ νὰ διαλαμβάνῃ μόνον τὰ διὰ τὸν λιμένα τοῦ κατάπλου προωρισμένα ἐμπορεύματα.

2. Τὰ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν προωρισμένα ἐμπορεύματα τῶν ἀτμοπλοίων τούτων ἀναγράφονται μόνον κατὰ ποσὸν ἢ ἀριθμὸν ἐν τῷ δηλωτικῷ τοῦ τελευταίου λιμένος.

Ἄρθρον 13.

1. Ὅταν πλοῖον, μὴ γενόμενον ἀμέσως δεκτὸν εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν, τίθεται ὑπὸ ἐπιτήρησιν ἢ κάθαρσιν, ὁ πλοίαρχος οφείλει νὰ προβῇ εἰς προφορικὴν ἐνώπιον τοῦ υγειονομοῦ δήλωσιν τοῦ φορτίου, ἐντὸς δώδεκα ὥρων ἀπὸ τοῦ κατάπλου, συντασσομένης ἐκθέσεως, ἀναπληρούσης τὸ δηλωτικόν.

2. Τὸ δηλωτικὸν τοῦτο παραπέμπεται ἀμέσως εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχήν.

Ἄρθρον 14.

1. Οἱ πλοίαρχοι οφείλουσι πρὸ τοῦ ἀπόπλου ἐκ τοῦ λιμένος, εἰς ὃν τὸ πρῶτον κατέπλευσαν, νὰ ἐφοδιασθῶσιν ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς διὰ δηλωτικῷ.

2. Ἐὰν οὐδὲν ἐκ τοῦ φορτίου ἀπεβιβάσθῃ, ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἐπιστρέφει εἰς τὸν πλοίαρχον τὸ κατατεθέν δηλωτικόν, βεβαιούσα ἐπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐδὲν ἀπεβιβάσθῃ.

3. Ἐὰν μέρος τοῦ φορτίου ἀπεβιβάσθῃ, βεβαιοῦται τοῦτο ἐνυπογράφως ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου δηλωτικῷ καὶ μετὰ τοῦτο ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἐφοδιάζει αὐτὸν δι' ἀποσπάσματα τοῦ κατατεθέντος δηλωτικῷ ἢ ἐπιστρέφει τὸ πρωτότυπον λαμβάνουσα ἀπόσπασμα αὐτοῦ.

4. Ἐκδίδονται τόσα ἀποσπάσματα, ὅσοι εἴνε οἱ λιμένες τοῦ προορισμοῦ.

5. Ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα εἴνε προωρισμένα διὰ τὸ ἐξωτερικόν, ἐκδίδεται ἕν μόνον ἀπόσπασμα δηλωτικῷ.

6. Ἐὰν ὁ πλοίαρχος παρέλαβε νέον φορτίον, ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἐφοδιάζει αὐτὸν διὰ τῶν νομίμων ἐγγράφων, ποιουμένη μνείαν τῶν ἐκδθέντων ἐγγράφων ἐφ' ἑκάστου αὐτῶν.

7. Τῶν ὑπ' ἀριθ. 1—5 ὑποχρεώσεων ἀπαλλάσσονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 12 ἀναφερόμενα ἀτμόπλοια.

8. Τῆς ὑπ' ἀριθ. 1 ὑποχρεώσεως ἀπαλλάσσονται οἱ πλοίαρχοι, ὅσους τὸ πλοῖον, καταπλεύσαν κενόν, ἀποπλέει ἄνευ φορτίου.

Ἄρθρον 15.

1. Ὁ πλοίαρχος, μετὰ τὸν κατάπλου εἰς δεῦτερον λιμένα, παραδίδει, ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 11, εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχήν τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενα ἔγγραφα.

Ἄρθρον 16.

1. Τὸ δηλωτικὸν εἰσαγωγῆς συντάσσεται γαλλιστὶ ἢ ἀγγλιστὶ ἢ γερμανιστὶ ἢ ἰταλιστὶ, μετὰ μεταφράσεως εἰς τὴν ἑλληνικὴν, διαλαμβάνει δὲ τὸ ὄνομα, τὴν σημαίαν καὶ

τὴν χωρητικότητά τοῦ πλοίου, τὴν προέλευσιν αὐτοῦ μετὰ τῶν γενομένων προσεγγίσεων, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος καὶ περιληπτικὴν δήλωσιν ὁλοκλήρου τοῦ φορτίου, κατ' εἶδος, ποσόν, ἀριθμὸν καὶ βάρος δεμάτων ἢ δοχείων μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν σημείων καὶ ἀριθμῶν.

2. Δὲν ὑποχρεοῦται ὁ πλοίαρχος νὰ συμπεριλάβῃ ἐν τῷ δηλωτικῷ τὰς ἀποσκευὰς τῶν ἐπιβατῶν, ὅταν αὗται ἀποτελῶνται ἐκ δοχείων, δι' ὧν συνήθως κομίζονται τὰ πράγματα τῶν ἐπιβατῶν.

3. Δι' ὅσα εἶδη φέρουσι δι' ἰδίαν χρῆσιν οἱ ναῦται, ὡς καὶ διὰ τὰ ἐφόδια τοῦ πλοίου, οφείλει ὁ πλοίαρχος νὰ καταθέσῃ μετὰ τοῦ δηλωτικῷ καὶ ἰδιαιτέραν σημείωσιν, ἥτις θεωρεῖται παρὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς καὶ λαμβάνει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τοῦ δηλωτικῷ.

4. Τὰ συνοδεύοντα τὸ δηλωτικὸν ἔγγραφα προσαρτῶνται αὐτῷ.

5. Τὸ δηλωτικὸν γράφεται διὰ μελένης, ἄνευ διωρθώσεων, ἀπαλείψεων καὶ ἀλλοιώσεων, διαλαμβάνει τὰ ποσὰ ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς καὶ υπογράφεται ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου, ἢ, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 12, ὑπὸ τοῦ πρακτορος.

6. Ἐλλείψει τινὸς τῶν ἀνωτέρω ὥρων, τὸ δηλωτικὸν εἴνε ἀπαράδεκτον.

Ἄρθρον 17.

1. Ἐκθέσεις ναυαγισματικῆς ἐπιτροπῆς περὶ παραδόσεως ναυαγίων εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχήν, ἔγγραφα ταχυδρομικῆς ἀρχῆς περὶ ἐμπορευμάτων εὐρεθέντων ἐντὸς ταχυδρομικῶν φακέλων, ἢ διαταγαὶ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ ἀναλόγων περιπτώσεων ἐκδιδόμεναι, ἀναπληροῦσι τὸ δηλωτικόν.

Ἄρθρον 18.

1. Πλοίαρχος παντὸς πλοίου, χωρητικότητος μέχρι 100 κόρων, προερχομένου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐξαίρεσει τῶν διατελούντων ὑπὸ ταχυδρομικὴν σύμβασιν, προτιθέμενος νὰ καταπλεύσῃ εἰς ἑλληνικὸν λιμένα, οφείλει νὰ ἐφοδιασθῇ παρὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου τῆς προελεύσεως διὰ δηλωτικῷ τοῦ φορτίου.

2. Ἐν ἀρνήσει τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ὅπως ἐκδώσῃ τὸ δηλωτικὸν τοῦτο, ὁ πλοίαρχος οφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν ἑλληνικὴν προξενικὴν ἀρχήν τοῦ λιμένος, εἰς ὃν παρέλαβε τὰ ἐν τῷ πλοίῳ αὐτοῦ εὐρισκόμενα ἐμπορεύματα, ἐὰν τοιαύτῃ ἀρχῇ ὑπάρχῃ, δηλωτικὸν ὁλοκλήρου τοῦ φορτίου μετ' ἀντιγράφου τῶν φορτωτικῶν ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

3. Ἡ προξενικὴ ἀρχή, παραλαμβάνουσα τὸ δηλωτικόν, τοῦτο μετὰ τῶν φορτωτικῶν, φυλάσσει ταῦτα εἰς τὸ ἀρχειὸν τῆς καὶ ἐκδίδει τῷ πλοίαρχῳ ἀντίγραφον τοῦ δηλωτικῷ, ἵνα προσαρτηθῇ εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 δηλωτικόν.

4. Ἐν ἐλλείψει ἑλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἐν τῷ λιμένι τῆς φορτώσεως, ὁ πλοίαρχος οφείλει νὰ συντάξῃ πρόχειρον δηλωτικὸν ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου πρὸ τοῦ κατάπλου εἰς ἑλληνικὸν λιμένα καὶ εἰς ἀπόστασιν δέκα χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς ἀκτῆς, ἀναγράψων εἰς αὐτὸ τὸ φορτίον καὶ τὰ ἐφόδια τοῦ πλοίου.

5. Ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ οφείλει νὰ προσαρτῇ τὸ κατὰ τοὺς ἀνωτέρω παραγράφους δηλωτικὸν εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 κατατιθέμενον δηλωτικὸν ἢ ἐν περιπτώσει ἐπιστροφῆς του εἰς τὸ ἀπόσπασμα αὐτοῦ.

Ἄρθρον 19.

1. Ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ κατὰ τὸ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 18 δηλωτικῷ, ὑποχρεοῦται ὁ πλοίαρχος εἰς παροχὴν προσωπικῆς ἐγγυήσεως, ὅπως ἐντὸς ἐξαμήνου προθεσμίας προσαγάγῃ ἀντίγραφον αὐτοῦ καὶ ἐπιτρέπεται ἡ ἀναχώρησις τοῦ πλοίου.

2. Ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ κατὰ τὸ ἐδ. 2 τοῦ ἄρθρου 18 δηλωτικῷ, ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ τοῦ λιμένος τοῦ κατάπλου τοῦ πλοίου, αἰτεῖται παρὰ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς τὴν ἀποστολὴν ἀντιγράφου τοῦ κρατηθέντος παρ' αὐτῆς πρωτοτύ-

που καὶ ἐπιτρέπει τὴν ἀναχώρησιν τοῦ πλοίου, ἀφοῦ λάβῃ προσωπικὴν ἐγγύησιν.

3. Ἡ προσωπικὴ ἐγγύησις ὀρίζεται εἰς ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον τὰς δραχ. 500.

Ἄρθρον 20.

1. Ἐμπορικὸν πλοῖον, κατὰ τὸν κατάπλουον ἢ ἀπόπλουον αὐτοῦ ἢ καὶ ναυλογοῦν, ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ἐπιφυλασσόμενον τῶν περὶ ἐμπορικῶν πλοίων ξένης σημαίας ἰδιαιτέρων ὁρισμῶν τῶν ἐν ἰσχύϊ διεθνῶν συμβάσεων.

2. Ἀνθισταμένου τοῦ πλοιάρχου εἰς τὴν ἐπίσκεψιν, ἐνεργεῖται αὐτῇ τῇ συνδρομῇ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 21.

1. Οἱ ἐνεργοῦντες τὴν ἐπίσκεψιν τελωνειακοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουσι νὰ προβαίνωσιν εἰς τὴν σφράγισιν τῶν ἐφοδίων, ὅταν ταῦτα ὑπερβαίνωσι τὴν ἀναλογίαν τῶν ἀναγκῶν τοῦ πληρώματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐν τῷ λιμένι παραμονῆς.

2. Ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραλαμβάνῃ ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ τελωνείου τὰ ἐφόδια, ὑποχρεωμένη πρὸς τοῦτο, ὅταν πρόκειται περὶ εἰδῶν μονοπωλίου ἢ ὑποκειμένων εἰς φόρον καταναλώσεως, ἐπιστρέφει δὲ ταῦτα κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ πλοίου.

3. Οἱ πλοῖαρχοι ὀφείλουσι νὰ ἐπιδεικνύωσιν εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας τὴν ἐπίσκεψιν τελωνειακοὺς ὑπάλληλους πάντα τὰ ἐν τῷ πλοίῳ ἐμπορεύματα, νὰ ἀνοίγωσι τὰ κλειστὰ μέρη τοῦ πλοίου καὶ νὰ διευκολύνωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τούτης.

Ἄρθρον 22.

1. Ὅσας πλοῖα, ἐξ ἀνωτέρας βίας προσορμιζόμενα, ἔχουσιν ἀνάγκην ἐπισκευῆς, οἱ πλοῖαρχοι, ἀφοῦ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς περὶ δηλωτικῶν διατυπώσεις, δύνανται, κατόπιν ἀδείας τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ν' ἀποβιβάσωσι καὶ ν' ἀποθέσωσι τὰ ἐν τῷ πλοίῳ ἐμπορεύματα ἐν τῷ κκταστήματι αὐτῆς ἢ ἐν τῇ ὑπ' αὐτῆς ἐγκριθείσῃ ἰδιωτικῇ ἀποθήκῃ.

2. Μετὰ παρέλευσιν δύο μηνῶν ὑποβάλλονται τὰ εἰς τὸ κκταστήμα τοῦ τελωνείου ἀποθευμένα ἐμπορεύματα εἰς τὴν πληρωμὴν τέλους ὑπερμερίας.

Ἄρθρον 23.

1. Ἡ ἐκφόρτωσις καὶ παράδοσις τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δηλωτικοῦ.

Τμήμα Β'.

Διὰ Ξηρᾶς.

Ἄρθρον 24.

1. Τὰ διὰ τῆς κατὰ ξηρὰν μεθορίου γραμμῆς εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα κομίζονται διὰ τῶν κεικνωσιμένων ὁδῶν εἰς τὴν πλησιεστέραν τελωνειακὴν ἀρχὴν, παρ' ἣ κατατίθεται τὸ δηλωτικὸν εἰσαγωγῆς. Ἐὰν ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ δὲν ἔγῃ τὸ δικαίωμα νὰ τελωνίσῃ τὰ ἐμπορεύματα, ῥέτει σφραγίδας ἐπ' αὐτῶν καὶ παραπέμπει αὐτά, δαπάναις τοῦ κυρίου αὐτῶν, ὑπὸ συνοδείαν, εἰς τὴν πλησιεστέραν τελωνειακὴν ἀρχὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ διασαφίσεων εἰσαγωγῆς καὶ τελωνισμοῦ.

Ἄρθρον 25.

1. Πρὸς παραλαβὴν τῶν ἐμπορευμάτων, ὁ κύριος αὐτῶν, ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀντιπρόσωπος, ὀφείλει νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ τελωνεῖον διασάφισιν.

2. Ἡ κατατεθεῖσα διασάφισις ἀποτελεῖ τίτλον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ διαλαμβάνει:

α') Τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ κυρίου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ.

β') Τὸ πλοῖον, δι' οὗ ἐκομίσθησαν τὰ ἐμπορεύματα, τὴν ἐθνικότητα αὐτοῦ, τὸ ὄνομα τοῦ πλοιάρχου καὶ τὸ τοῦ πλοιακτῆτου καὶ τὸν τόπον τῆς προελεύσεως τῶν ἐμπορευμάτων.

γ') Τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν δεμάτων ἢ δοχείων μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν σημείων καὶ ἀριθμῶν καὶ

δ') Λεπτομερῇ περιγραφῇ τῶν ἐμπορευμάτων, κατὰ δέμα ἢ δοχεῖον, ὡς πρὸς τε τὸ εἶδος, ποῖον, ποσὸν καὶ βάρος μικτὸν ἢ καθαρὸν καὶ κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἡχομολογίου.

Ἡ διασάφισις ὑπογράφεται παρὰ τοῦ κυρίου τῶν ἐμπορευμάτων, ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ· ἐὰν δὲ οὗτος εἴναι ἀγράμματος, παρὰ δύο μαρτύρων.

3. Εἰς τὴν διασάφισιν προσυμφέται ἡ φορτωτικὴ ἢ ἡ ἄδεια τοῦ Πρακτορείου.

4. Ἐὰν τὸ ἐμπόρευμα ὑπόκειται εἰς τελωνισμόν κατ' ἐκτίμησιν, δηλοῦται ἐν τῇ διασαφίσει καὶ ἡ ἄξια τοῦ ἐμπορεύματος.

5. Διασαφίσεις, μὴ περιέχουσαι πάντα τὰ στοιχεῖα αὐτῆς ἢ φέρουσαι διορθώσεις, ἀπαιτήσεις ἢ ἀλλοιώσεις, ἢ μὴ διαλαμβάνουσαι τὰ πρὸς ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς, εἶνε ἀπαράδεκτοι.

6. Ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ δύναται, ὡς αἰτίας κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, νὰ ζητῇ τὴν προσχωγὴν τιμολογίον καὶ ἄλλων ἐγγράφων, ἀφορώντων εἰς τὸ ἐμπόρευμα.

Ἄρθρον 26.

1. Τὸ τελωνεῖον, ἐπὶ ἡτιολογημένη αἰτήσῃ, δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν κύριον τῶν ἐμπορευμάτων ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, ν' ἀνοίξῃ τὰ κιβώτια, δοχεῖα ἢ δέματα, νὰ ἐξετάσῃ τὸ εἶδος, ποσὸν καὶ ποῖον τῶν ἐμπορευμάτων, ἢ μόνον νὰ ζυγίσῃ αὐτά, πρὸ τῆς καταθέσεως τῆς διασαφίσεως. Ἡ ἐξέτασις αὐτῇ ἐνεργεῖται ἐντὸς τῶν τελωνειακῶν ἀποθηκῶν ἢ τοῦ ἀνεγνωρισμένου τελων. περιβάλλου καὶ ἐνώπιον τοῦ τελώου, ἢ τοῦ ἐλεγκτοῦ ἢ ἀναπληρωτοῦ αὐτῶν.

2. Ἡ μεταβολὴ τοῦ κειμένου τῆς κατατεθείσης διασαφίσεως, ἐπιτρέπεται μόνον πρὸς ἐπανόρθωσιν παραλείψεως ἢ πλάνης, πρὸ τῆς παρὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς ἐξελέγγεως τῶν ἐμπορευμάτων, διὰ καταθέσεως δευτέρας διασαφίσεως καὶ ἀκυρώσεως τῆς πρώτης, γινομένης μνείας ἐπ' ἀμφοτέρων.

Ἄρθρον 27.

1. Ἡ κατατεθεῖσα διασάφισις θεωρεῖται παρὰ τοῦ τελώνου ἢ τοῦ ἐλεγκτοῦ, ἀριθμεῖται καὶ καταχωρίζεται λεπτομερῶς ἐν τῷ βιβλίῳ ἀντιγραφῆς διασαφίσεων εἰσαγωγῆς.

2. Τὰ δέματα ἢ δοχεῖα ἀνοίγονται καὶ ἐξελέγχονται ἐνώπιον τοῦ τελώνου ἢ τοῦ ἐλεγκτοῦ, παρούσῃ ὑπελεγκτοῦ, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτος.

3. Ὁ τελώνης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ, νέαν ἐξέλεγχον τῶν τελωνισθέντων καὶ μήπω ἐξελεγχθέντων τοῦ Τελωνείου ἐμπορευμάτων παρούσῃ τοῦ ἐλεγκτοῦ ἢ τοῦ γραμματέως, ἢ τοῦ ὑπελεγκτοῦ, διὰ πᾶσαν δὲ τυχὸν διαφορὰν συντάσσει ἐπὶ τῆς διασαφίσεως πρᾶξιν ἀνατελωνισμού.

Ἄρθρον 28.

1. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τὸν προσδιορισμὸν ἐπὶ τῆς διασαφίσεως τῶν νομίμων τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ἀναγράφονται ταῦτα ἀμέσως εἰς πρόχειρον βιβλίον χρεώσεως ἡριθμημένον καὶ μονογραφημένον ὑπὸ τοῦ τελώνου.

2. Ἡ διασάφισις παραδίδεται εἰς πρὸς τὸν τελωνειακὸν ταμίαν πρὸς εἰσπραξὴν τῶν βεβαιωθέντων τελῶν καὶ δικαιωμάτων καὶ ἐκδοσὶν τῶν ἀποδεικτικῶν πληρωμῆς.

3. Μετὰ τὴν εἰσπραξὴν ἐκδίδεται παρὰ τοῦ τελωνείου ἄδεια ἐξόδου τῶν ἐμπορευμάτων, φέρουσα καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀποδεικτικῶν πληρωμῆς, κατὰ διατυπώσεις καὶ ἄρτους διὰ Β. Διατάγματος κανονισθησόμενης.

4. Κατὰ τὴν ἐξόδον τῶν ἐμπορευμάτων, ἡ ἄδεια ἐπιδεικνύεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς θύρας ὑπάλληλον, ὅστις κρατεῖ αὐτὴν

και αντιγράφει εις επί τούτω βιβλίον τὰ εξαγόμενα ἐμπορεύματα.

Ἄρθρον 29.

1. Τὸ δημόσιον δικτηρεῖ ἀμειώτα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ κατὰ τοῦ κυρίου τῶν ἐμπορευμάτων διὰ τὰ μὴ εἰσπραχθέντα τέλη ἢ δικαιώματα, καθὼς καὶ διὰ τὰ ἐλλιπῶς βεβαιωθέντα ἢ εἰσπραχθέντα.

2. Τὰ ἐλλιπῶς βεβαιωθέντα ἢ εἰσπραχθέντα βεβαιοῦνται συμπληρωτικῶς διὰ πράξεως τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, εἰσπράττονται δὲ διοικητικῶς ὑπὸ τοῦ τελωνείου κατὰ τοὺς νόμους περὶ εἰσπράξεως δημοσίων τελῶν.

3. Τὰ ἐλλιπῶς βεβαιωθέντα ἢ εἰσπραχθέντα παραγράφονται ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τοῦ τελωνισμοῦ.

Ἄρθρον 30.

1. Τὰ ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντα τελωνειακὰ τέλη καὶ λοιπὰ δικαιώματα ἐπιστρέφονται εἰς τὸν δικαιοῦχον κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, ἐὰν ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς πληρωμῆς ὁ δικαιοῦχος ἐπιδώσῃ περὶ τούτου αἴτησιν εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν ἢ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐπιστροφῇ ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων μέχρι δραχ. 100 γίνεται ἄνευ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου παρὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, μέχρι δὲ δραχ. 1000 δύναται νὰ διαταχθῇ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ.

2. Παρελθόντος τοῦ ἑτοῦς, χωρὶς νὰ ὑποβληθῇ αἴτησις, ἢ ἀπαίτησις παραγράφεται.

Ἄρθρον 31.

1. Ὁ καταθεὶς τὴν διασάφησιν δεόν νὰ παρίσταται κατὰ τὸν τελωνισμόν.

2. Ἐὰν, μετὰ τὴν καταχώρησιν τῆς διασάφσεως εἰς τὸ βιβλίον εἰσγωγῆς, ὁ καταθεὶς τὴν διασάφησιν ἀπομακρυνθῇ καὶ δὲν προσέλθῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ὁ τελωνὴς μετὰ τοῦ ἐλεγκτοῦ ἢ τοιοῦτου μὴ ὑπάρχοντος, μετὰ τοῦ προϊσταμένου οἰκισθῆποτε ἄλλης δημοσίας ἀρχῆς, ἐνεργεῖ τὴν ἐξέτασιν καὶ τὴν ζύγισιν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τὴν βεβαιώσιν τῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ἢ συνεχίζει αὐτήν, ἐὰν εἴχῃ ἀρχίσει πρὸ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ παραλήπτου, ποιούμενος μνείαν τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ ἐπὶ τῆς διασάφσεως.

3. Ἐάν, μετὰ παρέλευσιν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐξετάσεως, ὁ παραλήπτης δὲν προσέλθῃ πρὸς παραλαβὴν τῶν ἐμπορευμάτων, ἢ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἐπικολλᾷ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς θύρας τοῦ τελωνειακοῦ καταστήματος δηλοποιήσιν, διαλαμβάνουσαν τὸ περιεχόμενον τῆς διασάφσεως καὶ ὀρίζουσαν ἡμέραν πρὸς πώλησιν τῶν ἐμπορευμάτων διὰ δημοπρασίας μετὰ παρέλευσιν δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δηλοποιήσεως.

4. Αἱ ἀνωτέρω προθεσμίαι δύνανται νὰ συντομευθῶσιν ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα ὑπόκεινται εἰς φθορὰν ἢ καθίσταται δυσχερὴς ἡ φύλαξις αὐτῶν ἐν ᾧ ἀπετέθησαν ἐντὸς τοῦ τελωνειακοῦ καταστήματος χώρῳ.

Ἄρθρον 32.

1. Ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα μετὰ τὴν ἐξέτασιν ἐγκαταλειφθῶσιν ὑπὸ τοῦ παραλήπτου καὶ δὲν προσέλθῃ οὗτος ἐντὸς προθεσμίας 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐξετάσεως, ἵνα παραλάβῃ αὐτά, ἐνεργοῦνται τὰ ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ ὀριζόμενα.

2. Ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ἐπὶ δεκαπέντε εἰσέτι ἡμέρας δι' ὀγκώδη ἢ βαρὺ ἐμπορεύματα, εὐρισκόμενα ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ τελωνειακοῦ περιβόλου.

Ἄρθρον 33.

1. Ἐὰν εὐρεθῶσιν ἐμπορεύματα, πλείονα τῶν ἐν τῇ διασάφσει ἀναφερομένων, ἢ ὑποκείμενα εἰς τέλος ἀνώτερον, ἢ ἐπὶ τέλους κατ' ἐκτίμησιν, ἀξίας ἀνωτέρας, εἰσπράττεται τὸ τέλος τῶν εὐρεθέντων καὶ πρόσθετον τοι-

οῦτο 15 ο)ο ἐπὶ τῆς διαφορᾶς, ἥτις προκύπτει μεταξὺ τοῦ βεβαιωθέντος τέλους καὶ τοῦ κατὰ τὴν διασάφησιν τοιοῦτου.

2. Ἐὰν ἐν τῇ διασάφσει ἀναγραφῶσιν ὡς ἀτελῆ ἐμπορεύματα, εὐρεθῶσι δὲ τὰῦτα ὑποκείμενα εἰς τέλος, εἰσπράττεται τοῦτο καὶ πρόσθετον 15 ο)ο ἐπ' αὐτοῦ.

3. Ἐὰν εὐρεθῶσιν ἐμπορεύματα ἐλάσσονα τῶν ἐν τῇ διασάφσει ἀναφερομένων ἢ ὑποκείμενα εἰς τέλος κατώτερον, εἰσπράττεται τὸ τέλος τῶν εὐρεθέντων καὶ πρόσθετον 5 ο)ο ἐπὶ τῆς διαφορᾶς.

4. Τὰ πρόσθετα ταῦτα τέλη δὲν δύνανται νὰ εἶνε ἀνώτερα τοῦ δεκάτου τοῦ τέλους τῶν εὐρεθέντων ἐμπορευμάτων.

5. Ἐὰν τὸ δέμα, δοχεῖον ἢ κιβώτιον, εἰς ὃ εὐρεθῶσιν ἐμπορεύματα ἐλάσσονα τῶν ἐν τῇ διασάφσει, τυγχάνῃ ἀνεπαρκὸν καὶ πλῆρες καὶ μὴ δυνάμενον νὰ περιλάβῃ πλεον τοῦ εὐρεθέντος, βεβαιοῦνται ταῦτα ἐπὶ τῆς διασάφσεως καὶ ἐπιβάλλεται μόνον τὸ εἰς τὸ εὐρεθὲν ἐμπόρευμα ἀνήκον τέλος.

6. Ἐὰν τὸ δέμα, κιβώτιον ἢ δοχεῖον εὐρεθῇ παραβεβιασμένον καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ ἐλλιπές ἢ διάφορον τοῦ διασαφισθέντος, βεβαιοῦνται ταῦτα ἐπὶ τῆς διασάφσεως, ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς ἀποστέλλεται εἰς τὸν ἀρμοδίον Εἰσαγγελέα, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις ποινικῆς καταδιώξεως, ἐπιβάλλεται δὲ τὸ εἰς τὸ εὐρεθὲν ἐμπόρευμα ἀνήκον τέλος.

7. Ἐὰν εὐρεθῶσιν ἐμπορεύματα ἀτελῆ, ποσοῦ δὲ ἴσου ἢ διαφόρου πρὸς τὸ ἐν τῇ διασάφσει ἀναγραφέν, ἐνῷ ἐν αὐτῇ ἀναγράφονται ὡς ὑποκείμενα εἰς τέλος, οὐδὲν ἐπιβάλλεται τέλος.

8. Ἐὰν δοχεῖον, περιέχον ρευστόν, εὐρεθῇ κατὰ τὸν τελωνισμόν ἐν μέρει ἢ κατ' ὅλοκληρίαν κενόν, ἢ δὲ ἔλλειψις προῆλθεν ἐκ βλάβης τοῦ δοχείου, συντάσσεται περὶ τούτου ἐπὶ τῆς διασάφσεως πράξις καὶ ἐὰν ἀπιδειχθῇ ὅτι ὄντως ἢ ἔλλειψις προῆλθεν ἐκ τοῦ λόγου τούτου, ἐπιβάλλεται τέλος μόνον ἐπὶ τοῦ τυχόν ἀπομεινάντος ἐν τῷ δοχείῳ ποσοῦ.

9. Διαφορὰ ἐπὶ ἑλαττον μὲν ἄχρι 5 ο)ο ἐκπίπτουνται κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ τέλους, ἐπὶ πλεον δὲ ἄχρι 5 % ὑποβάλλονται μόνον εἰς τὸ ἀπλοῦν τέλος.

Ἄρθρον 34.

1. Ἐὰν δέμα, κιβώτιον ἢ δοχεῖον, ἀναγεγραμμένον ἐν τῇ διασάφσει, δὲν ἀπεβιβάσθῃ, καίτοι ἀναφέρεται ἐν τῷ δηλωτικῷ, βεβαιώσῃ δὲ τοῦτο ἐνυπογράφως ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ πράκτωρ, οὐδὲν εἰσπράττεται τέλος παρὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, συντάσσεται δὲ παρὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς πρωτόκολλον κατὰ τοῦ πλοιάρχου διὰ τὴν μὴ ἀποβίβασιν καὶ ἀντίγραφον αὐτοῦ προσαρτᾶται εἰς τὴν διασάφησιν.

Ἄρθρον 35.

1. Ἐπιτρέπεται νὰ γίνηται χρήσις εἰδικῶν σημάτων, τιθεμένων τῇ φροντίδι τῶν ἐνεργούντων τὴν ἐξέτασιν ὑπαλλήλων, ἅμα τῷ πέρατι αὐτῆς, ἐπὶ τῶν ἐξετασθέντων δεμάτων ἢ δοχείων, πρὸς βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος αὐτῶν.

2. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν κανονίζει τὰς περιπτώσεις, κατ' ἃς γίνεται χρήσις τῶν σημάτων τούτων, τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τὸ παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων καταβλητέον ἀντίτιμον αὐτῶν.

Ἄρθρον 36.

1. Ἐν περιπτώσει βλάβης ἢ φθορᾶς ἐμπορευμάτων ὑποκειμένων εἰς εἰσχωρικὸν τέλος, μήπω δὲ ἐκ τῶν εὐρεθέντων, ὁ βαθμὸς αὐτῆς βεβαιοῦται παρὰ τοῦ τελωνίου, τοῦ ἐλεγκτοῦ καὶ τοῦ χημικοῦ τοῦ Τελωνείου, ἐν ἐλλείψει δὲ ἐκαστέρου τῶν δύο τελευταίων, καὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου, καὶ κατὰ λόγον τῆς βεβαιωθείσης βλάβης ἢ φθορᾶς μειοῦται τὸ τέλος, συντασσόμενον περὶ τούτου πρωτοκόλλου.

2. Ἐν διαφωνίᾳ ἢ, ἐὰν ὁ παραλήπτης ἐνίσταται κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου, ἀποφαίνονται δύο πραγματογνώμονες, ὧν τὸν ἓνα διορίζει ἡ τελωνειακὴ ἀρχή, τὸν δὲ ἕτερον ὁ παραλήπτης. Ἐν διαφωνίᾳ τούτων, διορίζεται τρίτος ἐπιδικαιτῆς πραγματογνώμων ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἀποφαινόμενος ἀμετακλήτως.

3. Ἐάν ἐμπορεύματα, ὧν ἐζητήθη ἡ παραλαβὴ ἢ οἰαδήποτε ἄλλη διάθεσις, ὑπέστησαν βλάβην, ἥς ἐνεκεν ἀπώλεσαν πᾶσαν ἀξίαν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ παραλήπτου, καταστρέφονται, τῇ αἰτήσῃ αὐτοῦ, παρουσίᾳ ἐπιτροπῆς ἀποτελεσμένης ἐκ τοῦ τελωνίου καὶ τοῦ ἐλεγκτοῦ, συντασσομένην περὶ τούτου πρωτοκόλλου. Μὴ ὑπάρχοντος ἐλεγκτοῦ, ἀναπληροῦται οὗτος ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου.

4. Ἐάν ἐμπορεύματα, εὑρισκόμενα ἐν τελωνειακῇ ἀποθήκῃ ἢ ἐν ἀποθημιεύσει, ὑποστώσι σήψιν ἢ ἀλλοίωσιν, ἀπειλοῦσαν κατὰ γνώμην τοῦ ἀστυνομικοῦ ἢ υγιεινομικοῦ ἱατροῦ ἢ, ἐν ἐλλείψει τούτου, ἄλλου ἐπιστήμονος ἱατροῦ, τὴν δημοσίαν υγιείαν, ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ κοινοποιεῖ τὴν ἱατρικὴν γνωμοδότησιν εἰς τὸν κύριον τῶν ἐμπορευμάτων καὶ καλεῖ αὐτὸν νὰ παρασθῇ κατὰ τὴν καταστροφὴν, ἥτις ἐνεργεῖται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς προηγουμένης παραγράφου. Ὁ κύριος τῶν ἐμπορευμάτων δικαιούται νὰ ζητήσῃ ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως ἀναθεώρησιν τῆς ἱατρικῆς γνωμοδότησεως, ἐνεργουμένην ἐντὸς δύο ἡμερῶν παρὰ τοῦ γνωμοδοτήσαντος ἱατροῦ καὶ ἐτέρου τοιούτου, προτεινομένου ὑπὸ τοῦ κυρίου τῶν ἐμπορευμάτων. Ἐν διαφωνίᾳ, ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως τρίτος ἐπιδιαιτητὴς ἐπιστήμων ἱατρός διοριζόμενος παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου.

5. Οἱ πραγματογνώμονες δίδουν ἐνῶπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὀριζόμενον ὄρκον.

6. Αἱ ἀποζημιώσεις τῶν πραγματογνωμόνων καὶ τῶν ἱατρῶν βαρύνουσι τὸν παραλήπτην, ὀρίζονται δὲ ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ διαμετακομισεως.

Ἄρθρον 37.

1. Πρὸς μεταφόρτωσιν ἐμπορευμάτων ἀποστελλομένων εἰς λιμένα τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς εἴτε ἀμέσως ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον, εἴτε ἐκ τῶν προσωρινῶν ἀποθηκῶν τοῦ τελωνείου, κατατίθεται εἰς τὸ τελωνεῖον διασάφεισις, ἐν τῷ κατατεθέντι δηλωτικῷ δὲν δηλῶται ρητῶς, ὅτι τὰ ἐμπορεύματα εἶνε προσωρισμένα νὰ διαμετακομισθῶσιν.

2. Διὰ τῆς διασάφεισεως, διεπομένης κατ' ἀναλογίαν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 25, παρέχεται ἐγγυήσις περὶ ἀποβιβάσεως τῶν διὰ τὸ ἐσωτερικὸν προσωρισμένων ἐμπορευμάτων εἰς λιμένα τοῦ ἐσωτερικοῦ, εὐθύνονται δὲ ἀλληλεγγύως ὁ ἀποστολεὺς καὶ ὁ ἐγγυητὴς διὰ πᾶσαν εἰς τὸν τόπον τῆς παραλαβῆς τοῦ ἐμπορεύματος προκύψουσαν διαφοράν.

3. Ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἐπιτρέπει, δυνάμει ἐγγράφου ἀδείας, τὴν μεταφόρτωσιν τῶν ἐμπορευμάτων, ἀφοῦ προβῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν. Τῆς ἐξετάσεως ἀπαλλάσσονται τὰ εἰς λιμένας, ἐνθα ἐδρεῖται τελωνεῖον Α' ἢ Β' τάξεως, ἀποστελλόμενα ἐμπορεύματα, ἀφοῦ ταῦτα σφραγισθῶσι καὶ περιδεθῶσιν ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ὡς καὶ τὰ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλόμενα.

4. Ἡ μεταφόρτωσις ἐμπορευμάτων, ὧν τὸ δηλωτικὸν ἀναγράφει ρητῶς, ὅτι εἶνε προσωρισμένα νὰ διαμετακομισθῶσιν, ἐνεργεῖται δυνάμει αἰτήσεως ἐφ' ἀπλοῦ γάρτου τοῦ πλοιάρχου ἢ πράκτορος τοῦ κομισάντος τὸ ἐμπόρευμα πλοίου καὶ γραπτῆς ἀδείας τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ἂνευ ἐξετάσεως τῶν ἐμπορευμάτων.

5. Ἀπαγορεύεται ἡ μεταφόρτωσις ἐπὶ πλοίων χωρητικότητος κατωτέρας τῶν 30 τόννων.

6. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς μεταφορτώσεως βεβαιούται παρὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, προσαρτᾶται δὲ εἰς τὴν διασάφεισιν ἢ αἰτήσιν ἢ φορτωτικῇ, ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ πράκτορος καὶ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν εἰσπραξίν τῶν δημοτικῶν φόρων.

7. Ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἐκδίδει τῷ πλοιάρχῳ ἢ τῷ πράκτορι ἀπόσπασμα τοῦ δηλωτικοῦ, ἐν ᾧ ἀναγράφονται οἱ

ἀριθμοί, τὸ εἶδος, τὸ ποσὸν καὶ τὸ μικτὸν βάρος τῶν δοχείων, ἢ ἐάν ἐγένετο ἡ ἐξέτασις, τὸ καθαρὸν βάρος. Ἀπόσπασμα ἐκδίδεται καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποστολῆς, ἐάν ζητεῖται ζητηθῇ.

8. Ἐπιτρέπεται, ὅσα διὰ Β. Διαταγμάτων, κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ ἀνωτέρου ἐν § 3 θεμιμένου κανόνος, καταστῇ ὑποχρεωτικὴ ἡ ἐξέτασις ὀρισμένων κατηγοριῶν ἐμπορευμάτων, προσωρισμένων εἴτε δι' ὅλους τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου εἴτε διὰ τινάς.

9. Ἡ διὰ τῶν σιδηροδρόμων ἀποστολὴ ἐμπορευμάτων ἐνεργεῖται κατὰ διατυπώσεις, ὀριζόμενας διὰ Β. Διαταγμάτων.

10. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀποβιβάσεως τῶν ἀποστελλομένων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπορευμάτων, τὸ τελωνεῖον τοῦ τόπου τῆς ἀποβιβάσεως ἀποστέλλει ἀντίγραφον τοῦ περιελθόντος αὐτῷ ἀποσπάσματος δηλωτικοῦ εἰς τὴν ἐκδοῦσαν τοῦτο τελωνειακὴν ἀρχήν, μετ' ἀντιγράφου τῆς κατατεθείσης διασαφήσεως ἢ ἄλλου δικαιολογητικοῦ ἐγγράφου τῆς περαιτέρω τύχης τῶν ἐμπορευμάτων. Τὰ τελωνεῖα Α' καὶ Β' τάξεως ἀποστέλλουσιν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀντίγραφον μόνον τοῦ ἀποσπάσματος.

11. Ἐπὶ τῶν ἀντιγράφων καὶ ἀποσπασμάτων τούτων σημειοῦνται λεπτομερῶς πᾶσαι αἱ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν κατατεθεισῶν διασαφήσεων προκύψασαι διαφοραί, ἐπὶ τῇ βᾶσει δ' αὐτῶν ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ τοῦ τόπου τῆς ἀποστολῆς βεβαιῶ διὰ πράξεώς της εἰς βάρος τοῦ ἀποστολέως καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ καὶ εἰσπράττει τὸ ἀνήκον τέλος ἐπὶ μὲν τῶν περιπτώσεων τοῦ ἁρθροῦ 33, § 1 καὶ 2, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἁρθροῦ 33, ἐπὶ δὲ τῆς περιπτώσεως τοῦ ἁρθροῦ 33, § 3, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς § 3 τοῦ ἁρθροῦ 56.

Ἄρθρον 38.

1. Ζητούμενης παρὰ τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ πράκτορος τοῦ κομισάντος τὸ ἐμπόρευμα πλοίου τῆς μεταβολῆς τοῦ ἐν τῷ δηλωτικῷ σημειουμένου προσωρισμοῦ τοῦ ἐμπορεύματος καὶ ἀποστολῆς αὐτοῦ εἰς ἕτερον λιμένα, ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἐπιτρέπει τοῦτο δι' ἀπλῆς ἀδείας. Ἡ αἰτήσις τοῦ πλοιάρχου καὶ ἡ ἀδεια προσαρτῶνται εἰς τὸ δηλωτικὸν πρὸς ἐξόφλησιν αὐτοῦ.

2. Ἄν ἡ ἀποστολὴ τῶν ἐμπορευμάτων τούτων προῶρισται διὰ τὸ ἐσωτερικόν, ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ τοῦ τόπου τῆς φορτώσεως δύναται νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἐμπορεύματα καὶ ν' ἀναγράψῃ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τὸ εἶδος καὶ τὸ βάρος αὐτῶν. Εἰς ἐξαίρετικὰς περιστάσεις ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ πράξῃ τοῦτο καὶ διὰ τὰ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλόμενα ἐμπορεύματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ ἀζητήτων ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρον 39.

1. Ὅσα ἐμπορεύματα οὐδεὶς παρουσιάζεται νὰ παραλάβῃ, εἰς μὲν τὰ τελωνεῖα Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποβιβάσεως αὐτῶν, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ τελωνεῖα Α' τάξεως ἐντὸς δύο μηνῶν καὶ εἰς τὰς ἄλλας τελωνειακὰς ἀρχὰς ἐντὸς 30 ἡμερῶν, κηρύσσονται ἀζήτητα διὰ πρωτοκόλλου, συντασσομένου εἰς διπλῶν παρὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἀποταμειυτικοῦ καταστήματος, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτο, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ διαχειριζομένου τὰ ἀζήτητα τελωνειακοῦ ὑπαλλήλου.

2. Διὰ πράξεως, συντασσομένης ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου παρὰ τῶν ἰδίων ἀρχῶν, βεβαιούται τὸ μικτὸν βάρος τῶν ἐμπορευμάτων καὶ ἡ κατάστασις αὐτῶν ἢ τῶν περιεχόντων αὐτὰ δεμάτων ἢ δοχείων, μετ' ὧν ταῦτα ἀνοίγονται καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν περιγράφεται λεπτομερῶς, κατ' εἶδος, ποσὸν καὶ βάρος καθαρὸν, ἐν τῷ αὐτῷ πρωτοκόλλῳ. Μετὰ τὴν ἐπαλήθευσιν ταύτην, παραδίδονται ταῦτα εἰς τὸν διαχειριζόμενον τὰ ἀζήτητα τελωνειακὸν ὑπάλληλον, καὶ καταχωρίζονται εἰς τὸ παρὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς τηρούμενον βιβλίον ἀζητήτων ἐμπορευμάτων.

3. Τὸ ἐν τῶν ἀνωτέρω πρωτοκόλλων προσαρτᾶται εἰς τὸ δηλωτικὸν εἰσαγωγῆς πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ἀντιστοίχου εἰδους, τοῦ ἐτέρου πρωτοκόλλου τηρουμένου ἐν τῷ τελωνεῖῳ ἀντὶ δηλωτικοῦ.

Ἄρθρον 40.

1. Μετὰ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ πρωτοκόλλου καὶ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ταύτης, τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ τελωνειακοῦ καταστήματος δηλοποιήσις, διαλαμβάνουσα τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῶν δηλωτικῶν εἰσαγωγῆς, τὸ ὄνομα καὶ τὴν ἐθνικότητα τοῦ πλοίου, δι' οὗ ἐφορμήθησαν τὰ ἐμπορεύματα, τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν δεμάτων ἢ δοχείων, ἐν οἷς περιέχονται, τὸ εἶδος τῶν ἐμπορευμάτων, τὴν προέλευσιν καὶ τὸ βάρος αὐτῶν καὶ ὅσα ἄλλα στοιχεῖα δύνανται νὰ ἐξηγήσωσι τοὺς κυρίους τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τούτων.

Ἄρθρον 41

1. Ἐντὸς ἐτέρων δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν προθεσμιῶν, ὁ τελωνὴς ἐκδίδει διακήρυξιν περὶ πώλησεως τῶν ἐμπορευμάτων, διαλαμβάνουσιν αὐτὰ καὶ εἶδος καὶ βάρος καὶ ὁρίζουσιν τὸν τόπον καὶ τὴν ἡμέραν τῆς δημοπρασίας.

2. Ἡ διακήρυξις τοιχοκολλᾶται ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ ὁρισμένῃ θέσει τοῦ τελωνειακοῦ καταστήματος, ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν τοιχοκόλλησιν, καὶ δημοσιεύεται ὑπὸ τῇ δημοτικῇ ἢ κοινοτικῇ ἀρχῇ, παρ' ἧς ἐδρεύει ἡ τελωνειακὴ ἀρχή· ἐπὶ πλεόν, δύναται νὰ δημοσιευθῇ καὶ ἐν περιλήψει δι' ἐφημερίδος τοῦ τόπου, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιαύτη.

Ἄρθρον 42.

1. Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν ἀπὸ τῆς 11ης πρωινῆς ὥρας μέχρι τῆς μεσημβρίας ἐν τῷ τελωνειακῷ καταστήματι, παρατεινομένη ἐὰν δίδονται ἀνώτεραι προσφοραί. Οἱ πλειοδότης δικαιοῦνται νὰ ἐξετάσωσι τὰ ἐν τῇ ἀποθήκῃ τοῦ τελωνεῖου πρὸς πώλησιν ἐμπορεύματα.

2. Μετὰ τὴν κατακύρωσιν ἐπ' ὀνόματι τοῦ τελευταίου πλειοδότου, παρακατατίθεται ὑπ' αὐτοῦ ἀμέσως τὸ τέταρτον τοῦ ἐκπλειστηριάσματος, μεθ' ὃ ὑπογράφονται τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας παρὰ τοῦ τελευταίου πλειοδότου, τοῦ ἐγγυητοῦ καὶ τοῦ κήρυκος, ἢ ἐγκρισίς δὲ τῆς γενομένης κατακυρώσεως γίνεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Γενικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ἐὰν τὸ πλειστηρίασμα δὲν ὑπερβαίῃ τὰς δραχμὰς χιλίας. Ἐπὶ ἀνωτέρου ποσοῦ, ἢ, ἐν ἐλλείψει Γενικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ἢ ἐγκρισίς ἀπόκειται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ περὶ τῆς ἐγκρίσεως ἀπόφασις ἐκδίδεται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν πρακτικῶν.

Ἄρθρον 43.

1. Ἐὰν πρὸ τῆς ἐγκρίσεως δοθῇ εἰς τὸν τελωνὴν ἐγγράφως ἀνωτέρα προσφορὰ κατὰ 5 % τοῦλάχιστον μετὰ παρακαταθήκης τοῦ τετάρτου αὐτῆς, ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς νέας προσφορᾶς, μετὰ προηγουμένην περὶ τούτου διὰ τοιχοκολλήσεως δημοσίευσιν διακηρύξεως ἐν τῷ τελωνειακῷ καταστήματι.

2. Μετὰ τὴν ἐγκρίσιν, ὁ τελωνὴς καλεῖ ἐγγράφως τὸν ἀγοραστὴν νὰ καταθέσῃ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ πλειστηριάσματος, ὑποχρεοῦται δὲ ὁ ἀγοραστής μετὰ τὴν καταβολὴν τούτου εἰς τελωνισμὸν τῶν ἐμπορευμάτων τὰ ὅποια δύνανται νὰ λάβωσι καὶ οἰονδήποτε ἄλλον τελωνειακὸν προορισμὸν.

3. Ἐὰν ὁ ἀγοραστής δὲν καταβάλῃ τὸ πλειστηρίασμα ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως, ἐνεργεῖται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ, καὶ τῆς ἐπὶ ἑλαττον διαφορᾶς εἰσπραττομένης διὰ τῶν περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων νομίμων ἀναγκαστικῶν μέσων.

4. Ἐὰν, πρὸ τῆς καταβολῆς τοῦ πλειστηριάσματος παρὰ τοῦ πλειοδότου ἐμφανισθῇ ὁ κύριος τῶν ἐμπορευμάτων καὶ αἰτήσῃται τὴν παραλαβὴν, ἀποταμίευσιν ἢ οἰονδήποτε ἄλλην τῶν πλειστηριασθέντων ἐμπορευμάτων διάθεσιν, θεωρεῖται ἄκυρος ἡ δημοπρασία καὶ ἐνεργοῦνται αἱ διὰ τὸν αἰτηθέντα προορισμὸν διατυπώσεις.

5. Ὁ τελωνὴς προκαταβάλλει πᾶσαν δαπάνην ἀπαιτουμένην, εἴτε διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὴν ἀποθήκην τῶν ἀζητήτων, εἴτε διὰ τὸ κατὰ τὴν ἐξέτασιν ἀνοίγμα τῶν δοχείων, εἴτε διὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν διακηρύξεων, λαμβάνων τακτικὰς ἀποδείξεις, προσαρτωμένας εἰς τὰ οἰκεία πρωτόκολλα.

6. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ πλειστηριάσματος ὁ τελωνὴς βεβαιοῖ ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων ἀζητήτων τὰ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ποσὰ καταβληθέντα ἐξοδα, ἅτινα ἐκπίπτει ἐκ τοῦ πλειστηριάσματος, τὸ δὲ ὑπόλοιπον καταθέτει εἰς τὸ ἀρμοδίον Ταμεῖον ἐπὶ ἐκδόσει γραμματίου παραλαβῆς ἐπὶ παρακαταθήκῃ ἐπ' ὀνόματι τοῦ τελωνοῦ, ὅστις παραλαμβάνει καὶ προσαρτᾷ αὐτὸ εἰς τὸ πρωτόκολλον μετὰ τῶν πρακτικῶν.

7. Ἐὰν παρὰ τοῦ δικαιουμένου εἰς ἀπόληψιν τοῦ υπολοίπου τοῦ πλειστηριάσματος προσαρτῇ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς καταθέσεως αὐτοῦ νόμιμος τίτλος, ἀποδεικτικὸς τῆς κυριότητος τῶν πωληθέντων ἀζητήτων ἐμπορευμάτων, εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχήν, αὕτη ἀποστέλλει τὸ γραμματίον εἰς τὸν ἀρμοδίον ταμῖαν δι' ἐγγράφου, δι' οὗ ἐντέλλεται τὴν ἀπόδοσιν τοῦ παρακατατεθέντος ποσοῦ.

8. Ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου τούτου μετὰ τῶν πρακτικῶν προσαρτᾶται εἰς τὸ σχετικὸν πρωτόκολλον ἀζητήτων πρὸς ἐξόφλησιν αὐτοῦ.

9. Ἐὰν ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ γραμματίου παρακαταθήκης δὲν ἐμφανισθῇ ὁ κύριος τοῦ πωληθέντος ἀζητήτου, ὁ τελωνὴς ἀποστέλλει ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τὸ γραμματίον εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν ταμῖαν, ἵνα τὸ παρακατατεθὲν ποσὸν εἰσαρτῇ ὡς δημοσίον ἐσοδόν, ἐκδιδομένου τακτικοῦ γραμματίου παραλαβῆς.

10. Ἐμπορευμάτων, ὧν τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος ὑπερβαίνει τὰς ἐκατὸν δραχμὰς, ἀπαγορεύεται ἡ ἐκποίησις ἐν ὑποτελωνείοις. Τὰ τοιαῦτα ἐμπορεύματα ἀποστέλλονται εἰς τὸ πλησιέστερον τελωνεῖον Α' ἢ Β' τάξεως πρὸς πώλησιν, εἰδοποιουμένου περὶ τούτου τοῦ Ὑπο ργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

11. Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 42 καὶ 43 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 πώλησεως.

Ἄρθρον 44.

1. Ὅταν μεταξὺ τῶν ἀζητήτων ἐμπορευμάτων ὑπάρχωσιν εἶδη εὐτελοῦς ἀξίας ἢ καταστάνα ἀχρηστοὶ ἐνεκεν βλάβης, βεβαιοῦται τοῦτο διὰ λεπτομεροῦς πρωτοκόλλου ὑπογραφομένου παρὰ τοῦ τελωνοῦ, τοῦ ἐλεγκτοῦ καὶ τοῦ ἀποθηκάρου, μεθ' ὃ καταστρέφονται παρούσα τούτων.

2. Ἐὰν πρόκειται περὶ βρωσίμων εἰδῶν, βεβαιοῖ τὴν ἀχρηστίαν τούτων ἐν τῷ ἰδίῳ πρωτοκόλλῳ καὶ ὁ ὑγειονομικὸς ἢ ὁ ἀστυνομικὸς ἱατρός, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτου, οἷοςδήποτε ἐπιστήμων ἱατρός.

3. Ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα ὑπόκεινται εἰς φθοράν, δύνανται νὰ συντομευθῶσι, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, αἱ ἐν ἁρθρῳ 40 ὁριζόμεναι προθεσμίαι.

Ἄρθρον 45.

1. Ἐν περιπτώσει ἐπιβολῆς κατασχέσεως ἐπὶ ἐμπορευμάτων, εὐρισκομένων ἐν τελωνειακαῖς ἀποθήκαις ἢ ἐν ἀποθήκαις ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος, ἐὰν, δι' οἰονδήποτε λόγον, ἡ κατάσχεσις δὲν ἀρθῇ ἐντὸς τριετίας, ἡ τελωνειακὴ ἀρχή προβαίνει εἰς τὸν πλειστηριασμὸν, τὸ δὲ ἀπομείναν ὑπόλοιπον κατατίθεται ἐπὶ παρακαταθήκῃ εἰς τὸ ἀρμοδίον ἐπαρχιακὸν ταμεῖον ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ ἀποταμιεύσεως καὶ ἐλευθέρως ζώνης.

"Άρθρον 46.

1. Ἀποταμιευτικά καταστήματα πρὸς ἀπόθεσιν τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προερχομένων ἐμπορευμάτων, τῶν μὴ προοριζομένων εἰς ἄμεσον ἀνάλωσιν, θέλουσι λειτουργεῖν εἰς τὰ Τελωνεῖα α' τάξεως καὶ εἰς τὰ διὰ Β. Διατάγματος ὁρισθησόμενα λοιπὰ τελωνεῖα.

2. Τὰ εἰς ἀποταμιευτικά καταστήματα ἀποτιθέμενα ἐμπορεύματα δὲν ὑπόκεινται εἰς εἰσαγωγικὸν τέλος, ἐξαγόμενα δὲ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος ἐξαγωγῆς.

3. Διὰ Β. Διατάγματος ὁρίζονται τὰ ἐμπορεύματα, ἅτινα δὲν εἶνε δεκτὰ εἰς ἀποταμίευσιν.

"Άρθρον 47.

1. Πρὸς χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποταμιεύσεως δέον νὰ κατατεθῇ ἐν τῷ τελωνεῖῳ διασάφησης, ἐφ' ἧς ἀναγράφεται καὶ ἡ ρῆτρα πρὸς ἀποταμίευσιν.

2. Ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ καθορίζει τὸ εἶδος, ποσὸν, ποιὸν καὶ καθαρὸν βάρος.

3. Αἱ περὶ διασαφήσεως εἰσαγωγῆς διατάξεις τῶν άρθρων 25—27 τοῦ νόμου τούτου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀποταμιεύσεως.

"Άρθρον 48.

1. Πρὸ τῆς μεταφορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς ἀποταμιεύσεως, ὁ ἀποταμιευτὴς παραδίδει εἰς τὸ τελωνεῖον αἴτησιν ἀποταμιεύσεως, ἐν ᾗ ἀναγράφει λεπτομερῶς τὰ ἐμπορεύματα κατὰ τὸν γενομένον ἐπὶ τῆς διασαφήσεως ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς καθορισμὸν αὐτῶν.

2. Τὰ ἀποταμιευόμενα ἐμπορεύματα ἀποτίθενται, ἐπιμελεία καὶ δαπάνη τοῦ ἐμπόρου, εἴτε ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῶν ἀποταμιευτικῶν καταστημάτων, ὑπὸ ἄμεσον φύλαξιν τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, εἴτε ἐν ταῖς γενικαῖς ἀποθήκαις, εἴτε ἐν ταῖς ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς ἐγκειμέναις ἰδιωτικαῖς ἀποθήκαις.

"Άρθρον 49.

1. Ὁ ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσσεως παραβάλλει τὴν αἴτησιν ἀποταμιεύσεως πρὸς τὴν διασάφησιν καὶ, ἐν συμφωνίᾳ αὐτῶν, δέχεται καὶ θεωρεῖ τὴν αἴτησιν καὶ καταχωρίζει αὐτὴν ὑπ' αὐξήοντα ἀριθμὸν αἰτήσεων ἀποταμιεύσεως τοῦ οικείου βιβλίου.

2. Ἡ διασάφησης, ἀφοῦ σημειωθῇ ἐπ' αὐτῆς ὁ ἀριθμὸς τῆς αἰτήσεως ἀποταμιεύσεως καὶ θεωρηθῇ παρὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος, ἐπιστρέφεται εἰς τὸ τελωνεῖον.

3. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος ὀφείλει νὰ ἐγχειρίσῃ εἰς τὸν ἀποταμιευτὴν ἀπὸδειξιν διὰ τὰ παραλαμβανόμενα ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος ἐμπορεύματα, προσυπογεγραμμένην καὶ παρὰ τοῦ ἀποθηκαρίου.

"Άρθρον 50.

1. Ὁ ἰδιοκτῆτης τῶν ἐν ἀποθήκαις τῶν ἀποταμιευτικῶν καταστημάτων εὐρισκομένων ἐμπορευμάτων, δύναται, τῇ ἀδείᾳ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, νὰ ἀνοίγῃ τὰ δέματα καὶ νὰ λαμβάνῃ ἄνευ διατυπώσεων δείγματα, παρουσίᾳ ὑπαλλήλου τοῦ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος.

"Άρθρον 51.

1. Τὸ δημόσιον δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς φυσικὰς μειώσεις ἢ φθορὰς τῶν ἀποταμιευομένων ἐμπορευμάτων, οὐτέ διὰ τὰς ἐξ ἀνωτέρας βίας βλάβας.

"Άρθρον 52.

1. Διὰ τὰ εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἀποταμιευόμενα ἐμπορεύματα δίδεται προσωπικὴ ἐγγύησις διὰ τὰ τελωνειακὰ τέλη καὶ ἄλλα δικαιώματα.

2. Διὰ τὰ ἀποταμιευόμενα ἐν ταῖς γενικαῖς ἀποθήκαις ἐμπορεύματα κατὰ τὸν νόμον ΒΥΠΗ' τῆς 10 Ἀπριλίου 1896 δὲν ἀπαιτεῖται ἡ παροχὴ ἰδιαίτερης ἐγγυήσεως. Διὰ τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα, προκειμένου νὰ τεθῶσιν εἰς ἀνάλωσιν ἢ ν' ἀποσταλῶσιν ὑπ' ἐγγύησιν εἰς ἑτέραν γενικὴν ἀποθήκην ἢ κατὰστημὰ ἀποταμιεύσεως ὑπὸ νέου κυρίου, πρὸς δὲν μετεβιβάσθῃ ἡ κυριότης τούτων, δὲν ἀπαιτεῖται κατάθεσις αἰτήσεως ἀναγνωρίσεως εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχήν, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῶν σχετικῶν αἰτήσεων ἀναλώσεως ἢ ἀποστολῆς γίνεται βεβαίωσις τῆς Διευθύνσεως τῆς γενικῆς ἀποθήκης, ἐν ᾗ τὰ ἐμπορεύματα ἀποταμιεύθησαν, ὅτι ὁ αἰτῶν εἶνε κομιστὴς τῶν σχετικῶν τίτλων ἀποθηκεύσεως τῶν ἐμπορευμάτων.

"Άρθρον 53.

1. Ὁ ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσσεως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ τηρῇ τὴν ἑτέραν ἀνομιὰν κλειδῶν ἰδιωτικῶν ἀποθηκῶν, ἐὰν κρῖνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον.

2. Ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς ἀποθήκαις ὁ ἀποταμιευτὴς δύναται νὰ ἐπιμαλῆται τῶν ἐμπορευμάτων, ὑπὸ τὴν ἐπιβλέψιν τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, τηρουμένων τῶν τελωνειακῶν διατυπώσεων κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν τῶν ἐμπορευμάτων ἐκ τῆς ἀποθήκης.

3. Τὰ ἐν ἰδιωτικαῖς ἀποθήκαις ἀποταμιευόμενα ἐμπορεύματα ὡς πρὸς τὴν ἀποταμίευσιν, τὰ τελωνειακὰ τέλη καὶ ἄλλα δικαιώματα τεκμαίρονται τῆς κυριότητος τοῦ ἀποταμιευτοῦ, ἐφ' ὅσον εὐρίσκονται ἐντὸς τῆς ἀποθήκης.

"Άρθρον 54.

1. Τὰ εἰς δημοσίας ἢ ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἀποτεταμιευόμενα ἐμπορεύματα, δύναται νὰ μεταβιβασθῶσιν εἰς τὴν κυριότητα ἄλλου. Ἀπαιτεῖται ὅμως νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν αἴτησις ἀναγνωρίσεως, υπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἀναγνωρίζοντος κυρίου τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τοῦ ἀναγνωριζομένου νέου κυρίου.

2. Ἐὰν ὁ νέος κύριος προτίθεται νὰ ἀποστείλῃ τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ τὸ ἐσωτερικὸν ἢ νὰ φέρῃ ταῦτα εἰς ἀνάλωσιν, ἐπιτρέπεται κατάθεσις αἰτήσεως ἀναγνωριστικῆς ἀποστολῆς ἢ ἀναλώσεως.

"Άρθρον 55.

1. Τὰ ἐν ἀποταμιεύσει εὐρισκόμενα ἐμπορεύματα φέρονται εἰς ἀνάλωσιν ἢ ἀποστέλλονται, εἴτε ἐν ὅλῳ, εἴτε ἐν μέρει, ἐὰν δύναται νὰ διακριθῶσιν ἄνευ μεταβολῆς τῆς βάσεως τοῦ τέλους, εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν, μετὰ προηγουμένην κατάθεσιν περὶ τούτου αἰτήσεως, ἐμφανιούσης τὸ εἶδος, τὸ ποσὸν καὶ τὸν νέον αὐτῶν προσρισμὸν.

2. Αἱ αἰτήσεις ἀναλώσεως ἀποτεταμιευμένων ἐν δημοσίαις ἢ ἰδιωτικαῖς ἀποθήκαις ἐμπορευμάτων καὶ αἱ αἰτήσεις ἀποστολῆς διέπονται ὑπὸ τῶν περὶ διασαφήσεων διατάξεων τῶν άρθρων 25 καὶ 26.

"Άρθρον 56.

1. Κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστολὴν ἐμπορευμάτων ἐκ τῆς ἀποταμιεύσεως, ἐνεργεῖται ἡ ἐξέτασις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ τελωνεῖου.

2. Ἡ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστολὴ ἐπιτρέπεται μόνον διὰ πλοίων χωρητικότητος ἀνωτέρας τῶν τριάκοντα κύβων.

3. Ἐὰν κατὰ τὸν ἐλεγχον προκύψῃ διαφορὰ κατ' εἶδος ἢ ποσὸν μεταξὺ τῶν ἐν τῇ αἰτήσει ἀποστολῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀναφερομένων ἐμπορευμάτων καὶ τῶν εὐρεθέντων τοιούτων, ἐπιβάλλεται τέλος μὲν 15 ο/ο ἐπὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους, κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς § 3 τοῦ άρθρου 33, τέλος δὲ 5 ο/ο ἐπὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους, κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς § 1 τοῦ αὐτοῦ άρθρου.

"Άρθρον 57.

1. Κατὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος ἐξέτασις καὶ ζυγίσις αὐτῶν, καὶ προσδιορίζεται τὸ πληρωτέον τέλος, παρεχομένης δι' αὐτὸ ἐγγυήσεως.

τυήσεως. Ἐὰν προκύψῃ διαφορά, ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 56 § 3.

2. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς φορτώσεως, ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἐκδίδει διαβατήριο καὶ παραδίδει αὐτὸ εἰς τὸν πλοῦ-αρχον.

3. Τὸ τελωνεῖον τοῦ τόπου τῆς ἀποβίβάσεως τῶν ἀπο-σταλλομένων ἐκ τῆς ἀποταμιεύσεως ἐμπορευμάτων ἐκδίδει ἐγγυολυτήριο ἐκ τριπλοτύπου βιβλίου καὶ ἀποστέλλει αὐτὸ ἐντὸς 8 ὁ μὴν εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος, τοῦ ἐτέρου ἀντιτύπου παραδιδόμενου εἰς τὸν παραλήπτην.

4. Ὁ τελωνισμὸς τῶν εἰς ἀνάλωσιν εἰσαγομένων ἐκ τῆς ἀποταμιεύσεως ἐμπορευμάτων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 27 καὶ ἐπομ.

Ἄρθρον 58.

1. Ἐπιτρέπεται, ἵνα διὰ Β. Δ. ὀρίζονται ἐκάστοτε τὰ ἐμπορεύματα, ὧν ἡ ἐξ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος ἢ ἐκ προσωρινῶν ἀποθηκῶν τελωνεῖου ἀποστολὴ εἰς τὴν ἀλ-λοδαπὴν γίνεται μετὰ προηγουμένην τῇ τελωνειακῇ ἀρχῇ δόσιν, σὺν τῇ φορτωτικῇ, ἐγγυήσεως περὶ τῆς ἐντὸς πενταμήνου προθεσμίας προσαγωγῆς πιστοποιητικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Προξενικῆς ἀρχῆς τῆς ἐδρευούσης εἰς τὸν λι-μένα ἢ παρὰ τὸν λιμένα, ἐνθα τὰ ἐμπορεύματα ἀπεβίβά-σθησαν ἢ, ἐν ἑλλείψει Προξενικῆς ἀρχῆς, πιστοποιητικοῦ τοπικῆς ἀρχῆς.

2. Ἐὰν ἡ ἀποβίβασις ἐγένετο εἰς πλείονας τοῦ ἐνὸς λ μένας, ἐπιτρέπεται νὰ πιστοποιῇται ὑπὸ τὸ ἐκδοθὲν ἐν τῷ πρώτῳ λιμένι πιστοποιητικὸν ἢ εἰς τοὺς ἐπομένους λιμένας ἀποβίβασις.

3. Ἡ ἐγγυήσις εἶνε προσωπικὴ καὶ ἀφορᾷ εἰς τὸ πλη-ρωτέον τέλος ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου προσαγωγῆς τοῦ πιστοποιητικοῦ.

Ἄρθρον 59.

1. Τὰ πρὸς λύσιν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐγγυήσεως προσαγόμενα πιστοποιητικὰ διαλαμβάνουσι τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἀποβιβασθέντων ἐμπορευμάτων, τὸ πλοῖον, ἐξ οὗ ταῦτα ἀπεβιβάσθησαν, καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀποβί βάσεως.

2. Μὴ προσαγομένου ἐμπροθέσμως τοῦ πιστοποιητικοῦ, ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ εἰσπράττει τὸ ἐν τῇ ἐγγυήσει σημειού-μενον εἰσαγωγικὸν τέλος.

Ἄρθρον 60.

1. Ὁ τελώνης καὶ ὁ ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως δικαιούνται νὰ ἐνεργῶσιν, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ὑπαλ-λήλων, ἐλεγχον τῶν ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς ἀποθήκαις εὐρισκο-μένων ἐμπορευμάτων, ὅταν κρίνωσι τοῦτο ἀναγκαῖον.

Ἄρθρον 61.

1. Διὰ τὰ ἀποταμιευμένα ἐν ἀποθήκαις, δημοσίαις ἢ ἰδιωτικαῖς, ἐμπορεύματα, τὰ ὑποκείμενα εἰς φυσικὴν μεί-ωσιν (φύραν), χορηγεῖται κατὰ τὴν βεβαίωσιν τῶν τελω-νειακῶν τελῶν ἀνάλογος ἐκπτώσις, ἐὰν ταῦτα παραμείνωσιν ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῆς ἀποταμιεύσεως τοῦλάχιστον ἐπὶ ἑξ ἡμῶν καὶ βεβαιωθῇ ὑπὸ τοῦ τελώνου, τοῦ ἐπιστάτου τῆς διαμετακομίσεως καὶ τοῦ χημικοῦ ἐπιμελητοῦ ἢ τοῦ ἐλεγ-κτοῦ, ἐν ἑλλείψει δὲ τῶν τριῶν τελευταίων ὑπὸ τοῦ εἰρη-νοδίκου, διὰ πρωτοκόλλου, προσαρτωμένου εἰς τὴν αἰτήσιν ἀποταμιεύσεως ἢ ἀναγνωρίσεως, ὅτι τὸ ἔλλειμμα ὀφεί-λεται εἰς φυσικὴν μείωσιν.

2. Τὰ εἶδη τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ ἀπολαύοντα τοῦ πλεονεκτήματος τῆς ἐκπτώσεως, ὡς καὶ τὸ μέτρον ταύτης, καθορισθῶσιν διὰ Β. Διατάγματος.

3. Ἐκτὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο φυσικῆς μείωσεως, οὐδεμίᾳ ἄλλῃ βλάβῃ ἢ φθορᾷ δύναται νὰ δικαιολογήσῃ μείωσιν τοῦ τέλους τῶν ἐν ἀποταμιεύσει ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρον 62.

1. Ἡ διάρκεια τῆς ἀποταμιεύσεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν διετίαν.

2. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 54 καὶ 57, ἡ διε-τὴς προθεσμία λογίζεται ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς ἀποταμιεύσεως.

Ἄρθρον 63.

1. Ἐὰν ὁ κύριος τῶν ἐμπορευμάτων δὲν παρουσιασθῇ κατὰ τὴν λήξιν τῆς διετίας πρὸς παραλαβὴν αὐτῶν ἢ ἀπο-στολὴν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καλεῖται οὗτος ἐγγράφως ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τῆς διαμετακομίσεως, ἵνα ἐντὸς προθεσμίας εἴκοσιν ἡμερῶν παραλάβῃ τὰ ἐμπορεύματα.

2. Ἐὰν ὁ ἀποταμιευτὴς εἶνε ἀγνώστου διαμονῆς, ἡ πρὸς αὐτὸν πρόσκλησις δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τασσομένης διμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως πρὸς προσέλευσιν καὶ παραλαβὴν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν ἐμπορευμάτων.

3. Ἐὰν ὁ κύριος τῶν ἐμπορευμάτων δὲν πληρώσῃ ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος καὶ λοιπὰ δικαιώματα, ἢ δὲν ἀποστείλῃ τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐκποιεῖνται ταῦτα κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 42 καὶ ἐπ.

Ἄρθρον 64.

1. Διὰ τὰ κενὰ δοχεῖα τὰ ἀποταμιευόμενα, ἵνα ἐξαχθῶσι πεπληρωμένα ἐγγυήριον προϊόντων, ἡ προθεσμία ὀρίζεται τριετής.

2. Τὰ δοχεῖα ταῦτα παραδίδονται εἰς χρῆσιν τῶν παραληπτῶν, ἀφοῦ ἐξασφαλισθῇ ἡ ταυτότης αὐτῶν διὰ προσθέτων γνωρισμάτων τιθεμένων παρὰ τῆς τελω-νειακῆς ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν, καὶ παρασχεθῇ ἀξίόχρεως ἐγγυήσις διὰ τὴν ἐμπροθέσμον ἐξαγωγὴν αὐτῶν πεπληρωμένων ἐγγυήριον προϊόντων ἢ κενῶν.

3. Ὅσας καὶ τὰ δοχεῖα ταῦτα εἰσάγονται διὰ τελωνειακῶν ἀρχῶν, ἐνθα δὲν ὑπάρχει ἀποταμιευτικὸν κατὰστημα, ἐπι-τρέπεται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς προηγουμένης παραγράφου, θεω-ρουμένων τῶν δοχείων ὡς ἐν ἀποταμιεύσει. Ἡ διάρκεια τῆς ἀποταμιεύσεως ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἶνε διετής.

Ἄρθρον 65.

1. Ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῶν ἀποταμιευτικῶν καταστημάτων εὐρισκομένων ἐμπορευμάτων ἐπιβάλλεται δικαίωμα ἀποταμιεύσεως ἡμίσεος λεπτοῦ κατ' ὁκτὸν καὶ δι' ἐκάστην τριμήνιαν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου βάρους αὐτῶν.

2. Ἐπιτρέπεται νὰ κανονισθῇ διὰ Β. Διατάγματος ἡ ἐπὶ ἐνοικίῳ παραχώρησις ἰδιαιτέρων διαμερισμάτων ἀπο-ταμιευτικοῦ καταστήματος, ἀνεξαρτήτως τοῦ ποσοῦ τῶν ἐντὸς αὐτῶν ἀποταμιευομένων ἐμπορευμάτων καὶ οἱ ὅροι καὶ αἱ διατυπώσεις τῆς ἀποταμιεύσεως ταύτης.

Ἄρθρον 66.

1. Ἐπιτρέπεται, ἵνα διὰ Β. Διατάγματος συσταθῇ ἐν Πειραιεὶ ἐλευθέρᾳ ζώνῃ, νὰ ἐπισταθῇ δὲ καὶ εἰς τὴν ἐλευ-θέραν ζώνην Πειραιῶς ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 390 τῆς 17 Νοεμβρίου 1914 «περὶ ἐλευθέρας ζώνης Θεσ-σαλονίκης», ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ δικαιωμάτων ὑπερρημερίας.

Ἄρθρον 67.

1. Τὰ εἰς τὰς τελωνειακὰς ἀποθήκας ἢ τὸν τελωνεια-κὸν περίβολον ἀποτιθέμενα ἐμπορεύματα εἴτε ἐκ τῆς ἀλ-λοδαπῆς, εἴτε ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς προσέρχονται, εἰς οὐδὲν ὑπο-βάλλονται δικαίωμα ἐπὶ ὁκτὸ ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἀπεβιβάσθη-σαν, συμπεριλαμβανομένης καὶ ταύτης.

2. Κατὰ τὰς δέκα πέντε πρώτας ἡμέρας μετὰ τὴν λή-ξιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἐπιβάλλεται δικαίωμα ὑπε-ρρημερίας δύο λεπτῶν δι' ἐκάστην ἡμέραν καὶ δι' ἑκαστον δοχεῖον ἢ κιβώτιον ἢ δέμα, μὴ ὑπερβαῖνον τὰς 50 ὁκάδας.

3. Ὅταν τὸ βάρος εἶνε ἀνώτερον, λογίζεται ὡς διπλοῦν ἢ πολλαπλοῦν κατὰ λόγον 50 ὁκάδων πρὸς ἑκαστον δοχεῖον ἢ δέμα.

4. Τὰ εἶδη, τὰ μὴ συνεσκευασμένα εἰς δέματα ἢ δο-χεῖα ἢ κιβώτια, ὑποβάλλονται εἰς δικαίωμα ὑπερρημερίας κατὰ λόγον τοῦ βάρους των, συλλήβδην λαμβανόμενα.

5. Μετά παρέλευσιν τῆς ἀνωτέρω δεκαπενθημέρου προθεσμίας τὸ δικαίωμα τοῦτο διπλασιάζεται, μετὰ παρέλευσιν δὲ ἐτέρων δέκα πέντε ἡμερῶν τριπλασιάζεται.

6. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐμπορεύματος ἐὰν ὁ παραλήπτης ἐγκαταλείψῃ αὐτὸ εἰς τὸ τελωνεῖον.

7. Αἱ ἀτμοπλοῖαι ἐταιρεῖαι ἀπαλλάσσονται τοῦ δικαίωματος ὑπερμερίας διὰ τὰ κακῶς διευθυνθέντα ἢ ἀποβιβασθέντα ἐμπορεύματα, ἐκτὸς ἐὰν ταῦτα τελωνισθῶσι.

8. Τὰ ἐμπορεύματα, ἃ ἐντὸς τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 31 καὶ 32 προθεσμιῶν μὴ παραληφθέντα, ὑποβάλλονται εἰς τὸ δεκαπλοῦν τοῦ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους 2 καὶ 5 ὀριζομένου δικαίωματος, μετὰ παρέλευσιν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰδικῆς προσκλήσεως τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς πρὸς παραλαβὴν αὐτῶν.

9. Εἰς τὸ αὐτὸ δεκαπλοῦν δικαίωμα ὑποβάλλονται τὰ ἐμπορεύματα, δι' ἃ κατετέθη διασάφησις ἐξαγωγῆς ἢ μεταφορᾶς, μετὰ παρέλευσιν εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰδικῆς προσκλήσεως τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς πρὸς ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν.

10. Ἐπὶ περιπτώσεων ἀνωτέρας βίας δύναται νὰ χορηγηθῇ παράτασις τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματος κανονισθόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ ἀποσκευῶν ἐπιβατιῶν.

Ἄρθρον 68.

1. Οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προσερχόμενοι ἐπιβάται, ἀποβιβάζόμενοι εἰς τὰς δι' αὐτοὺς καθωρισμένας θέσεις, ὀφείλουσι νὰ κομίζωσι τὰς ἀποσκευὰς αὐτῶν εἰς τὸ τελωνειακὸν κατάστημα πρὸς ἐξέτασιν.

2. Ἡ δήλωσις τοῦ περιεχομένου τῶν ἀποσκευῶν γίνεται προφορικῶς, ἢ δὲ τελωνειακῇ ἀρχῇ ἐξετάζει καὶ καταγράφει τὰ ὑποκείμενα εἰς τέλος εἶδη εἰς ἐπὶ τούτῳ τηρούμενον βιβλίον.

3. Τὰ τελωνισθέντα εἶδη παραδίδονται μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς.

4. Ἐπιτρέπεται ἢ ἄνευ ἐξετάσεως προσωρινῇ ἀπόθεσις τῶν ἀποσκευῶν τούτων εἰς τὸ τελωνειακὸν κατάστημα πρὸς φύλαξιν.

Ἄρθρον 69.

1. Αἱ ἀποσκευαὶ τῶν ἐπιβατιῶν δύναται νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς ἕτερον τελωνεῖον τοῦ Κράτους ἢ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, τηρουμένων τῶν νομίμων διατυπώσεων.

2. Αἱ ἀποσκευαὶ τῶν ἐπιβατιῶν, αἱ ἀπὸ τελωνείου εἰς τελωνεῖον ἢ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλόμεναι, δύναται νὰ ἀπαλλαγῶσι τῆς ἐξετάσεως καὶ τῆς ζυγίσεως, ἀφοῦ σφραγισθῶσι κατὰ τὴν ἐξασφαλίζοντα τὸ περιεχόμενον αὐτῶν.

3. Αἱ ἀποσκευαὶ τῶν ἐπιβατιῶν, ὅσαι δὲν παραληφθῶσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς τὸ τελωνεῖον ἀποθέσεώς των, ἐξετάζονται παρὰ τοῦ τελωνίου καὶ τοῦ ἐλεγκτοῦ καὶ ἐνεργοῦνται τὰ ἐν ἄρθρῳ 41 καὶ ἐπ. ὀριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ ἐξαγωγῆς καὶ μεταφορᾶς.

Ἄρθρον 70.

1. Πρὸς ἐξαγωγὴν ἐγχωρίων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων κατατίθεται εἰς τὸ τελωνεῖον διασάφησις ἐξαγωγῆς, ὑπαγομένη εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 25.

2. Ἡ τελωνειακὴ ἀρχή, μετὰ τὴν θεώρησιν καὶ καταχώρισιν τῆς διασαφήσεως, προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τὴν χρέωσιν αὐτῶν, ἐὰν εἴνε ἐκ τῶν ὑποκειμένων εἰς τέλος ἢ φόρον, βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον ἐν τοῖς τελωνείοις, καὶ εἰς τὴν εἰσπραξίν αὐτοῦ. Ἐὰν ἐκ τῆς ἐξετάσεως προκύψωσι διαφοραὶ, ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33.

3. Ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἐφοδιάζει τὸν ἀποστολέα διὰ δηλωτικοῦ ἐξαγωγῆς, ἐν ᾧ καταγράφονται τὰ ἐξαγόμενα ἐμπορεύματα κατ' εἶδος καὶ ποσόν.

4. Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως τῆς φορτώσεως ἐξ ἑλλείψεως χώρου τοῦ πλοίου ἢ ἐξ ἄλλου περιστατικοῦ δικαιολογούντος τὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ματαιώσιν τῆς φορτώσεως, τὸ τελωνεῖον ἐπιτρέπει, μετὰ προηγουμένην βεβίωσιν τοῦ λόγου τῆς ματαιώσεως, τὴν εἰς ἄλλο πλοῖον φόρτωσιν καὶ ἐξαγωγὴν. Εἰς τὴν διασάφησιν προσκατὰται καὶ ἡ νέα φορτωτικὴ.

5. Μὴ αἰτουμένης τῆς εἰς ἄλλο πλοῖον φορτώσεως, ἀντὶ τῆς ματαιώσεως, τὸ τελωνεῖον ἐπιστρέφει τὸ εἰσπραχθὲν ἢ παρακατατεθὲν τέλος ἢ φόρον ἢ δικαίωμα.

Ἄρθρον 71.

1. Διὰ τὴν μεταφορὰν ἐγχωρίων προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων ἀφ' ἐνὸς εἰς ἕτερον λιμένα τοῦ Κράτους, κατατίθεται παρὰ τῇ τελωνειακῇ ἀρχῇ διασάφησις μεταφορᾶς, εἰς διπλοῦν συντεταγμένη καὶ ὑπαγομένη εἰς τὰ περὶ διασαφήσεων ἐξαγωγῆς διατεταγμένα καὶ ἐνεργοῦνται τὰ ἐν ἄρθρῳ 70, § 2 ὀριζόμενα.

2. Ἐπὶ τῆς ἐτέρας τῶν διασαφήσεων, τῆς ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου γραφομένης, βεβαιῶνται ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς ἢ φόρτωσις, καὶ παραδίδεται αὕτη εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν πράκτορα ἢ τὸν φορτωτὴν.

Ἄρθρον 72.

1. Ὁ πλοίαρχος, κα ἀπλέων εἰς τὸν λιμένα τοῦ προορισμοῦ τοῦ παραδίδει εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν τὴν κατὰ τὴν § 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διασάφησιν.

Ἄρθρον 73.

1. Τὰ ἀποβιβάζόμενα ἐμπορεύματα παραδίδονται παρὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς ἐπὶ τῇ κατεθέσει τῆς ἀσήμου διασαφήσεως καὶ τῆς φορτωτικῆς ἢ τῆς ἀδείας τοῦ πράκτορος.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν ἀποβίβασιν προκύψῃ διαφορὰ μετὰ τοῦ ἐξευρεθέντος βάρους τῶν ἐμπορευμάτων ἢ τῶν προϊόντων, ὑποκειμένων εἰς τέλος ἢ φόρον καὶ τοῦ ἐν τῇ διασαφήσει ἀναγεγραμμένου τοιούτου, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν φορτωτὴν καὶ τὸν παραλήπτην ἀλληλεγγύως ὁ ἐπὶ τῆς διασάφης ἀνήκων φόρος μετὰ προσθέτου τοιούτου 15 ο/ο, βεβαιούμενος ἐπὶ τῆς διασαφήσεως.

3. Τὰ ἐγχώρια προϊόντα, τὰ ὑποκείμενα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν εἰς τέλος ἢ φόρον, καθὼς καὶ τὰ δασικὰ προϊόντα, ὑπόκεινται προσέτι εἰς τὰς περὶ αὐτῶν εἰδικὰς διατάξεις, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν τροποποιῶνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 74.

1. Τὰ ἐγχώρια ἐμπορεύματα, μεταφερόμενα ἀφ' ἐνὸς εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Κράτους, διατηροῦσι τὴν ἐθνικότητά των, ἐφ' ὅσον τὸ πλοῖον δὲν προσήγγισεν εἰς λιμένα τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τῆς ἀνωτέρας βίας.

2. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ, ὅπως τὸ πλοῖον προσεγγίσῃ εἰς ξένον λιμένα, χωρὶς τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀλλοδαπά.

Ἄρθρον 75.

1. Ἐὰν τὰ μεταφερόμενα ὑπόκεινται εἰς τέλος ἢ φόρον ἢ δικαίωμα ἐξαγωγῆς ἢ μεταφορᾶς ἀνώτερον τῶν δέκα δραχμῶν, δίδεται ἐγγύησις, διὰ δὲ τὰ ἐξ αὐτῶν εἰς ἐλάσσονα ὑποκείμενα ἐπιτρέπεται νὰ κανονισθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν οἱ ὅροι καὶ αἱ διατυπώσεις τῆς μεταφορᾶς.

2. Αἱ τελωνειακαὶ ἀρχαὶ τοῦ τόπου τῆς ἀποβιβάσεως τῶν προϊόντων ἀποστέλλουσι κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν ἄρθρῳ 57, ἐδ. 3, τὰ ἐγγυολυτήρια εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν τοῦ λιμένος τῆς φορτώσεως.

3. Ἐὰν ἐντὸς τῶν τεχνισίων διὰ τὴν ἐκδοσιν καὶ ἀποστολὴν τῶν ἐγγυολυτηρίων προθεσμιῶν δὲν περιέλθωσι ταῦτα εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν τοῦ λιμένος, ἐνθα ἐγένετο ἡ φόρτωσις, προσκαλεῖται ὁ φορτωτὴς μετὰ τοῦ ἐγγυητοῦ, ἵνα προσπαγώσωσιν ἐντὸς δύο μηνῶν ἐπίσημον ἀπόδειξιν

περί τῆς ἐντὸς τοῦ Κράτους ἀποβιβάσεως τῶν ἐμπορευμάτων ἢ προϊόντων· ἄλλως, ἢ τελωνειακὴ ἀρχὴ προβαίνει εἰς τὴν εἰσπραξίν τοῦ τέλους ἢ φόρου μετὰ τοῦ νομίμου τόκου ὑπερμερίας, λογιζομένου ἀπὸ τῆς φορτώσεως.

4. Ἡ διάταξις αὕτη περὶ εἰσπράξεως τοῦ τέλους μετὰ τόκου ὑπερμερίας ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὴν λύσιν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 37, § 2 καὶ 10, 57, § 3 καὶ 59, § 2, λαμβανομένων ἐγγυήσεων.

Ἄρθρον 76.

1. Αἱ ἀποσκευαὶ καὶ τὰ ἐργαλεῖα τέχνης καὶ ἐργασίας, τὰ κομιζόμενα παρ' ὁδοιπόρων ἢ ἐπιβατῶν, εἰς οὐδεμίαν ὑποκείνται διατύπωσιν.

2. Διὰ τὰ μεταφερόμενα ἐπιπλασκεύη καὶ εἶδη οἰκιακῆς χρήσεως, ὡς καὶ προϊόντα εἰς μικρὰς ποσότητας, ἐπιτρέπεται ἡ φόρτωσις τῇ ἐγγράφῳ ἀδείᾳ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 77.

1. Ἐὰν τὰ ἀποβιβασθέντα ἐλεύθερα τέλους ἐμπορεύματα δὲν παραληφθῶσιν ἐντὸς δύο μηνῶν, ἀφ' ἧς ἀπετέθησαν ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ τελωνείου, ἐνεργοῦνται τὰ περὶ ἀζητήτων ἐμπορευμάτων ὀριζόμενα, τῶν πρωτοκόλλων καταχωριζομένων εἰς ἰδιαιτέρον βιβλίον, τηρούμενον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς μεταφορᾶς ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 78.

1. Ἡ ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον μεταφόρτωσις ἐμπορευμάτων πρὸς νέαν μεταφορὰν ἢ ἐξαγωγὴν ἐνεργεῖται κατόπιν ἀδείας τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς.

2. Ἐν τῇ ἀδείᾳ ἀναγράφεται ὁ λιμὴν τῆς τε προελεύσεως καὶ τοῦ προορισμοῦ, τὸ πλοῖον δι' οὗ μετεφέρθησαν ταῦτα, ὡς καὶ ἐκεῖνο, δι' οὗ θὰ ἐνεργηθῇ ἡ μεταφορὰ ἢ ἡ ἐξαγωγή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ εὐφλέκτων ὁδῶν.

Ἄρθρον 79.

1. Τὰ περιέχοντα εὐφλέκτους ὕλας, οἷον πυρίτιδα, νιτρυλκερίνην κλπ., δοχεῖα ἢ δέματα, τὰ ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ εἰσαγόμενα, δεόν νὰ φέρωσιν εὐανάγνωστον ἐπιγραφὴν, δηλοῦσαν τὸ περιεχόμενον, οἱ δὲ πλοίαρχοι ἢ πράκτορες ἀτμοπλοικῶν ἐταιρειῶν ὀφείλουσι νὰ δηλώσιν καὶ δι' ἰδιαιτέρου σημειώματος εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν τὰ τοιαῦτα δοχεῖα ἢ δέματα πρὸ τῆς ἀποβιβάσεώς των, ἐὰν εἶναι ἐν γνώσει τοῦ περιεχομένου αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τελωνειακῆς ζώνης καὶ ἄλλων μέτρων ἐπιτηρώσεως.

Ἄρθρον 80.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνέγερσις οἰκοδομῶν κατὰ μῆκος τοῦ αἰγιαλοῦ, ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 81.

1. Ἐπιτρέπεται, ὡς καὶ διὰ Β. Διατάγματος καθορισθῇ τελωνειακὴ ζώνη ἐπιτηρώσεως, ἀρχομένη ἀπὸ τῶν συνόρων τῆς ξηρᾶς μέχρι δέκα χιλιομέτρων πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κράτους καὶ ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς θαλάσσης μέχρι πέντε χιλιομέτρων πρὸς τὸ ἐσωτερικόν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐμπορεύματα, διὰ Β. διατάγματος ὀρισθησόμενα, κατὰ τὴν μεταφορὰν καὶ ἀποθήκην αὐτῶν, ὑπόκεινται εἰς ἐξέτασιν ἢ νοτάσχεσιν.

2. Ἡ ζώνη αὕτη ἐπιτρέπεται νὰ ἐπεκταθῇ διὰ Β. Διατάγματος πρὸς αὐστηροτέραν ἀσκήσιν τῆς ἐπιτηρώσεως, ἰδίως κατὰ μῆκος τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, τηρουμένων τῶν φυσικῶν ὁρίων, τὰ ὁποῖα παρουσιάζουσι τὰ ὕδατα, αἱ δημόσιοι ὁδοὶ ἢ αἱ σιδηροδρομικαὶ γραμμαί.

Ἄρθρον 82.

1. Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι καθορισθῇ οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες, αἱ συμπεριλαμβανόμεναι εἰς τὴν τελωνειακὴν ζώνην, εἰς ἣν δύνανται νὰ περιληφθῶσι καὶ ὁλόκληραι νῆσοι.

2. Οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες θεωρηθήσονται περιλαμβανόμενοι ἐντελῶς εἰς τὴν ζώνην καὶ ἐὰν μέρος αὐτῶν ἐκτείνηται πέραν τῶν ὁρίων τῆς ἐκτάσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 83.

1. Τὰ εἰς τέλος ὑποκείμενα ἐμπορεύματα, τὰ μεταφερόμενα ἢ εὐρισκόμενα ἐντὸς τῆς τελωνειακῆς ζώνης ἐπιτηρώσεως, ὑπόκεινται εἰς ἐξέτασιν καὶ κατάσχεσιν, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 88, ὅταν ὑπάρχωσιν ἐνδείξεις, ὅτι προέρχονται ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ καὶ εἰσῆχθησαν λαθραίως εἰς τὸ Κράτος.

2. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 81 ὀρισθέντα διὰ Β. Διατάγματος ἐμπορεύματα δὲν δύνανται νὰ μεταφέρονται ἢ καθ' οἷονδ' ἴσως τρόπον νὰ ἀποθηκεύωνται ἐντὸς τῆς τελωνειακῆς ζώνης ἐπιτηρώσεως, ἐὰν δὲν συνοδεύωνται δι' εἰδικοῦ ἐγγράφου νομιμοποιήσεως, οἷον δύνανται νὰ εἶνε ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς τῶν τελωνειακῶν τελῶν ἢ ἄλλο ἐξ αὐτοῦ προερχόμενον ἐγγράφον. Ἐξαιροῦνται μικραὶ ποσότητες ἐμπορευμάτων καὶ ἐν γένει ἐμπορεύματα, προσωρισμένα εἰς πώλησιν κατὰ μικρὰς ποσότητας, κατὰ τὰ εἰδικότερον διὰ Β. Διατάγματος κανονισθησόμενα.

3. Δέματα τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐμπορευμάτων, μεταφερόμενα ἐντὸς τῆς τελωνειακῆς ζώνης, δεόν νὰ εἶνε ἐσφραγισμένα διὰ τῆς σφραγίδος τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ὅταν ἡ ποσότης τῶν ἐμπορευμάτων ὑπερβαίῃ καθ' ἑκάστην ἀποστολὴν τὰς 50 ὁκάδας δι' ἑκάστον εἶδος.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐν καιρῷ νυκτὸς ἐντὸς τῆς τελωνειακῆς ζώνης μεταφορὰ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 81 ὀρισθέντων διὰ Β. Διατάγματος ἐμπορευμάτων.

5. Διὰ Β. Διατάγματος κανονισθήσονται οἱ ὅροι τῆς ἐκδόσεως καὶ ἰσχύος τοῦ ἐγγράφου νομιμοποιήσεως ἢ τοῦ ἐκ τοῦ ἀποδεικτικοῦ τῆς πληρωμῆς προερχομένου εἰδικοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρον 84.

1. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διατηρῶνται ἐντὸς τῆς τελωνειακῆς ζώνης ἀποθήκαις ζαχαρώσεως καὶ καφῆ εἰς μεγάλας ποσότητας, κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματος κανονισθησόμενα, ἄνευ εἰδικῆς περὶ τούτου ἀδείας, ἐκδιδομένης παρὰ τῆς ἀρμοδίας τελωνειακῆς ἀρχῆς καὶ ὀριζούσης τοὺς ὅρους καὶ τὴν διάρκειαν αὐτῆς οὐχὶ μικροτέραν τοῦ ἔτους.

2. Διὰ Β. Διατάγματος καθορισθήσονται αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς, κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπιτρέπεται ἡ τήρησις τοιούτων ἀποθηκῶν, ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας.

3. Τὰ ἀποθηκευμένα ταῦτα ἐμπορεύματα δεόν προσέτι νὰ συνοδεύωνται διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 83 ἐγγράφου νομιμοποιήσεως, ἐκδεδωμένου ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ διατηροῦντος τὴν ἀποθήκην καὶ οὐχὶ τρίτου.

Ἄρθρον 85.

1. Ἐντὸς ἀποστάσεως τριῶν χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς ἀκτῆς, τὸ προσωπικὸν τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀστυνομίας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπισκέπτηται τὰ χωρητικότητος μέχρις ἑκατὸν κούρων πλοῖα καὶ νὰ ζητῇ τὴν ἐπίδειξιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 δηλωτικοῦ καὶ τῶν ναυτικῶν ἐγγράφων τοῦ πλοίου.

2. Ἐν ἐλλείψει τοῦ δηλωτικοῦ, ἐὰν ἐκ τῶν ἐγγράφων τοῦ πλοίου προκύπτῃ ὅτι τὸ πλοῖον διευθύνεται εἰς λιμένα τῆς ἡμεδαπῆς, ἢ ἐὰν ὑπάρχωσιν ἐνδείξεις οἰασδήποτε τελωνειακῆς παραβάσεως, τὸ πλοῖον ὁδηγεῖται εἰς τὸν πλησιέστερον τελωνεῖον, ἐνθα ἐνεργεῖται κατάσχεσις τῶν ἐμπορευμάτων καὶ συντάσσεται τὸ περὶ τούτων πρωτόκολλον.

3. Ἐὰν τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα πλοῖα εἶναι ξένης σημαίας, ἐπιφυλάσσεται ἡ ἰσχύς τῶν διατάξεων τῶν διεθνῶν συμβάσεων.

"Αρθρον 86.

1. 'Επίσης κατάσχονται έμπορεύματα άνευρισκόμενα επί πλοίων χωρητικότητος κατωτέρας τών 40 κόρων, προσωρισμένων κατὰ τὰ ναυτιλιακά και τελωνειακά έγγραφα αὐτῶν διὰ τὴν ἀλλοδαπήν, προσωρισθέντων δέ, ἄνευ ἀνωτέρας βίας, εἰς λιμένα ἢ ὅρμον τοῦ Κράτους, εἰς ὃν δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένη ἡ προσέγγισις, καίτοι ταῦτά εἰσιν ἀναγεγραμμένα ἐν τῷ δηλωτικῷ.

"Αρθρον 87.

1. Τὰ κατὰ τὰ ἀρθρα 83—86 μέτρα ἐπιτηρήσεως δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσι διὰ Β. Διαταγμάτων μόνον δι' ὁρισμένα έμπορεύματα, καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον κρίνονται ἀναγκαῖα πρὸς πρόληψιν καὶ καταστολὴν τοῦ λαθρεμπορίου, καὶ εἰς ὁρισμένους τόπους, καίτοι ἐν αὐτοῖς δὲν ὑπάρχει καθωρισμένη ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 81 τελωνειακὴ ζώνη.

"Αρθρον 88.

1. Οἱ ὑπάλληλοι καὶ φύλακες τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀστυνομίας δύνανται νὰ ἐπισκέπτονται ἐν καιρῷ ἡμέρας τὰς ἐν τῷ ἀρθρῷ 84 ἀναφερομένης ἀποθήκας πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐν αὐταῖς εὐρισκόμενων έμπορευμάτων καὶ τῶν συνοδευόντων αὐτὰ ἐγγράφων.

2. Τὰ αὐτὰ ὄργανα ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ εἰσέρχωνται εἰς πᾶν μέρος, θεωρούμενον ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς δημόσιον, πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ καταστολὴν τῶν τελωνειακῶν παραβάσεων καὶ τοῦ λαθρεμπορίου καὶ κείμενον ἐντὸς τῆς τελωνειακῆς ζώνης ἐπιτηρήσεως, καὶ ἐκτὸς ἐτι αὐτῆς, ὡς αἰς τὰ έμπορεύματα κατεδιώχθησαν κατ' ἐξακολούθησιν ἐκτὸς τῆς ζώνης ταύτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τελωνειακῶν παραβάσεων.

"Αρθρον 89.

1. 'Η μὴ τήρησις τῶν περὶ τὰς τελωνειακὰς ἐργασίας καὶ τὴν τελωνειακὴν ὑπηρεσίαν διατυπώσεων τοῦ παρόντος νόμου χαρακτηρίζεται καὶ τιμωρεῖται ὡς τελωνειακὴ παράβασις.

2. 'Η ἐπὶ τελωνειακῶν παραβάσεων ἐπιβαλλομένη ποινὴ δὲν ἀπαλλάσσει τῆς πληρωμῆς τῶν τελωνειακῶν καὶ τῶν λοιπῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, ὀφειλομένων τελῶν, φόρων καὶ δικαιωμάτων.

"Αρθρον 90.

1. 'Εάν εὐρεθῶσιν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἢ ἀποβιβασθῶσιν ἐξ αὐτοῦ δέματα ἢ δοχεῖα πλείονα τῶν ἐν τῷ δηλωτικῷ ἀναγραφέντων, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν πλοίαρχον πρόστιμον, οὐχὶ μικρότερον τῶν εἰς τὰ ἐπὶ πλέον εὐρεθέντα ἀνηκόντων τελῶν, οὐτε μεγαλειότερον τοῦ τετραπλοῦ. 'Οσάκις τὸ ἐπὶ πλέον εὐρεθὲν δέμα ἢ δοχεῖον ἔχη διακριτικὰ σημεῖα καὶ ἀριθμοὺς ὅμοια πρὸς τὰ τῶν ἄλλων δεμάτων, τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ δηλωτικῷ, θεωροῦνται ὡς μὴ δηλωθέντα τὰ ὑποκείμενα εἰς ἀνώτερον τέλος.

2. 'Εάν τὰ δέματα ἢ δοχεῖα δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν πλοίαρχον πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 50 δι' ἕκαστον δέμα ἢ δοχεῖον.

3. 'Εάν εὐρεθῶσι δέματα ἢ δοχεῖα ἐλάσσονα τῶν δηλωθέντων, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν πλοίαρχον πρόστιμον δραχ. 10 ἕως 500 κατὰ ἐλλείπον δέμα ἢ δοχεῖον.

4. 'Εάν προκύψωσι διαφοραὶ κατὰ ποσὸν εἰς έμπορεύματα, λυτὰ ἢ χυτὰ, διαλαμβανόμενα ἐν τῷ δηλωτικῷ, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν πλοίαρχον πρόστιμον δρ. 10 ἕως 300. Δὲν τιμωροῦνται διαφοραὶ ἐπὶ πλέον, μὴ ὑπερβαίνουσαι τὰ 10 ο)ο καὶ ἐπὶ ἐλαττον, οὐχὶ ἀνώτεροι τῶν 5 ο)ο.

5. 'Εάν τὰ έμπορεύματα εὐρεθῶσι κατὰ τὸ εἶδος ἢ κατὰ τὸ ποσὸν διάφορα καὶ ὑποκείμενα εἰς τέλος ἀνώτερον τῶν δηλωθέντων, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν πλοίαρχον πρόστιμον οὐχὶ ἐλάσσον τοῦ δεκάτου τῆς διαφορᾶς τοῦ τέλους, οὐτε ἀνώτερον τοῦ διπλασίου αὐτῆς. Τοῦ πρόστιμου ἀπαλ-

λάσσεται ὁ πλοίαρχος, ἐάν διὰ προσκωγῆς τῆς πρωτοτύπου φορτωτικῆς ἀποδείξῃ, ὅτι τὸ δηλωτικὸν συνστάχθη συμφώνως ταύτῃ. Δὲν τιμωροῦνται διαφοραὶ ἄχρι 5 ο)ο τοῦ ἐπιβλητέου τέλους. 'Εάν τὸ κατὰ τὸ δηλωτικὸν τέλος εἴνε ἀνώτερον τοῦ εὐρεθέντος, ἐπιβάλλεται ὁ ἐλάχιστος ὅρος τοῦ πρόστιμου.

"Αρθρον 91.

1. 'Επιβάλλεται πρόστιμον δρ. πενήκοντα ἄχρι πεντακοσίου εἰς τὸν πλοίαρχον.

α') 'Εν περιπτώσει παραβάσεως τῶν περὶ δηλωτικῶν διατάξεων τῶν ἀρθρων 18 καὶ 85, ἡ ὡς αἰς προκύψωσιν ἀδικαιολόγηται διαφορὰ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 11 δηλωτικοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχῃ περίπτωσις λαθρεμπορίου.

β') 'Εν ἀντιστάσει τοῦ πλοίαρχου εἰς τὴν κατὰ τὰ ἀρθρα 20 καὶ 85 ἐπίσκεψιν, βεβαιουμένην διὰ πρωτοκόλλου ὑπὸ τῆς λιμενικῆς καὶ τελωνειακῆς ἀρχῆς.

γ') 'Εν παραλείψει τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 79 δηλώσεως τοῦ πλοίαρχου. 'Η αὕτη ποινὴ ἐπιβάλλεται 1) εἰς τὸν παραλίποντα τὴν αὕτην δήλωσιν πράκτορα καὶ 2) εἰς τὸν παραλήπτην, ἐν ἐλλείψει τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ 79 ἀρθρον εὐαναγνώστου ἐπιγραφῆς.

2. Εἰς τὴν αὕτην ποινὴν ὑποβάλλονται οἱ συνιστῶντες, ἀποθήκας ἐντὸς τῆς τελωνειακῆς ζώνης ἐπιτηρήσεως, ἄνευ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 84 ἀδείας ἢ κατὰ παράβασιν τῶν ὅρων αὐτῆς.

"Αρθρον 92.

1. 'Επιβάλλεται εἰς τὸν πλοίαρχον πρόστιμον δραχμ. 10 ἕως 100.

α') 'Εν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου καταθέσεως τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 11 δηλωτικοῦ, ἢ ἐάν τοῦτο δὲν πληροῖ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου τούτου. 'Εκαστον δωδεκάωρον ἀναβολῆς πρὸς κατάθεσιν τοῦ δηλωτικοῦ ἐπάγεται ἐπανάληψιν τοῦ πρόστιμου.

β') 'Εν περιπτώσει ἀπόπλου ἄνευ τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 14 δηλωτικοῦ, ἢ ἄνευ ἀδείας τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς ἢ κατὰ παράβασιν ἑτέρας διατυπώσεως τοῦ νόμου τούτου.

γ') 'Εν περιπτώσει φορτώσεως, ἐκφορτώσεως ἢ μεταφορτώσεως, ἄνευ ἀδείας τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ἢ ἄνευ τῆς παρουσίας τῶν ἀρμοδίων τελωνειακῶν ὀργάνων.

δ') 'Εν περιπτώσει παραλείψεως τῆς εἰς τὸ τελωνεῖον παραδόσεως τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 72 διασαφήσεως.

ε') 'Εν περιπτώσει μὴ προσκωγῆς εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ κατὰ πλου ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 14 δηλωτικοῦ, ἢ τοῦ ἐπέχοντος θέσιν δηλωτικῶ ἀποσπάσματος δηλωτικοῦ ἢ διαβητηρίου, καὶ ἂς περιπτώσεις ταῦτα ἐκδίδονται κατὰ τὸν νόμον τούτον, καθὼς καὶ τῶν ἄλλων τελωνειακῶν ἐγγράφων.

ς') 'Εάν τὸ πλοῖον δὲν ἀγκυροβολῇ εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ὁρισμένην θέσιν.

"Αρθρον 93.

1. 'Επιβάλλεται πρόστιμον δραχμῶν πέντε ἕως εἰκοσι πέντε, ὡς αἰς έμπορεύματα ἐλεύθερα τελωνειακοῦ τέλους εἰσάγονται ἢ ἐξάγονται δι' ὁδῶν μὴ ἐπιτρεπομένων ἢ ἐν ὥρᾳ νυκτὸς.

"Αρθρον 94.

1. 'Επιβάλλεται πρόστιμον δρ. 5—100 εἰς τὸν λαμβούχον τὸν μεταφέροντα ἐπιβάτας ἢ έμπορεύματα ἐντὸς λιμένος κατὰ παράβασιν διατάξεων τῆς τελωνειακῆς ἢ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς. 'Εν ὑποτροπῇ, δύναται νὰ κατασχεθῇ ἡ λέμβος ἐπὶ χρόνον οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ μηνός.

2. Εἰς ἐπιβάτην φέροντα μεθ' ἑαυτοῦ ὑποκείμενα εἰς τέλος εἶδη, μὴ ἀναγραφόμενα ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου κατατεθέντι δηλωτικῷ, ἐπιβάλλεται πρόστιμον 10 ο)ο, ἐάν τὸ τέλος εἴνε ἀνώτερον τῶν 500 δραχμ. καὶ 20 ο)ο ἐάν ὑπερβαίνῃ τὰς 2000 δραχμὰς.

3. Δι' οἰανδήποτε ἄλλην παράβασιν τοῦ νόμου τούτου, μὴ τιμωρουμένην κατ' εἰδικὴν διάταξιν αὐτοῦ, ἐπιβάλλεται πρόστιμον 5 ἕως 100 δραχμῶν.

"Αρθρον 95.

1. 'Οσάκις, κατὰ τὴν ἐξέλεγχον τῶν ἐν ἰδιωτικαῖς ἀποθήκαις ἀποταμιευμένων ἐμπορευμάτων, καθὼς καὶ ἐν ἰδιαίτεροις διαμερίσμασιν ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος, ἀνακαλύπτωνται διαφοραὶ κατὰ ποσὸν ἐπὶ πλέον ἢ ἑλαττον, ὑπερβαίνουσιν κατὰ δύο τοῖς ἑκατὸν τὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 61 κανονιζομένην φύραν, ἢ μεταβολαὶ τοῦ εἵδους ἢ τοῦ ποιοῦ τῶν ἐμπορευμάτων, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν κύριον τῶν ἐμπορευμάτων πρόστιμον, οὐχὶ μικρότερον τοῦ ἡμίσεος, οὔτε μεγαλειότερον τοῦ τριπλασίου τῶν ὀφειλομένων διὰ τὰ ἑλλείποντα ἢ τὰ διαφόρου εἶδους ἢ ποιοῦ ἐμπορεύματα τελωνειακῶν τελῶν.

2. 'Εὰν αἱ κατὰ ποῖον, ποσὸν ἢ εἶδος διαφοραὶ ὑπερβαίνωσι τὰ 10 ο)ο, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον προστίμου, ὁ κύριος ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ ἀμέσως τὸ τελωνειακὸν τέλος ὅλων τῶν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἀποταμιευμένων ἐμπορευμάτων. 'Εν περιπτώσει δὲ ὑποτροπῆς, ἀπαστερεῖται προσέτι ἐπὶ ἓν ἔτος τοῦ πλεονεκτήματος τῆς ἀποταμιεύσεως.

3. 'Εὰν προκύπτῃ ἑλλειψὶς δοχείων ἢ δεμάτων, σημειωμένων ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς ἀποταμιεύσεως, ἐπιβάλλεται πρόστιμον, οὐχὶ μικρότερον τοῦ διπλασίου, οὔτε μεγαλειότερον τοῦ δεκαπλασίου τῶν ὀφειλομένων διὰ τὰ ἑλλείποντα δοχεῖα ἢ δέματα τελωνειακῶν τελῶν. 'Εὰν τὸ βάρος ἐκάστου τῶν ἑλλειπόντων δοχείων ἢ δεμάτων δὲν εἴνε γνωστόν, ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου βάρους τῶν ὁμοειδῶν δεμάτων τῶν διὰ τῆς αὐτῆς αἰτήσεως ἀποταμιευθέντων.

4. 'Εὰν ἀνευρίσκωνται, ἐντὸς τῶν ἰδιωτικῶν ἀποθηκῶν τῆς ἀποταμιεύσεως, ἐμπορεύματα, τὰ ὅποια δὲν ἔχουσιν ἀναγραφῇ ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος, ἐπιβάλλεται πρόστιμον, οὐχὶ μικρότερον τοῦ διπλασίου, οὔτε μεγαλειότερον τοῦ δεκαπλασίου τῶν ὀφειλομένων τελῶν.

"Αρθρον 96.

1. 'Οσάκις κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐπαναφορὰν, ἢ κατὰ τὴν ἀποταμίευσιν, τῶν ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ γενομένων δεκτῶν καὶ μεταποιηθεισῶν πρώτων ὑλῶν, προκύπτωσιν ἐπὶ πλέον ἢ ἑλαττον κατὰ ποσὸν διαφοραὶ, ὑπερβαίνουσιν τὰ 5 ο)ο, ἐπιβάλλεται πρόστιμον, οὐχὶ μικρότερον τοῦ ἀπλοῦ, οὔτε μεγαλειότερον τοῦ τριπλοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν προκυψασῶν διαφορῶν ἀνήκοντος τέλους.

"Αρθρον 97.

1. 'Επιβάλλεται πρόστιμον, οὐχὶ μικρότερον τῶν τελωνειακῶν τελῶν, οὔτε μεγαλειότερον τοῦ πενταπλασίου αὐτοῦ, ὅσάκις ἀνακαλύπτωνται ἐμπορεύματα μεταφερόμενα ἢ ἄλλως, ἄνευ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 83 προβλεπομένου ἐγγράφου, κατεχόμενα ἐντὸς τῆς τελωνειακῆς ζώνης, ἢ ἐν καιρῷ νυκτὸς μεταφερόμενα ἐντὸς τῆς αὐτῆς ζώνης.

"Αρθρον 98.

1. 'Εν συρροῇ τελωνειακῶν παραβάσεων ἢ ἐὰν τελωνειακὴ παράβασις συντρέχῃ μετ' ἄλλης ποινικῶς τιμωρητέας πράξεως, ἐκάστη τελωνειακὴ παράβασις τιμωρεῖται ἰδιαίτερώς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου.

"Αρθρον 99.

1. Αἱ τελωνειακαὶ παραβάσεις παραγράφονται μετὰ διετίαν.

2. 'Η παραγραφή διακόπτεται διὰ τῆς παρὰ τοῦ αὐτοῦ προσώπου διαπράξεως νέας τελωνειακῆς παραβάσεως, τιμωρητέας διὰ ποινῆς ἴσης ἢ βαρυτέρας, ἢ διὰ πράξεως ἀνακριτικῆς τῆς παραβάσεως.

3. 'Ο Διευθυντὴς τελωνείου ἢ ὁ τελωνῆς ἢ ὁ ὑποτελώνης, ἢ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ὁποίου ἐβεβαίωσε δι' ἐκθέσεως τελωνειακὴν παράβασιν ἢ εἰς ὃν παρεδόθη ἢ περὶ αὐτῆς ἐκθέσεις τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀστυνομίας ἐνεργεί κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 128,

προσδιορίζων διὰ τῆς παρ' αὐτοῦ συντασσόμενης πράξεως τὸ ὀφειλόμενον πρόστιμον.

4. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρων 117, 118, 129, 130, καὶ 131 ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τελωνειακῶν παραβάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ χαρακτηρισμοῦ τῆς λαθρεμπορίας.

"Αρθρον 100.

1. 'Ως λαθρεμπορία χαρακτηρίζεται.

α') 'Η ἀπὸ πλοίου εἰς τὴν ξηρὰν ἀποβίβασις ἢ ἡ εἰς πλοῖον ἐπιβίβασις ἢ ἡ ἐντὸς τῶν συνόρων τοῦ Κράτους εἰσαγωγὴ ἢ ἐξ αὐτῶν ἐξαγωγὴ ἐμπορευμάτων ὑποκειμένων εἴτε εἰς τελωνειακὸν τέλος, εἴτε εἰς εἰσπραττόμενον ἐν τοῖς τελωνείοις φόρον ἢ δικαίωμα, ἄνευ γραπτῆς ἀδείας τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ἢ ἐν ἄλλῳ παρὰ τὸν ὀρισμένον παρ' αὐτῆς τόπῳ ἢ χρόνῳ.

β') 'Η ἐκ τοῦ τελωνειακοῦ καταστήματος, τῶν ἀποθηκῶν ἢ περιβόλων αὐτοῦ ἐξαγωγὴ ἐμπορευμάτων πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ τούτου ἐγγράφου ἀδείας.

γ') 'Η ἐξαγωγὴ ἐμπορευμάτων ἐκ τῶν δημοσίων ἀποθηκῶν τῶν ἀποταμιευτικῶν καταστημάτων ἢ ἐκ τῶν περιβόλων αὐτῶν, ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς.

δ') Πᾶσα, καθ' οἷονδῆποτε τρόπον, ἐνέργεια, ἀποτελοῦσα ἀπόκρυψιν ὑποκειμένων εἰς τελωνειακὸν τέλος, φόρον ἢ δικαίωμα, ἐμπορευμάτων, προσωρισμένων δὲ εἰς εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἵνα τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα διαλάβωσι τὴν ἀρμοδίαν τελωνειακὴν ὑπηρεσίαν. Τοιαύτη λαθρεμπορία εἶνε καὶ ἡ παρὰ ταξιδιωτῶν ἢ οἰονδῆποτε ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων ἢ ἐντὸς ἀποσκευῶν, ἢ ἐντὸς λέμβων ἢ ἀμαξῶν, ἀπόκρυψις ἐμπορευμάτων, καθ' οἷονδῆποτε τρόπον, ὥστε νὰ τεκμαίρηται ἡ πρόθεσις τῆς ἀποκρύψεως αὐτῶν ἐκ τῆς τελωνειακῆς ἐξετάσεως.

ε') 'Επὶ πλοίων χωρητικότητος μέχρις ἑκατὸν κόρων, παραπλεόντων τὴν ἀκτὴν καὶ διευθυνομένων εἰς ἐλληνικὸν λιμένα, ὑπαρξίς ἐμπορευμάτων μὴ ἀναφερομένων ἐν τῷ δηλωτικῷ τοῦ πλοίου, παρὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθρου 18.

ς') 'Η ἐντὸς πλοίου χωρητικότητος κατωτέρας τῶν 40 κόρων, προσωρισμένων, κατὰ τὰ ναυτιλιακά ἐγγράφα αὐτοῦ, διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν, προσορμισθέντος δέ, ἄνευ ἀνωτέρας βίας, εἰς λιμένα ἢ ὄρμον τοῦ Κράτους, εἰς ὃν δὲν εἴνε ἐπιτετραμμένη ἡ προσέγγισις, ὑπαρξίς ἐμπορευμάτων, ἔστω καὶ ἀναγεγραμμένων ἐν τῷ δηλωτικῷ.

ζ') 'Η εἰς τὴν γενικὴν κατανάλωσιν ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς καὶ πληρωμῆς τοῦ εἰσχωγικικοῦ τέλους διάθεσις ἀντικειμένων εἰσυχθέντων, κατὰ τὸ δασμολόγιον ἢ δυνάμει νόμου ἢ συμβάσεως, ἀτελῶς ἢ ἐπὶ ἡλαττωμένῳ τέλει, δι' ὀρισμένης εἰδικῆς χρήσεως, ἢ ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἀντικειμένων τούτων εἰς ἄλλας χρήσεις, ἐκτὸς τῶν ὀρισμένων εἰδικῶν τοιούτων.

η') 'Η καθ' οἷονδῆποτε τρόπον ἀντικατάστασις ἐμπορευμάτων, εὑρισκομένων ἐν δοχείοις ἀναγεγραμμένοις ἐν τῷ δηλωτικῷ τοῦ πλοίου, ἢ ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἀναγεγραμμένων ἐν τῷ δηλωτικῷ δοχείων, εἴτε δι' ἀλλαγῆς τῶν σημείων, εἴτε καθ' οἷονδῆποτε ἄλλον τρόπον.

θ') 'Η καθ' οἷονδῆποτε τρόπον ἀντικατάστασις ἐμπορευμάτων, γινομένων δεκτῶν ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ δι' ἑτέρου διαφόρου ποιότητος ἢ εἶδους, κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐπαναφορὰν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν.

ια') 'Η κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεως ἐκ τοῦ πλοίου ἑλλειψὶς ἐμπορευμάτων, φορτωθέντων διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἢ δι' ἄλλον λιμένα τοῦ Κράτους.

ιβ') Πᾶσα οἷονδῆποτε ἐνέργεια, καίτοι μὴ εἰδικῶς

προβλεπομένη, σκοποῦσα δολίως νὰ στερήσῃ τὸ δημόσιον τῶν ὑπ' αὐτοῦ εἰσπρακτέων τελῶν, φόρων καὶ δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν εἰσκαγομένων ἐμπορευμάτων, ἢ συνεπαγαγοῦσα τὴν μὴ εἰσπραξὶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου τῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων τούτων, κατὰ τὸν νόμιμον χρόνον καὶ τρόπον.

Ἄρθρον 101.

1. Ἡ κατὰ τὰ ἐδ. α', β' καὶ γ' τοῦ προηγουμένου ἄρθρου γραπτὴ ἄδεια τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας δὲν ἀποκλείει τὴν λαθρεμπορίαν, ὅταν ἡ ἄδεια ἐξεδόθῃ, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ νόμιμος περίπτωσις ἐκδόσεως τοιαύτης, ἢ χωρὶς νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ κατὰ νόμον προαπαιτούμεναι τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς διατυπώσεις καὶ πληρωμαί.

2. Ὁ οὕτως ἐκδούς τὴν ἄδειαν τελωνειακὸς ὑπάλληλος ὑπόκειται εἰς τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 112 τοῦ παρόντος νόμου, ἂν ἐνήργησεν ἐν δόλῳ, ἢ ἂν ἐνήργησεν ἐξ ἀμελείας.

3. Ὁ ἐπὶ τῇ βάσει τοιαύτης ἁδείας ἐνεργήσας τὰς ἐν τοῖς ἐδ. α', β' καὶ γ' τοῦ προηγουμένου ἄρθρου πράξεις ἰδιώτης ὑπόκειται εἰς τὰς ποινὰς, εἰς ἃς θὰ ὑπέκειτο καὶ ἂν ἐνήργει τὴν πράξιν ἄνευ ἁδείας.

α') Ἄν ἐκ συνεννοήσεως αὐτοῦ μετὰ τοῦ δολίως ἐνεργήσαντος ὑπαλλήλου ἐξεδόθῃ ἡ ἄδεια.

β') Ἄν τοῦ ἰδιώτου ἀποκρύψαντος ἢ παραμορφώσαντος τὴν ἀλήθειαν πρὸς τὸν ὑπάλληλον, καθ' οἷονδήποτε τρόπον, ὁ ὑπάλληλος ἐνήργησεν ἐξ ἀμελείας, ἢ καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑπαιτιότητος.

Ἄρθρον 102.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἐδ. δ' τοῦ ἄρθρου 100 λαθρεμπορία θεωρεῖται συντελεσθεῖσα, ἅμα ὡς τὸ ἀποκεκρυμμένον ἐμπόρευμα ἀποβιβασθῇ εἰς τὴν ξηρὰν μετὰ τοῦ προσώπου ἢ τοῦ πράγματός, παρ' ᾧ ἔχει ἀποκρυβῇ.

Ἄρθρον 103.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἐδ. ε' τοῦ ἄρθρου 100 λαθρεμπορία θεωρεῖται συντελεσθεῖσα ἅμα τῇ ἀνακαλύψει, ἢ δὲ κατὰ τὸ ἐδ. ε' τοῦ ἄρθρου 100 λαθρεμπορία θεωρεῖται συντελεσθεῖσα, ἅμα τῇ προσορμίσσει τοῦ πλοίου.

Ἄρθρον 104.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἐδ. ια' τοῦ ἄρθρου 100 λαθρεμπορία θεωρεῖται συντελεσθεῖσα, ἅμα ὡς τελεσθῇ οἰαδήποτε ἐνέργεια, ἐπὶ τῷ ἐν τῷ αὐτῷ ἐδ. δολίῳ σκοπῷ, ἢ ἅμα ὡς παρελθούσης ἀπράκτου τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἔδει κατὰ νόμον νὰ γίνῃ παρὰ τοῦ δημοσίου ἢ εἰσπραξὶς τοῦ τέλους, γίνῃ ἀρχὴ ἐκτελέσεως ἐτέρας ἐπακολουθούσης πράξεως, ἥτις κατὰ νόμον προϋποτίθηται τὴν καταβολὴν τοῦ τέλους.

Ἄρθρον 105.

1. Κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος νόμου, ἐμπόρευμα εἶνε πᾶν ἐνσώματον κινητὸν ἀντικείμενον.

2. Ὡς πρὸς τὰς ἀποσκευὰς τῶν ταξειδιωτῶν δὲν απαιτεῖται ἡ κατὰ τὰ ἐδ. α' καὶ β' τοῦ ἄρθρου 100 ἄδεια νὰ ἦ ἐγγράφος.

3. Ὡς ἀποσκευαὶ κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος νόμου λογίζονται μόνα τ' ἀντικείμενα τὰ ὑπὸ τοῦ ταξειδιώτου συναποκομιζόμενα πρὸς ἀτομικὴν καὶ οἰκογενειακὴν αὐτοῦ χρῆσιν.

Ἄρθρον 106.

1. Πλοῖον, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος νόμου, θεωρεῖται πᾶν μεταγωγικὸν μέσον, ἀνεξαρτήτως τῆς κινήσεως αὐτοῦ δυνάμει, ἱκανὸν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εἰς ἄλλον λιμένα ἢ ὄρμον μεταφορὰν τῶν ἐν αὐτῷ τιθεμένων ἐμπορευμάτων.

2. Λέμβος, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος νόμου, θεωρεῖται πᾶν μεταγωγικὸν μέσον, χρησιμεῖον μόνον πρὸς ἐκφόρτωσιν ἢ μεταφορὰν ἐμπορευμάτων ἐν τῷ αὐτῷ λιμένι ἢ ὄρμῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Περὶ ποινῶν τῆς λαθρεμπορίας.

Ἄρθρον 107.

1. Ἡ λαθρεμπορία, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 100—106 τοῦ παρόντος νόμου, τιμωρεῖται διὰ ποινῆς χρηματικῆς ἴσης πρὸς τὸ διπλοῦν μέχρι τοῦ δεκαπλοῦ τοῦ τέλους, τοῦ βαρύνοντος τὸ γενόμενον ἀντικείμενον λαθρεμπορίας ἐμπόρευμα, ὁσάκις δὲ σὺν τῷ τέλει ἐπιβάλλεται καὶ φόρος ἡ δικαίωμα, διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἴσης πρὸς τὸ διπλοῦν μέχρι τοῦ δεκαπλοῦ τοῦ τε τέλους καὶ τοῦ φόρου ἢ τοῦ δικαιώματος.

2. Τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος λογίζεται κατὰ τὸ γενικὸν ἢ τὸ συμβατικὸν δασμολόγιον, τοῦ ὑπολοίτου ἢ ἐφαρμογῇ ἐπεβάλλετο ἐν περιπτώσει νόμιμου εἰσαγωγῆς.

3. Ἐὰν τὸ ἐμπόρευμα εἶνε ἀπηλλαγμένον τέλους ἢ ἄλλου φόρου ἢ δικαιώματος, ἢ ἐὰν δὲν εἶνε δυνατὸς ὁ προσδιορισμὸς αὐτῶν, ἐπιβάλλεται πρῶστμον μέχρι δραχμῶν χιλίων.

Ἄρθρον 108.

1. Ἐκτὸς τῆς κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον 107 ποινῆς, ἡ λαθρεμπορία τιμωρεῖται καὶ διὰ φυλακίσεως τριῶν ἡμερῶν μέχρις ἑξ μηνῶν, ἂν δὲν συντρέχῃ οὐδεμία τῶν κατὰ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα ἐπιβαρυντικῶν περιπτώσεων.

Ἄρθρον 109.

1. Ἡ λαθρεμπορία τιμωρεῖται.

α') Διὰ φυλακίσεως ἐνὸς μηνὸς μέχρι δύο ἐτῶν, ἂν διεπράχθῃ παρὰ προσώπου καὶ ἄλλοτε καταδικασθέντος ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ, κηρυττομένου ἐνόχου δύο λαθρεμποριῶν.

2. Διὰ φυλακίσεως ἐνὸς ἔτους μέχρι τριῶν ἐτῶν.

α') Ἄν διεπράχθῃ παρὰ προσώπου καταδικασθέντος δις τοῦλάχιστον ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ ἢ κηρυττομένου ἐνόχου διὰ τρεῖς λαθρεμπορίας.

β') Ἄν διεπράχθῃ ὑπὸ τριῶν ἢ πλείονων προσώπων ἡνωμένων.

γ') Ἄν διεπράχθῃ ὑπὸ τριῶν ἢ πλείονων προσώπων ἐνόπλων.

δ') Ἄν διεπράχθῃ διὰ παραστάσεως ψευδῶν γεγονότων ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, δι' ὧν ἐξηπατήθη ἡ ἀρχὴ καὶ

ε') Ἄν διεπράχθῃ διὰ παροχῆς οἰαδήποτε ὠφελείας ἢ ὑποσχέσεως εἰς δημόσιον ὑπάλληλον.

Ἄρθρον 110.

1. Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 107—109 ποινὰι ἐπιβάλλονται εἰς πάντα τοὺς ὁποιοδήποτε συμμετασχόντας τῆς πράξεως, ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω καθοριζομένων ὁρίων, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς συμμετοχῆς των ὡς αὐτουργῶν ἢ συνεργῶν.

2. Ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται ἐξ ὁλοκλήρου ἰδιαίτερος εἰς ἕκαστον αὐτῶν.

3. Ἡ αὐτουργία καὶ ἡ συναιτιότης κρίνονται, κατὰ τὰ ἄρθρα 56, 71 ἕως 76 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἐπ. ἄρθρων.

Ἄρθρον 111.

1. Ὅταν δύο ἢ πλείονες συναποφασίσωσι τὴν ἐκτέλεσιν μιᾶς ἢ πλείονων λαθρεμπορικῶν πράξεων, ὁρισθεῖσιν, εἴτε κατ' εἶδος, εἴτε γενικῶς, ἢ ὑποχρεωθῶσιν ἀμοιβαίως πρὸς τοῦτο, τιμωροῦνται πάντες, ἀνεξαίρετως τοῦ εἶδους τῆς συννομολογηθείσης συμμετοχῆς ἢ συμπράξεως ἑκάστου.

α') Ἄν ἐξετελέσθῃ, συνεπείᾳ τῆς ἐνώσεως, λαθρεμπορία, διὰ φυλακίσεως δύο μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν καὶ διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 107 χρηματικῆς ποινῆς.

β') Ἄν οὐδεμία ἐξετελέσθῃ πράξις λαθρεμπορίας, οἱ μὲν ἀρχηγοὶ διὰ φυλακίσεως ἐνὸς μηνὸς μέχρι δύο ἐτῶν, τὰ δὲ λοιπὰ μέλη τῆς τοιαύτης ἐνώσεως διὰ φυλακίσεως ἐνὸς μηνὸς μέχρις ἐνὸς ἔτους. Ἀπαντες δὲ καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 500—5000 δραχμῶν.

2. Ὁ ἐκουσίως ἀποχωρῶν τῆς ἐνώσεως πρὸ τῆς ἐκτελέσεως οἰαδήποτε λαθρεμπορικῆς πράξεως, ἂν γνωστοποιῇ τὴν ἐνωσιν εἰς τὴν ἀρχήν, ἀπαλλάσσεται πάσης ποινῆς.

“Αν παραλίπη τὴν γνωστοποίησιν, τιμωρεῖται, ἂν μὲν δὲν ἐξετελέσθῃ οὐδεμία λαθρεμπορικὴ πράξις διὰ φυλακίσεως τριῶν ἡμερῶν μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς δραχ. 100-1000, ἂν δὲ ἐξετελέσθῃ τοιαύτη μετὰ τὴν ἀποχώρησίν του, διὰ φυλακίσεως ἐνὸς μηνὸς μέχρι δύο ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἴσης πρὸς τὸ διπλοῦν τοῦ τέλους τῆς ἐκτελεσθείσης πράξεως, οὐχὶ ὅμως ἀνωτέρας τῶν δρ. 2000.

“Ἀρθρον 112.

1. Πᾶς δημόσιος ἢ δημοτικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, καθ’ οἷονδήποτε τρόπον συμμετέχων εἰς ἐκτέλεσιν λαθρεμπορίας, τιμωρεῖται διὰ τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τῆς κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἐπιβλητέας ποινῆς.

2. Ἐπίσης διὰ τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῆς ποινῆς τιμωρεῖται, καθ’ οἷονδήποτε τρόπον συμμετέχων εἰς ἐκτέλεσιν λαθρεμπορίας, πᾶν πρόσωπον ἀνήκον εἰς τὸ πλῆρωμα πλοίου ἐφ’ οἷονδήποτε βαθμῶ, ἢ εἰς πρᾶκτορεῖον τοῦ πλοίου, ἢ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σιδηροδρομικῆς ἐταιρίας.

3. Πᾶσα ἐξ ὀλιγορίας, ἀμελείας, ἢ κουφότητος ἐν ἀγνοίᾳ σύμπραξις δημοσίου ὑπαλλήλου ἐν τῇ ἐκτελέσει λαθρεμπορίας, ὡς καὶ πᾶσα ἐξ ὀλιγορίας, ἀμελείας ἢ κουφότητος παράλειψις πράξεως, δυναμένης νὰ προλάβῃ λαθρεμπορίαν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τὸ πολὺ δέκα πέντε ἡμερῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 100 δραχμῶν.

“Ἀρθρον 113.

1. Ἡ ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ καταδίκη συνεπάγεται τὴν ἐπὶ ἑξ μῆνας ἄχρις ἐνὸς ἔτους στέρησιν ὅλων τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 21, 23 καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἀναφερομένων ἱκανοτήτων, δικαιωμάτων καὶ πλεονεκτημάτων, ἀπαγγελιομένην διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου.

2. Ἐκ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 112 προσώπων, οἱ ἔχοντες δίπλωμα πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, ἢ ἄδειαν κυβερνήτου, ἢ δίπλωμα μηχανικοῦ πλοίου, στεροῦνται τούτων διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, καθ’ ἃ χρονικὰ ὅρια διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 53 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας Β. Διατάγματος τῆς 15 Δεκεμβρίου 1836, οἱ δὲ λοιποὶ ὑπάλληλοι καὶ πρόσωπα ἐν γένει τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀτμοπλοίων καὶ τῶν πρᾶκτορέων καὶ οἱ σιδηροδρομικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρεταὶ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθίστανται ἀνίκανοι νὰ κατέχουν μέχρι τριῶν ἐτῶν οἰκονομικὴν παρὰ σιδηροδρόμῳ, ἀτμοπλοίῳ ἢ πρᾶκτορεῖῳ αὐτῶν ὑπηρεσίαν.

“Ἀρθρον 114.

1. Ἡ ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ καταδίκη συνεπάγεται ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΒΨΠΕ τῆς 13 Ἰανουαρίου 1901 «περὶ ἀστυνομικῆς ἐπιτηρήσεως τῶν ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ καταδικαζομένων».

“Ἀρθρον 115.

1. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν λαθρεμπορίας τὰ ἐμπορεύματα, τὰ ὅποια ἀποτελοῦσι τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς δημεύονται.

2. Ἐπίσης δημεύονται τὰ ζῶα, αἱ ἄμαξαι, τὰ πλοῖα χωρητικότητος μέχρι δέκα κήρων, αἱ λέμβοι, καὶ πᾶν ἄλλο μεταγωγικὸν μέσον χρησιμοποιηθὲν εἰς μεταφορὰν τοῦ ἐμπορεύματος, τοῦ ἀποτελοῦντος τὸ ἀντικείμενον τῆς λαθρεμπορίας.

3. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δήμευσις ἐπέρχεται ἀνεξαρτήτως τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ ἀδίκημα τοῦ ἔχοντος οἰκονομικὴν ἐπὶ τοῦ πράγματος δικαιώματα.

4. Ἐξαιρεῖται ἡ περίπτωσης, καθ’ ἣν ὁ ἔνοχος τῆς λαθρεμπορίας ἔλαβεν εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς ἢ τὸ μεταγωγικὸν μέσον, δι’ ἀδικήματος, ὅτε ἀποδίδεται μὲν αὐτὸ τῷ κυρίῳ, ἀντὶ δὲ τῆς δημεύσεως ἐπιβάλλεται τῷ ἐνόχῳ ποινὴ χρηματικῆς ἴσης τῇ ἀξίᾳ τοῦ ἀποδιδόμενου τῷ κυρίῳ ἀντικειμένου, ἐπιπροσθέτως εἰς πᾶσαν ἄλλην χρηματικὴν ποινὴν ἐπιβλητέαν κατὰ τὸν παρόντα νόμον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ’.

Περὶ πολιτικῆς εὐθύνης.

“Ἀρθρον 116.

1. Ὁ κύριος τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ ὅποια ἀποτελοῦσι τὸ ἀντικείμενον τῆς λαθρεμπορίας, καὶ ἂν οὐδεμίαν ὑπέχη ποινικὴν εὐθύνην ἐπὶ ταύτῃ, εἶναι ἀλληλεγγύως συνυπεύθυνος πολιτικῶς ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου διὰ τὰς χρηματικὰς ποινὰς καὶ τὰ ἐξόδα μετὰ τοῦ καταδικασθέντος ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ, ὡς οὗτος ἐνήργησεν ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τῆς λαθρεμπορίας ὡς ἐντολοδόχος, διαχειριστὴς ἢ ἀντιπρόσωπος τοῦ κυρίου, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ νομικὴ σχέση, ὅφ’ ἣν παρουσιάζεται ἢ καλύπτεται ἡ ἐντολή, ἥτοι ἀδιαφόρως ἂν ὁ ἐντολοδόχος ἐνεργῇ ἰδίῳ ἢ ὀνόματι τοῦ ἐντολέως, ἢ ἂν παρίσταται ὡς κύριος τῶν ἐμπορευμάτων, ἢ δι’ οἰαδήποτε ἄλλης πρὸς αὐτὰ νομικῆς σχέσεως καὶ ἀδιαφόρως ἂν ἡ οὐσιαστικὴ ἐκπροσώπησις τοῦ κυρίου εἶναι εἰδικὴ ἢ γενικὴ.

2. Ὅταν ὁ πρὸς ὃν ἀποστέλλεται τὸ ἐμπόρευμα δὲν εἶναι κύριος αὐτοῦ, τὴν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ καταδικασθέντος ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ αὐτοῦ εὐθύνην ἔχει, ἀντὶ τοῦ κυρίου, ὁ παραλήπτης, ὁ διατελὼν μετὰ τοῦ καταδικασθέντος ἐν τῇ ἐκτελείᾳ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου νομικὴ σχέση.

“Ἀρθρον 117.

1. Ἐπίσης διὰ τὰς ποινὰς καὶ τὰ ἐξόδα, καὶ ὅταν δὲν ὑπέχωσι ποινικὴν εὐθύνην, εἶναι ἀλληλεγγύως συνυπεύθυνοι μετὰ τοῦ καταδικασθέντος ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ ὑπαλλήλου, ὑπηρετοῦ, οἰονδήποτε προσώπου ἢ ὁργάνου αὐτῶν, οἱ κύριοι τῶν πλοίων καὶ λέμβων, αἱ ἀτμοπλοῖαι καὶ σιδηροδρομικαὶ ἐταιρεῖαι, οἱ ὑπὸ οἰονδήποτε ιδιότητα ἢ ὀνομασίαν πράκτορες ἢ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀτμοπλοικῶν ἐταιρειῶν, ἢ τῶν ἰδιοκτητῶν πλοίων ἢ λέμβων, οἱ διευθύνται ξενοδοχείων, πανδοχείων, καφείων ἢ ἄλλων καταστημάτων προσιτῶν εἰς τὸ κοινὸν, ὅταν ἡ λαθρεμπορία διεπράχθῃ ἐν τοῖς σιδηροδρόμοις, ἀτμοπλοίοις, πλοίοις, ἢ λέμβοις ἢ δι’ αὐτῶν ἢ ἐν τοῖς ἄλλοις ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν καταστήμασιν, ἢ διὰ τῆς χρησιμοποίησεως αὐτῶν, εἴτε πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς λαθρεμπορίας, εἴτε πρὸς διευκόλυνσιν αὐτῆς, καθ’ οἷονδήποτε τρόπον, εἴτε πρὸς ἀπόκρυψιν.

“Ἀρθρον 118.

1. Οἱ καταβαλόντες ἔχουσι δικαίωμα ἀναλήψεως τῶν καταβληθέντων ἀπὸ τούτων καταδικασθέντας, οἱ δὲ πράκτορες ἢ ἀντιπρόσωποι ἀτμοπλοικῶν ἐταιρειῶν ἢ ἰδιοκτητῶν πλοίων καὶ κατὰ τῶν ἐταιρειῶν καὶ ἰδιοκτητῶν, οὗς ἐκπροσωποῦσιν.

2. Οἱ ἀποδεδειγμένους ἀναξίους ἐκ τῶν καταδικασθέντων μὴ δυνάμενοι νὰ καταβάλωσι τὴν χρηματικὴν ποινὴν καὶ τὰ ἐξόδα ἀποτίουσι ταῦτα διὰ προσωπικῆς κρατήσεως, ὑπολογιζομένης ἐκάστης ἡμέρας ἀντὶ δέκα δραχμῶν, μὴ δυναμένης ὅμως νὰ παραταθῇ πέραν τῶν ἑξ μηνῶν. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται, ἐὰν ἡ εἰσπραξις δύναται νὰ γίνῃ παρὰ τῶν ὑπεχόντων πολιτικὴν εὐθύνην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ’.

Περὶ ἀρμοδιότητος καὶ διαδικασίας ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ.

“Ἀρθρον 119.

1. Συνιστᾶται “Διοικητικὸν Δικαστήριον τῶν φορολογικῶν παραβάσεων”, ἑδρεῖον ἐν Ἀθήναις καὶ συνεδριάζον ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν. Τὸ Δικαστήριον τοῦτο συγκροτεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νόμου 971 τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1917 “περὶ φορολογίας τοῦ οἴνου πνεύματος, καὶ διέπεται ὑπὸ πασῶν τῶν διατάξεων τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ἐφ’ ὅσον δὲν τροποποιῶνται διὰ τοῦ παρόντος. Καθῆκοντα εἰσηγητοῦ μὲν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ

τούτω εκτελεῖ ὁ Τμηματάρχης τοῦ Τελωνειακοῦ τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ, ἐν κωλύματι αὐτοῦ, ἕτερος Τμηματάρχης αὐτοῦ, ὁρίζομενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου, γραμματεὺς δὲ ὁ παρὰ τοῦ αὐτοῦ Προέδρου ὁρίζομενος γραμματεὺς τῆς διευθύνσεως τοῦ Δικαστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ὁ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὁρίζομενος ἀναπληρωτὴς του. Εἰς τὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου τούτου καὶ τὸν Εἰσηγητὴν, παρέχεται ἀποζημίωσις δραχμ. εἴκοσι πέντε κατὰ συνεδρίασιν καὶ εἰς τὸν γραμματέα δραχμ. δέκα.

2. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 107 τοῦ παρόντος νόμου ποινὴ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν φορολογικῶν παραβάσεων μόνον ὡς αἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς λαθρεμπορίας κατασχεθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν κατωτέρω ἁρθρῶν 120 καὶ 121.

Ἄρθρον 120.

1. Τὸ ἀντικείμενον τῆς λαθρεμπορίας, ὡς καὶ τὰ εἰς δήμευσιν ὑποκείμενα, κατὰ τὸ ἄρθρον 116 τοῦ παρόντος νόμου, μεταγωγικὰ μέσα κατάσχονται.

α') Ὅταν ἡ λαθρεμπορία εἶναι ἐν τῷ πράττεσθαι. Εἶναι ἐν τῷ πράττεσθαι ἡ λαθρεμπορία, ἐφ' ὅσον τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς δὲν ἐτοποθετήθῃ ἀκόμη ἐν τῷ τόπῳ τῆς ὁριστικῆς ἐναποθέσεως αὐτοῦ, ἤτοι ἐν τῇ οἰκίᾳ, τῷ καταστήματι, τῇ ἀποθήκῃ, ἢ οἴῳ ἄλλῳ τόπῳ, προσωρισμένῳ ὑπὸ τοῦ δράστου ἢ τοῦ συμμετόχου τῆς πράξεως εἰς ὁριστικὴν ἐναπόθεσιν τοῦ λαθρεμπορεύματος.

β') Ἀρτίως, μετὰ τὴν συντέλεσιν τῆς λαθρεμπορίας. Ἡ περίπτωσις αὕτη ὑφίσταται, ὅταν ἀπετέθῃ μὲν τὸ ἀντικείμενον τῆς πράξεως εἰς τὸν τόπον τῆς ὁριστικῆς αὐτοῦ ἐναποθέσεως, ἀλλ' ὁ ἐνεργῶν τὴν κατάσχεσιν δημόσιος λειτουργός, ἀντιληφθεὶς αὐτό, ἐνῶ μετεφέρετο, παρηκολούθησεν αὐτὸ μέχρι τοῦ τόπου τῆς ἐναποθέσεως, εἰς ὃν ἐξήγησε νὰ εἰσέλθῃ ἅμα ἐφθασεν. Εἶναι ἀδιάφορον τὸ χρονικὸν διάστημα μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς εἰσόδου, ἐφ' ὅσον τὸ διάστημα τοῦτο παρετάθῃ ἕνεκεν ἐμποδίων παρεμβληθέντων εἰς τὴν εἰσόδον τοῦ ὑπαλλήλου.

γ') Ὅταν ὁ δράστης συλλαμβάνεται ἐγγὺς τῷ τόπῳ τῆς τελέσεως τῆς λαθρεμπορίας, ἐν τῇ κατοχῇ οἰωνδήποτε πειστηρίων ἢ συνεπείᾳ καταδιώξεως διὰ δημοσίας κραυγῆς, καθίσταται δὲ δυνατὴ ἡ μέχρι τῆς ἐβδόμης ὥρας τῆς ἑσπέρας τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἀνεύρεσις τοῦ ἀντικειμένου ἢ τοῦ μέσου τῆς λαθρεμπορίας.

Ἄρθρον 121.

1. Καθῆκον καὶ ἀρμοδιότητα πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς κατασχέσεως τοῦ ἀντικειμένου ἢ τοῦ μεταγωγικοῦ μέσου τῆς λαθρεμπορίας ἔχουσιν οἱ τελωνειακοὶ ὑπάλληλοι, πάντα τὰ ὄργανα τῆς τελωνευτικῆς καὶ τῆς τελωνειακῆς ἀστυνομίας, πάντα τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα καὶ πᾶς ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος.

2. Μὴ παρισταμένου τινὸς τῶν ἀνωτέρω, πᾶς δημόσιος ὑπάλληλος δύναται νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν κατάσχεσιν τοῦ λαθρεμπορεύματος.

3. Ἡ κατάσχεσις ἐπιβάλλεται παρόντων δύο μαρτύρων ἐνηλίκων πολιτῶν Ἑλλήνων καὶ μόνον ἐν ἐλλείψει τοιούτων προσλαμβάνονται ἄλλοι ἐστερημένοι τῶν προσόντων τούτων. Ἄν ἐλλείπωσι καὶ τοιοῦτοι, γίνεται ἡ κατάσχεσις ἄνευ τῆς παρουσίας μαρτύρων.

Ἄρθρον 122.

1. Ἄν τὸ κατασχετέον λαθρεμπόρευμα ἢ μεταγωγικὸν μέσον εὑρηται κεκλεισμένον εἰς οἰκίαν ἢ ἀποθήκην, ὁ κατὰ τὴν § 1 τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ ὑπάλληλος ἢ φύλαξ, προσκαλεῖ τοὺς ἐν αὐτῇ ἵνα ἀνοίξωσι, τούτων δὲ μὴ συμμορφουμένων, ἀνοίγει τὴν θύραν καὶ εἰσέρχεται, παρουσίᾳ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἢ, ἂν ὁ Εἰρηνοδίκης δὲν εἶναι παρών,

παρουσίᾳ ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου, ἢ ἐν ἐλλείψει καὶ τοιούτου, δύο μαρτύρων καὶ ἐπιβάλλει τὴν κατάσχεσιν.

Ἄρθρον 123.

1. Περὶ τῆς κατασχέσεως συντάσσεται ἐκθεσις, ἐν ἣ βεβαιοῦται λεπτομερῶς ἡ ὑπαρξίς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 120 ὄρων, ὑφ' οὗς ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις, καὶ περιγράφεται ἐν πᾶσιν ἀκριβεῖα τὸ ἀντικείμενον, ἐφ' οὗ αὕτη ἐπιβάλλεται, γίνεται δὲ μνεῖα καὶ τῆς κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον συλλήψεως, ἂν τοιαύτη λάβῃ χώραν. Ἡ ἐκθεσις αὕτη ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ συντάσσοντος αὐτὴν δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ φύλακος, τῶν παρευρεθέντων ἐνδιαφερομένων καὶ τῶν μαρτύρων. Ἄν δὲν θέλωσιν ἢ δὲν δύνανται νὰ ὑπογράψωσι οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἢ οἱ μάρτυρες, ἢ ἕνεκεν ἐλλείψεως μαρτύρων δὲν προσελήφθησαν τοιοῦτοι, γίνεται μνεῖα τούτων ἐν τῇ ἐκθέσει. Οὐσιώδη στοιχεῖα τῆς ἐκθέσεως, ὧν ἡ ἔλλειψις συνεπάγεται ἀκυρότητα, εἶναι μόνον ἡ παράλειψις τῆς ἀναγραφῆς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 120 ὄρων, ὑφ' οὗς ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις.

Ἄρθρον 124.

1. Σὺν τῇ κατασχέσει συλλαμβάνεται καὶ ὁ δράστης ἢ οἱ δράσται, ἂν εἶναι παρόντες, γινομένης καὶ περὶ τούτου μνεῖας ἐν τῇ ἐκθέσει. Ἄλλως, σημειοῦται ἐν αὐτῇ καὶ πᾶσα σχετικὴ πρὸς τὸν δράστην ἢ τοὺς δράστας τῆς λαθρεμπορίας πληροφορία.

2. Δὲν συλλαμβάνονται πολῖται Ἕλληνες, γνωστοὶ ὡς ἀξιώχρεοι καὶ μὴ ὑποπεσόντες ἄλλοτε εἰς λαθρεμπορίαν.

3. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου γ' τοῦ ἁρθροῦ 120 ὁ δράστης συλλαμβάνεται καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς κατασχέσεως καὶ πρὸ αὐτῆς. Ἀρμόδια πρὸς σύλληψιν εἶναι τὰ αὐτὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀρμόδια διὰ τὴν κατάσχεσιν. Περὶ τῆς συλλήψεως συντάσσεται ἰδία ἐκθεσις, κατὰ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις. Ἄν ἐπακολουθήσῃ κατάσχεσις, ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τοῖς ἐπομένοις ἁρθροῖς ἄλλως, ἂν δὲν ἐπακολουθήσῃ κατάσχεσις, μεταφέρεται ὁ δράστης μετὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς συλλήψεως εἰς τὴν ἀρμοδίαν τελωνειακὴν ἀρχήν, ἥτις, ἀφοῦ ἐνεργήσῃ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 127 ἐξετάσεις, ἀποστέλλει αὐτὸ ἄμέσως εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα, κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον.

Ἄρθρον 125.

1. Τὰ κατασχεθέντα ἀντικείμενα μετὰ τοῦ τυχόν συλληφέντος δράστου τῆς λαθρεμπορίας προσάγονται ἀμελητῇ ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος δημοσίου ὑπαλλήλου πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 128 ἀρμοδίαν τελωνειακὴν ἀρχήν. Ἀδυνάτου ἢ δυσχεροῦς οὕσης τῆς μεταφορᾶς τῶν κατασχεθέντων ἀντικειμένων, γίνεται σφράγισις αὐτῶν ἢ ὁρίζεται φύλαξ ἢ λαμβάνεται οἰωνδήποτε ἄλλο μέτρον πρὸς διαφύλαξιν αὐτῶν.

2. Ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τῶν κατασχεθέντων εἰς τὸν κύριον αὐτῶν, ἐὰν κατατεθῇ παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον χρηματικὴ ἐγγύησις ἴση πρὸς τὴν ἀγοραίαν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἀξίαν αὐτῶν. Ἡ ἐγγύησις αὕτη ὑπὸκειται εἰς τὴν δήμευσιν καὶ ἐν γένει ἐπέχει τὸν τμήματος πωλήσεως τῶν κατασχεθέντων εἰδῶν.

Ἄρθρον 126.

1. Πᾶς πολίτης, προσκαλούμενος ὑπὸ δημοσίου ὑπαλλήλου, τοῦ μέλλοντος νὰ ἐνεργήσῃ ἢ ἐνεργοῦντος ἢ ἐνεργήσαντος τὴν κατάσχεσιν λαθρεμπορεύματος ἢ τὴν σύλληψιν δράστου λαθρεμπορίας, ὀφείλει νὰ παράσχῃ πᾶσαν ζητουμένην ὑπὸ τῶν δημοσίων ὀργάνων καὶ ἀνάλογον πρὸς τὰς δυνάμεις τοῦ προσκαλουμένου καὶ τὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ θέσιν συνδρομὴν καὶ ἐνίσχυσιν.

2. Ὁ παραβαίνων τὴν υποχρέωσιν ταύτην τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι μιᾶς ἐβδομάδος καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι δραχμῶν 100.

Ἄρθρον 127.

1. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Τελωνείου, ἢ, ἔπου δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος, ὁ Τελώνης, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῖου διεπράχθη ἡ λαθρεμπορία, ἅμα ὡς λάβῃ τὴν ἐκθεσιν

τῆς κατασχέσεως, ἐξετάζει πρὸ παντὸς τὸ κύρος αὐτῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφερομένων περιστάσεων ὅφ' ὧς αὕτη ἐγένετο. "Αν ἡ κατάσχεσις εἶναι ἐγκυρος, παραλαμβάνει τὰ κατασχεθέντα ἀντικείμενα, ἀν ταῦτα μετηνέχθησαν· ἄλλως, μεριμνᾷ περὶ τῆς μεταφορᾶς ἢ φυλάξεως αὐτῶν, προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ τυχόν συλληφθέντος δράστου καὶ παντὸς ἄλλου προσώπου, οὗ ἡ ἐξέτασις συντελεῖ εἰς βεβαίωσιν τῆς λαθρεμπορίας. Περὶ ἐκάστης τῶν πράξεων τούτων συντάσσει ἐκθεσιν, ὑπογραφομένην ὑπὸ πάντων τῶν συμπραττόντων κατὰ τὴν πρᾶξιν, περὶ ἧς ἡ ἐκθεσις. "Αν τις τῶν συμπραττόντων δὲν δύναται ἢ δὲν θέλῃ νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται τούτου μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει.

2. "Ο δράστης μετ' ἀντιγράφου τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως καὶ συλλήψεως ἀποστέλλεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα ἄνευ τινὸς ἀναβολῆς καὶ ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς συλλήψεως τὸ βραδύτερον.

3. Εἰς τὸν αὐτὸν Εἰσαγγελέα ἀποστέλλονται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς καὶ ἀντίγραφα πασῶν τῶν ὑπ' αὐτῆς συντασσομένων σχετικῶν τῇ λαθρεμπορίᾳ ἐκθέσεων.

"Αρθρον 128.

1. "Εντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν παραδόσεως τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Τελωνείου, ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος, ὁ Τελώνης, ἀφοῦ ἐπιχειρήσῃ καὶ πᾶσαν ἀνάκρισιν, ἣν ἤθελε θεωρήσῃ λυσιτελεῖ, ὀφείλει νὰ συντάξῃ καὶ ἐκδώσῃ ἡτιολογημένην πρᾶξιν, διὰ τῆς ὁποίας προσδιορίζει τοὺς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου ὑπὸ χρέους, ὡς ὑπαιτίους τῆς λαθρεμπορίας καὶ ὡς πολιτικῶς ὑποχρέους καὶ τὸ παρ' αὐτῶν ἀλληλεγγύως ὀφειλόμενον ἀπλοῦν εἰσπραγματικὸν τέλος, καθὼς καὶ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτῶν ὀφειλομένην χρηματικὴν ποινὴν. "Η ἄνευ εὐλόγου αἰτίας μὴ τήρησις τῆς προθεσμίας, κολάζεται πειθαρχικῶς διὰ προστίμου δραχμῶν 50—100, καθίσταται δὲ ὑπεύθυνος ὁ Διευθυντὴς τοῦ Τελωνείου ἢ ὁ Τελώνης καὶ διὰ πᾶσαν ἐκ τῆς ἀναβολῆς ζημίαν.

"Αρθρον 129.

1. "Η πρᾶξις κοινοποιεῖται εἰς τὸν καθ' οὗ ἐξεδόθη. "Η κοινοποίησις γίνεται διὰ τελωνοφύλακος ἢ οἰουδήποτε ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ, δι' ἐπιδόσεως εἰς τὸν ἴδιον καταδικασθέντα. "Αν δὲν εὑρεθῇ οὗτος ἐν τῇ κατοικίᾳ ἐν ἣ κατοικεῖ ἢ προσκαίρως διαμένει, ἢ ἂν ἀρνηθῇ νὰ παραλάβῃ τὴν ἀπόφασιν καὶ ὑπογράψῃ τὸ ἀποδεικτικόν, ἢ ἂν δηλώσῃ δι' ἀδυνατεῖ νὰ ὑπογράψῃ τὸ ἀποδεικτικόν, τοιχοκολλᾶται ἡ ἀπόφασις εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας ἢ τοῦ δωματίου αὐτοῦ παρούσα ἐνὸς μάρτυρος. Περὶ τῆς κοινοποιήσεως συντάσσεται ἐκθεσις ὑπὸ τοῦ κοινοποιοῦντος ὑπαλλήλου, ὑπογραφομένη ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ πρὸς ὃν ἡ κοινοποίησις ἢ τοῦ μάρτυρος.

2. "Οταν διατρίβῃ τις ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ διαμονὴ αὐτοῦ, κατὰ τὴν περὶ τούτου βεβαίωσιν τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς τῆς ἑδρας τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν τελωνειακοῦ ὑπαλλήλου, ἡ κοινοποίησις γίνεται δι' ἐπιδόσεως πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Πλημμελειοδικῶν τοῦ τόπου, ἐνθα ἐδρεύει ἡ ἐκδοῦσα τὴν πρᾶξιν τελωνειακὴ ἀρχὴ καὶ δημοσιεύσεως περιλήψεως τῆς πράξεως διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

"Αρθρον 130.

1. "Ο καθ' οὗ ἐξεδόθη ἡ πρᾶξις δικαιούται προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 119 διοικητικοῦ δικαστηρίου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

2. "Η προσφυγὴ γίνεται ἐγγράφως, κοινοποιεῖται δὲ εἰς τὴν ἐκδοῦσαν τὴν ἐκκαλουμένην ἀπόφασιν τελωνειακὴν ἀρχήν.

3. "Η τελωνειακὴ ἀρχὴ ὑποβάλλει εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου τὴν δικογραφίαν καὶ τὴν προσφυγὴν, ἣτις εἰσάγεται εἰς τὸ ἀρμόδιον διοικητικὸν δικαστήριον.

"Αρθρον 131.

1. Μὴ κοινοποιηθείσης ἐμπροθέσμως προσφυγῆς, τὰ ὀφειλόμενα τέλη καὶ χρηματικαὶ ποιναὶ εἰσπράττονται, δυνάμει τῆς πράξεως τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ἀναγκαστικῶς, ἐὰν μὴ ἐγένετο ἐκουσίως ἢ καταβολὴ αὐτῶν παρὰ τῶν δυνάμει τῆς πράξεως ὑποχρέων. Κοινοποιηθείσης προσφυγῆς, ἡ εἰσπραξις τῶν ὀφειλομένων τελῶν, χρηματικῶν ποινῶν καὶ ἐξόδων γίνεται μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου καὶ συμφώνως πρὸς τὸ διατακτικὸν αὐτῆς.

2. "Η εἰσπραξις τῶν τελῶν, ποινῶν καὶ ἐξόδων ἐκτελεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ τελωνειακοῦ ταμίου, ἢ, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος, ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς.

3. Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις, ἡ εἰσπραξις ἀνήκει εἰς τὸν ἀρμόδιον ἐπικρατικὸν ταμίαν.

"Αρθρον 132.

1. "Αμα ὡς ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ παραλάβῃ τὰ κατὰ τὰ ἀρθρα 120 καὶ ἐπ. κατασχεθέντα ἐμπορεύματα, ἢ μεταγωγικά μέσα, δημοσιεύει διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὸ τελωνειακὸν κατάστημα πρόσκλησιν πρὸς πάντα ἐνδιαφερόμενον νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν καὶ προκαταβάλῃ τὰς ἀναγκαίας δαπάνας διὰ τὴν φύλαξιν αὐτῶν μέχρι τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως, ἣτις θ' ἀποφανθῇ περὶ τῆς δημεύσεως αὐτῶν. Τὸ ποσὸν τῶν δαπανῶν ὀρίζει ὁ διευθυντὴς τοῦ τελωνείου ἢ ὁ Τελώνης διὰ πρωτοκόλλου, δι' οὗ δύνανται νὰ ὁρισθῇ καὶ ἡ κατὰ χρονικὰ διαστήματα προκαταβολή.

2. "Αν οὐδεὶς προκαταβάλῃ τὰς δαπάνας ταύτας κατὰ τὸν ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ὁρισθέντα χρόνον, ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ προβαίνει εἰς τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν τῶν κατασχεθέντων. "Η δημοπρασία προκηρύσσεται διὰ διακηρύξεως τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, δημοσιευομένης κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθρου 41. "Η δημοπρασία ἐνεργεῖται ἐν τῷ καταστήματι τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ἐνώπιον τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἐν τῇ διακηρύξει ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας ἀπὸ τῆς τελευταίας τοιχοκολλήσεως. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας ἐγκρίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 2 τοῦ ἀρθρου 42.

3. Δύνανται ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ, ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργείου, ν' ἀποστείλῃ τὰ κατασχεθέντα πρὸς πώλησιν εἰς ἄλλην τελωνειακὴν ἀρχήν. "Η πώλησις ἐνεργεῖται, κατὰ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις, ὑπὸ τῆς εἰς ἣν ἀπεστάλησαν τελωνειακῆς ἀρχῆς.

"Αρθρον 133.

1. "Αν τὰ κατασχεθέντα ὑπόκεινται εἰς φθορὰν ἢ ἐλάττωσιν ἀξίας, ἢ ἡ φύλαξις αὐτῶν ᾗ δυσχερὴς, βεβαίως δὲ τοῦτο διὰ πρωτοκόλλου αὐτῆς ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ, δύνανται νὰ ἐκποιηθῶσι διὰ μονοήμερου δημοπρασίας, καὶ ἂν προσφέρεται εἰς καταβολὴν τῶν ἐξόδων τῆς φυλάξεως οἰοσδήποτε ἐνδιαφερόμενος. "Η δημοπρασία ἐνεργεῖται ἐνώπιον τοῦ προϊσταμένου τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς μετὰ ἀπλὴν κήρυξιν διὰ κήρυκος κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνήθειαν.

2. Τὸ ἐκπλειστηρίασμα κατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐπὶ παρακαταθήκῃ. "Αν ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις ἀπαγγεῖλῃ τὴν δήμευσιν τοῦ ἐκπλειστηριασθέντος ἀντικειμένου, εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον· ἄλλως, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν δικαιούχον.

"Αρθρον 134.

1. Οὐδὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως δύναται νὰ γεννηθῇ κατὰ τοῦ δημοσίου δι' οἰονδήποτε λόγον ἐκ τῆς κατασχέσεως ἢ ἐκποίησεως τῶν κατασχεθέντων λόγω λαθρεμπορίας, ἀπαγορευομένης πάσης προσφυγῆς εἰς τὰ δικαστήρια.

"Αρθρον 135.

1. Τὴν ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ ποινὴν τοῦ ἀρθρου 107, ὡς καὶ τὴν παρομαρτοῦσαν καταδίκην τῶν ἀλληλεγγύως συνυπευθύνων κατὰ τὰ ἀρθρα 116 καὶ 117, ἐπιβάλλουσιν, ἀντὶ

τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, τὰ δικαστήρια τῶν πλημμελειοδικῶν, ὅταν δὲν ἐγένετο κατάσχεσις κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθρ. 120 καὶ ἐπ.

2. Τὰ αὐτὰ δικαστήρια ἐπιβάλλουσι τὰς ποινὰς τῆς λαθρεμπορίας, κατὰ τὰ ἀρθρα 108 καὶ ἐπ. τοῦ παρόντος νόμου.

3. Τὰ αὐτὰ δικαστήρια ἀποφαίνονται καὶ περὶ τῆς ἀστυνομικῆς ἐπιτηρήσεως κατὰ τὸ ἀρθρ. 114, ὡς καὶ περὶ τῆς δημεύσεως κατὰ τὸ ἀρθρον 115 τοῦ παρόντος νόμου.

4. Ἀρμόδιον δικαστήριον πλημμελειοδικῶν εἶναι ἐκεῖνο, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου διεπράχθη ἡ λαθρεμπορία.

Ἄρθρον 136.

1. Ἡ λαθρεμπορία καταδικάζεται ἐξ ἐπαγγέλματος.

2. Κατὰ τὴν δημοσίαν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν, καλοῦνται, ἐκτὸς τῶν κατηγορουμένων, καὶ οἱ ἀλληλεγγῶς μετ' αὐτῶν συνυπεύθυνοι, οἱ ὅποιοι ἔχουσι πάντα τὰ κατὰ τὴν ποινικὴν δικονομίαν εἰς τοὺς κατηγορουμένους προσήκοντα δικαιώματα, δικαιούμενοι νὰ προσβάλλωσι τὴν ἀπόφασιν καὶ διὰ τῶν ἐνδίκων μέσων ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ὅφ' οὓς καὶ οἱ κατηγορούμενοι, ἀλλὰ μόνον ὅσον ὁρᾷ τὴν ἀλληλεγγῶν αὐτῶν καταδικήν.

3. Οὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἔξασκεῖ ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τῶν δικαστηρίων ἡ ἀθωωτικὴ ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, οὐδὲ τὰνάπλων.

Ἄρθρον 137.

1. Ὁ ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ κατηγορούμενος δύναται πάντοτε νὰ προφυλακισθῇ, ἀρκεῖ α') νὰ συντρέχωσιν οἱ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἀπαιτούμενοι ὅροι διὰ τὴν προφυλάκισιν τῶν ἐπ' ἄλλοις ἀδικήμασι κατηγορουμένων, ἢ β') νὰ ὑπάρχῃ μία τῶν κατὰ τὰ ἀρθρα 109, 111 καὶ 112 ἐπιβαρυντικῶν περιπτώσεων, καὶ ἂν δὲν συντρέχωσιν οἱ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἀπαιτούμενοι ὅροι διὰ τὴν προφυλάκισιν τῶν ἐπὶ ἄλλοις ἀδικήμασι κατηγορουμένων.

2. Προσωρινὴ ἀπόλυσις δι' ἐγγυήσεως συγχωρεῖται κατὰ τὰς περιπτώσεις, τοὺς ὅρους καὶ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 138.

1. Ὅσάκις κατάσχεται τὸ ἀντικείμενον τῆς λαθρεμπορίας ἢ τὸ μεταγωγικὸν αὐτῆς μέσον, χωρὶς ν' ἀνακαλυφθῇ ὁ δράστης, ἢ μὲν ἀρμόδια τελωνειακὴ ἀρχὴ ἐπιχειρεῖ τὰ ἐν τοῖς ἀρθρ. 125 ἐπ. καὶ 132-134 διατεταγμένα, παραπέμπει δὲ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα.

2. Ὁ εἰσαγγελεὺς, καὶ ἂν ἐκ τῆς ἀνακρίσεως δὲν ἀνακαλυφθῇ ὁ δράστης, εἰσάγει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ πλημμελειοδικεῖον, τὸ ὁποῖον ἀποφαίνεται περὶ τῆς δημεύσεως τῶν κατασχεθέντων.

Ἄρθρον 139.

1. Πᾶς ἀξίων δικαίωμα ἐπὶ κατασχεθέντων ἀντικειμένων ἢ μεταγωγικῶν μέσων λαθρεμπορίας, εἴτε ἀνεκαλύφθη ὁ δράστης αὐτῆς, εἴτε μὴ, ἂν θέλῃ ν' ἀμφισβήτησιν τὴν δημεύσιν αὐτῶν, δύναται νὰ ὑποβάλλῃ τὰς ἀξιώσεις αὐτοῦ δι' αἰτήσεως πρὸς τὸν εἰσαγγελέα. Ἡ αἴτησις εἰσάγεται εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ συζητεῖται, σὺν τῇ κυρίᾳ συζήτησει, καθ' ἣν καλεῖται καὶ ὁ ὑποβαλὼν τὴν αἴτησιν αὐτοῦ. Τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται περὶ τῆς αἰτήσεως, καὶ, ἂν δὲν δεχθῇ τὴν δημεύσιν, διατάσσει τὴν ἀπόδοσιν τῶν κατασχεθέντων ἢ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος εἰς τὸν δικαιούχον.

2. Τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὸν δικαιούχον διατάσσει τὸ δικαστήριον καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ὅταν κρίνῃ ὅτι δὲν ὑπάρχῃ περίπτωσις δημεύσεως.

3. Ἄν ἡ ἀποφαινομένη περὶ τῆς δημεύσεως ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου εἴνε ἡ καταδικάζουσα τὸν δράστην, καθίσταται τελεσίδικος, ἀμα ὡς παρέλθωσιν αἱ νόμιμοι προθεσμίαι τῶν ἐνδίκων μέσων ὡς πρὸς τὸν καταδικασθέντα. Ὁ τρίτος δ' ἔχων ἀξιώσεις ἐπὶ τῶν δημευομένων διὰ τῆς

ἀποφάσεως ἀντικειμένων, δὲν δύναται νὰ προσβάλλῃ δι' ἐνδίκων μέσων τὴν ἀπόφασιν, δύναται ὅμως νὰ παρεμβῇ καὶ ὑποβάλλῃ τὰς ἀξιώσεις του κατὰ πᾶσαν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, συνεπεὶ ἐνδίκων μέσων τοῦ καταδικασθέντος.

4. Ἄν ἡ ἀποφαινομένη περὶ τῆς δημεύσεως ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου δὲν περιέχῃ διάταξιν, καταδικάζουσαν τὸν δράστην τῆς λαθρεμπορίας, δύναται ν' ἀνακοπῇ παρὰ πάντος ἔχοντος ἀξιώσεις ἐπὶ τῶν δημευομένων ἀντικειμένων, μὴ κληθέντος δὲ νὰ παραστῇ κατὰ τὴν συζήτησιν, ἐφ' ἧς ἐξεδόθη, ἐντὸς προθεσμίας ἡμερῶν ἐξήκοντα, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεώς της. Ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς ἀποφαίνεται τὸ πλημμελειοδικεῖον, ἡ δὲ ἀπόφασις αὐτοῦ εἶνε τελεσίδικος, οὐδενὸς ἐπιτρεπομένου κατ' αὐτῆς ἐνδίκου μέσου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Περὶ ἀμοιβῶν διὰ τὴν καταδίωξιν τοῦ λαθρεμπορίου.

Ἄρθρον 140.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 107 ἐπιβαλλομένη χρηματικὴ ποινὴ ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ ἢ ὁσάκις, μὴ ἀνακαλυφθέντος τοῦ δράστου, δὲν ἐπεβλήθη χρηματικὴ ποινὴ, ἢ ἐνεκα ἀφαιρεγυρότητος τοῦ καταδικασθέντος δὲν εἰσπράττεται αὕτη, τὸ ὑπόλοιπον ἀξίας τοῦ δημευθέντος ἀντικειμένου ἢ μεταγωγικοῦ μέσου τῆς λαθρεμπορίας μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν τελῶν, φόρων καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων καὶ ἐξόδων τοῦ δημοσίου καὶ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ποινῆς, ἥτις θὰ ἐπεβάλλετο ἢ ἐπεβλήθη, διατίθεται

α') Κατὰ τὸ τρίτον ὑπὲρ τῶν πρώτων καταγγελλάντων τὴν λαθρεμπορίαν εἰς τὴν ἀγνοοῦσαν ταύτην ἀρχήν. Εἴνε ἀδιάφορον ἂν ἡ καταγγελία ἐγένετο πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς λαθρεμπορίας, δοθεισῶν ἀποτελεσματικῶν πληροφοριῶν περὶ τῆς μελλούσης τελέσεως αὐτῆς, ἢ ἐν ᾧ ἐξετελεῖτο ἢ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

β') Κατὰ τὸ ἕτερον τρίτον ὑπὲρ τῶν συμπραξάντων εἰς τὴν κατάσχεσιν τοῦ ἀντικειμένου τῆς λαθρεμπορίας ἢ τῶν μεταγωγικῶν αὐτῆς μέσων ἢ τὴν σύλληψιν τοῦ δράστου δημοσίων ὁργάνων ἢ ιδιωτῶν. Μεταξὺ πλειόνων συμπραξάντων ἡ διανομὴ γίνεται κατ' ἀναλογίαν τῆς συμπράξεως καὶ τοῦ ἐκ ταύτης κινδύνου.

γ') Τὸ ὑπολειπόμενον τρίτον εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὡς ἔσοδον τοῦ Κράτους.

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὀφείλει ν' ἀναγράφῃ κατ' ἔτος, ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ποσότητα ἴσην περίπου πρὸς τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος εἰσαχθεῖσαν ἐκ τοῦ λόγου τούτου εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἵνα χρησιμοποιῇται πρὸς ἀμοιβὴν δημοσίων ὁργάνων διαπρεπόντων ἐν τῇ καταδίωξιν τῆς λαθρεμπορίας.

3. Ἡ πίστωσις αὕτη δύναται νὰ διατεθῇ, ἂν ὑπάρξῃ ἡ ἀνωτέρω περίπτωσις, ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, μετὰ προηγούμενην σύμφωνον γνωμοδότησιν, α') τοῦ προϊσταμένου τοῦ εἰς τὴν ἀπονεμηθῇ ἡ ἀμοιβὴ ὁργάνου καὶ β') τοῦ νομικοῦ συμβούλου τοῦ δικάζοντος τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν τελωνειακῶν ἀποφάσεων, καὶ κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ Β. Διατάγματος ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρον 141.

1. Πᾶς ἀξίων ἀμοιβὴν ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ἐδ. α' καὶ β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ προηγούμενου ἀρθρου δύναται νὰ ὑποβάλλῃ αἴτησιν περὶ αὐτῆς εἰς τὴν ἀρμόδιαν κατὰ τὸ ἀρθρον 127 τελων. ἀρχὴν ἢ εἰς τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 119 Διοικητικὸν Δικαστήριον ἢ εἰς τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 135 § 1 Ποινικὸν Δικαστήριον, δυνάμενα ν' ἀποφαίνωνται καὶ αὐτεπαγγέλτως περὶ τῆς χορηγητέας ἀμοιβῆς εἰς τοὺς κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον δικαιούμενους.

2. Οὐδεμία ἀξίωσις δύναται νὰ ἐγερθῇ κατὰ τοῦ δημοσίου ἐνεκα οἰασδήποτε προσβολῆς δικαιώματος, ἀπορρέοντος ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου περὶ ἀμοιβῶν.

"Αρθρον 142.

1. Αί κατά τὰ προηγούμενα άρθρα ἀμοιβαί καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ἅμα ὡς εἰσπραχθῇ ἡ ποινὴ καὶ καταστῇ τελεσίδικος ἢ ὑπὲρ τῆς ἀμοιβῆς ἀπόφασις.

2. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ διατάξῃ τὴν προκαταβολὴν τῆς ἀμοιβῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, καὶ πρὸ τῆς εἰσπράξεως τῆς ποινῆς ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 140 ἀναγραφόμενης πιστώσεως. Ἐπίσης δύναται ὁ αὐτὸς Ὑπουργός, μετὰ προηγούμενην σύμφωνον γνώμωδότησιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ τελωνείου ἢ τοῦ τελώνου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου διαπράχθη ἡ λαθρεμπορία, καὶ τοῦ δικάζοντος τὰς προσφυγὰς κατὰ τελωνειακῶν ἀποφάσεων δικ. δικαστηρίου, νὰ διατάξῃ, καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ ἀμοιβῆς ἀποφάσεως, τὴν ἐκ τῆς αὐτῆς πιστώσεως καταβολὴν τῆς ἐπὶ καταδείξει ὀρισμένης λαθρεμπορίας ἀμοιβῆς. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἂν ἐκδοθῇ ἀπόφασις ἐπιδιόκουσα τὴν ἀμοιβήν, λογίζεται τὸ καταβληθέν, ὡς προκαταβολὴ ταύτης· ἄλλως, ὡς ἀμοιβὴ κατὰ τὴν διατάξιν τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 140.

3. Αἱ κατά τὴν προηγούμενην παράγραφον προκαταβολαὶ ἐκπίπτουνται τῶν πληρωτέων εἰς τοὺς λαβόντας αὐτάς ἀμοιβῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Τελικαὶ διατάξεις.

"Αρθρον 143.

1. Καταργοῦνται·

Ὁ νόμος τῆς 19)31 Μαρτίου 1843 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους.

Ὁ νόμος τῆς 7 Ἀπριλίου 1843 περὶ τελωνειακοῦ δικαιώματος τῶν μεταφερομένων ἐντὸς τοῦ Κράτους ἐμπορευμάτων.

Ὁ νόμος ΧΕΘ' τῆς 7 Αὐγούστου 1861 περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τοῦ τελωνειακοῦ ὀργανισμοῦ.

Τὸ ΜΗ' ψήφισμα τῆς 1 Ἰουλίου 1863 περὶ τῶν τελωνειακῶν δικαιωμάτων.

Ὁ νόμος ΧΙΣ' τῆς 13 Ἰουνίου 1877 περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ τελωνειακοῦ νόμου.

Ὁ νόμος ΩΙΑ' τῆς 15 Ἀπριλίου 1880 περὶ τροποποιήσεως τελωνειακῶν τινῶν διατάξεων.

Ὁ νόμος ΑΦΙΓ' τῆς 28 Μαΐου 1887 περὶ συμπληρώσεως καὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τῶν τελωνειακῶν νόμων.

Ὁ νόμος ΑΨΑ' τῆς 29 Μαΐου 1889 περὶ ἀμοιβῆς τῶν καταμνηνόντων ἢ συλλαμβανόντων λαθρεμπορία, ἐκτὸς τοῦ ἄρθρου 5 αὐτοῦ, ἀφορῶντος τὰ εἶδη τῶν μονοπωλίων καὶ τὸ τουμπεκίον, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ, τοῦ ὁποίου ὅμως ἀντικαθίσταται ἡ διατάξις «ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 13 Ἰουνίου 1877 ΧΙΣ' νόμου ἐφαρμόζονται μόνον ἐὰν ὁ κάτοχος τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν εἶχε ταῦτα πρὸς ἐμπορίαν» διὰ τῆς διατάξεως «ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ ποινικαὶ καὶ αἱ περὶ ἀμοιβῶν διατάξεις τοῦ νόμου «περὶ τελωνειακοῦ Κώδικος» ἐφαρμόζονται μόνον ἐὰν ὁ κάτοχος τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν εἶχε ταῦτα πρὸς ἐμπορίαν».

Ὁ νόμος ΑΩΜΖ' τῆς 30 Μαΐου 1890 περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τῶν τελωνειακῶν νόμων.

Ὁ νόμος ΑΧΛΘ' τῆς 29 Φεβρουαρίου 1892 περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τοῦ τελωνειακοῦ ὀργανισμοῦ.

Ὁ νόμος ΒΕΔ' τῆς 31 Ἰουλίου 1892 περὶ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 7, 8 & 9 τοῦ νόμου ΑΦΙΓ' κλπ.

Τὰ ἄρθρα 7, 8, 10, ἡ παράγραφος γ' τοῦ ἄρθρου 15, τὰ ἄρθρα 16, 17, 18, 19, 20 καὶ 27 τοῦ νόμου ΒΡΚΑ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1892 περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου ΒΡΝΗ' τῆς 13 Φεβρουαρίου 1893 περὶ προσωρινῆς ἀτελείας πρώτων ὑλῶν, ἐπὶ ἐξαγωγῇ αὐτῶν μεταποιημένων εἰς βιομηχανικὰ προϊόντα.

Ὁ νόμος ΒΣΓΙ' τῆς 10 Ἰουλίου 1895 περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τῶν τελωνειακῶν νόμων.

Ὁ νόμος ΒΥΙΖ' τῆς 9 Ἀπριλίου 1896 περὶ μεταρρυθμίσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ νόμου ΑΧΛΘ' κλπ.

Τὰ ἄρθρα 6, 13, 14, 15 καὶ 16 τοῦ νόμου ΓΤΨ' τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1909. καὶ

Πᾶσα διατάξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

"Αρθρον 144.

— 1. Διὰ Β. Διαταγμάτων κανονισθῶσονται τὰ τῶν ἐκτελωνιστῶν, διασφιστῶν καὶ κομιστῶν ἐν τοῖς τελωνείοις, ἢ ἐπ' αὐτῶν πειθαρχικὴ ἐξουσία τῆς τελωνειακῆς, ἀρχῆς, τὰ τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας παρεχομένων εἰς τὰ κοινὸν ἐντύπων (ἐπιτρεπομένου νὰ ὀρισθῇ καὶ μικροῦ τιμήματος διὰ τὴν πώλησιν αὐτῶν ἄχρι λεπτῶν δέκα κατὰ φύλλον) καὶ ἐν γένει αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου, τοῦ ὁποίου ἡ ἰσχὺς ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου 1918. —

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαγτίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ἰω. Α. Τσιριμώκος

Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαγτίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ἰω. Α. Τσιριμώκος

(6)

Περὶ ουσιάσεως οὐμαίος Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας.

Νόμος 1166

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεσφάρισαν καὶ διατάσσουσι.

"Αρθρον 1.

1. Συνιστᾶται ὑπὸ τὸν τίτλον «Τελωνειακὴ Ἀστυνομία» αὐθόπακτον ἀστυνομικὸν Σῶμα, στρατιωτικῶς ὀργανωμένον καὶ ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἀρμοδιότητα καὶ εἰς τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Προορισμὸς τοῦ Σώματος εἶναι:

α') Ἡ παρεμπόδισις καὶ ἀνακάλυψις τοῦ λαθρεμπορίου καὶ πάσης παραβάσεως τῶν τελωνειακῶν νόμων καὶ κανονισμῶν.

β') Ἡ παρεμπόδισις καὶ ἀνακάλυψις τοῦ λαθρεμπορίου καὶ τῶν παραβάσεων τῶν περὶ μονοπωλίων καὶ περὶ ἐμμέσων φόρων νόμων καὶ

γ') Ἡ προστασία τῆς τελωνειακῆς καὶ ἐν γένει τῆς τῶν ἐμμέσων φόρων ὑπηρεσίας, πρὸς πλήρη ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου.

2. Τὰ ὄργανα τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας ἔχουσι προσέτι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συντρέχωσιν ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας ἢ τῇ αἰτήσεϊ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ διάθεσις τῶν ὀργάνων τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας εἰς ὑπηρεσίαν ξένην πρὸς τὸ Σῶμα αὐτὸ καὶ τὸν προορισμὸν του.

4. Τὸ Σῶμα τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας διοικεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτοῦ, ἐδρεύοντος ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

5. Ὁ Διοικητὴς τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας διευθύνει τὴν ὑπηρεσίαν του, ὡς ἀμεσὸς προϊστάμενη ἀρχή, καὶ ἐξ ἰδίας ἀρμοδιότητος κανονίζει τ' ἀφορῶντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν, τὴν διοίκησιν τοῦ προσωπικοῦ, τὸν ὀπλισμὸν, τὴν ἐξάρτησιν, τὸν στρατωνισμὸν, τὴν διαχείρισιν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Σώματος καὶ ἐν γένει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ αὐτοῦ ἰσχυόντων νόμων καὶ κανονισμῶν, εισηγεῖται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν

κῶν περὶ τῶν ἀντικειμένων τῆς ἀρμοδιότητός του καὶ ἐν γένει ἐκτελεῖ τὰ διὰ Β. διατάγματα κανονισθόμενα καθήκοντά του.

6. Ἐν κωλύματι ἢ ἀπουσίᾳ τοῦ Διοικητοῦ, ἀναπληροῦνται οὗτος προσωρινῶς ἐν τῇ διοικήσει τοῦ Σώματος ὑπὸ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ Σῶμα τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας καταμερίζεται εἰς Διευθύνσεις, Ὑποδιευθύνσεις, Τμήματα καὶ Σταθμούς.

2. Ἡ ἔδρα, ἡ σύνθεσις καὶ αἱ περιφέρειαι τῶν Διευθύνσεων καὶ τῶν Ὑποδιευθύνσεων, τῶν τμημάτων καὶ τῶν σταθμῶν ὁρίζονται αἱ τῶν ἀντιστοιχῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν, τῶν δὲ τυχόν ἀποσπασμάτων διὰ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

3. Αἱ Διευθύνσεις διοικοῦνται ὑπὸ ταγματάρχου ἢ μοιράρχου, αἱ ὑποδιευθύνσεις ὑπὸ ὑπομοιράρχου ἢ ἀνθυπομοιράρχου, τὰ τμήματα ὑπὸ ἀνθυποασπιστῶν ἢ ἐνωματάρχων α' ἢ β' τάξεως καὶ οἱ σταθμοὶ ὑπὸ ἐνωματάρχων ἢ ὑπενωματάρχων ἢ φυλάκων α' τάξεως.

4. Ὅταν ἔνεκεν αἰουδήποτε λόγου ὁ Διοικητὴς μονάδος ἐλλείπη, ἀπουσιάζῃ ἢ κωλύηται, ἀναπληροῖ αὐτὸν ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν καὶ ἀρχαιότερος τῶν ὑφισταμένων, ἐκτός ἐάν ὁ Διοικητὴς τοῦ Σώματος ὀρίσῃ εἰδικὸν ἀναπληρωτὴν.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ὀλικὴ δύναμις τοῦ Σώματος ἀποτελεῖται κατ' ἀνώτατον ἀριθμὸν ἐκ τῶν ἐξῆς :

α') Ἐνὸς συνταγματάρχου, τοῦ ὁποῦ ὁ βαθμὸς ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν τοῦ συνταγματάρχου τοῦ στρατοῦ ἢ πλοιάρχου τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, Διοικητοῦ τοῦ Σώματος.

β') Ἐξ ἑνὸς ἀντισυνταγματάρχου, τοῦ ὁποῦ ὁ βαθμὸς ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου τοῦ στρατοῦ ἢ ἀντιπλοιάρχου τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, Ὑποδιοικητοῦ τοῦ Σώματος.

γ') Δύο ταγματάρχων, τῶν ὁποίων ὁ βαθμὸς ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν τοῦ ταγματάρχου τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ πλωτάρχου τοῦ Πολεμικοῦ ναυτικοῦ.

δ') Ἐκ μοιράρχων, ὧν ὁ βαθμὸς ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν τοῦ λοχαγοῦ τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ ὑποπλοιάρχου τοῦ Πολεμικοῦ ναυτικοῦ ἀποσπασμένων διὰ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

ε') Ἐξ ὑπομοιράρχων, ὧν ὁ βαθμὸς ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν τοῦ ὑπολοχαγοῦ τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ ἀνθυποπλοιάρχου τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ.

ς') Ἐξ ἀνθυπολοχαγῶν, ὧν ὁ βαθμὸς ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ σημαιοφόρου τοῦ Πολ. ναυτικοῦ.

ζ') Δέκα πέντε ἐξηκονταρχῶν, ὧν ὁ βαθμὸς ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν τοῦ ἀνθυποασπιστοῦ τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ ἀρχικελευστοῦ τοῦ Πολεμικοῦ ναυτικοῦ.

η') Πεντήκοντα δεκαρχῶν α' τάξεως, ὧν ὁ βαθμὸς ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν τοῦ ἐπιλοχίου τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ κελευστοῦ τοῦ Ναυτικοῦ.

θ') Ἐννεήκοντα δεκαρχῶν β' τάξεως, ὧν ὁ βαθμὸς ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν τοῦ λοχίου τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ ὑποκελευστοῦ τοῦ Πολεμικοῦ ναυτικοῦ.

ι') Ἐκατὸν πενήκοντα ἀρχιφυλάκων, ὧν ὁ βαθμὸς ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν τοῦ δεκανέως τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ διόπου τοῦ Πολεμικοῦ ναυτικοῦ.

ια') Τριακοσίων τελωνοφυλάκων α' τάξεως (κλάδου ξηρᾶς), ἀντιστοιχοῦντων πρὸς ὑποδεκανεῖς τοῦ στρατοῦ ἢ ναυτοφύλακας α' τάξεως.

ιβ') Τριακοσίων τελωνοφυλάκων β' τάξεως (κλάδου θαλάσσης), ἀντιστοιχοῦντων πρὸς στρατιώτας ἢ ναυτοφύλακας β' τάξεως καὶ

ιγ') Ἀριθμὸν σκαφῶν, προμηθευμένων ἐκ τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀναγραφόμενης ἐκάστοτε εἰδικῆς πιστώσεως καὶ κατανεμομένων εἰς τὰς Διευθύν-

σεις καὶ τοὺς σταθμοὺς τῶν λιμένων τῆς κατὰ θάλασσαν δυνάμεως.

2. Ἡ ὑπὸ στοιχ. ζ'—γ' ἀνωτέρω ἀναφερομένη δύναμις τοῦ Σώματος καταμερίζεται διὰ Βασ. διατάγματος εἰς δύο κλάδους, ἦτοι :

α') Εἰς τὸν κλάδον ξηρᾶς, προωρισμένον διὰ τὴν ἀστυνομίαν τῆς στερεᾶς καὶ τῶν μεγαλειτέρων ἐκ τῶν νήσων καὶ περιλαμβάοντα βαθμοὺς ἀπὸ τοῦ τελωνοφύλακος β' τάξεως μέχρι τοῦ Συνταγματάρχου.

β') Εἰς τὸν κλάδον θαλάσσης, προωρισμένον διὰ τὴν ἀστυνομίαν τῆς θαλάσσης καὶ τῶν παραλίων καὶ περιλαμβάοντα βαθμοὺς ἀπὸ τοῦ τελωνοφύλακος β' τάξεως μέχρι τοῦ ἐξηκονταρχοῦ.

3. Ἡ τοποθέτησις τοῦ προσωπικοῦ γίνεται εἰς μὲν τὰς Διευθύνσεις ἢ ὑποδιευθύνσεις διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, προτάσει τοῦ Διοικητοῦ, εἰς δὲ τὰ τμήματα καὶ τοὺς σταθμοὺς ὑπὸ τῶν οἰκείων Διευθυντῶν ἢ ὑποδιευθυντῶν τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας.

4. Ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ σώματος καὶ προτάσει τοῦ Διοικητοῦ αὐτοῦ λαμβάνεται καὶ τοποθετεῖται εἰς τὸ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν γραφεῖον τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας ἀνάλογος ἀριθμὸς ὁπλιτῶν τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γραφείου, μέχρι δέκα τὸ πολὺ, τὸ προσωπικὸν τοῦ ὁποῦ συμπληροῦνται προσέτι ἐκ τοῦ πολιτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 4.

1. Διοικητὴς τοῦ Σώματος εἶνε αὐτοδικαίως ὁ ἐκάστοτε Διευθυντὴς τῶν Ἑμμέσων φόρων καὶ Μονοπωλίων, φέρων τὸν βαθμὸν τοῦ συνταγματάρχου τοῦ Σώματος. Ὑποδιοικητὴς δὲ τοῦ Σώματος εἶνε αὐτοδικαίως ὁ ἐκάστοτε τμηματάρχης τοῦ τελωνειακοῦ τμήματος τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως, φέρων τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου τοῦ Σώματος.

2. Οἱ Διευθύνται τῶν Τελωνείων Παιραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης εἶνε αὐτοδικαίως Διευθυνταὶ τῶν οἰκείων διευθύνσεων τοῦ Σώματος, φέροντες τὸν βαθμὸν τοῦ Ταγματάρχου, οἱ δὲ τελῶναι Α' τάξεως τῶν λοιπῶν τελωνείων εἶνε αὐτοδικαίως Διευθυνταὶ τῶν οἰκείων διευθύνσεων τοῦ Σώματος φέροντες τὸν βαθμὸν τοῦ Μοιράρχου, οἱ δὲ τελῶναι Β' τάξεως εἶνε αὐτοδικαίως ὑποδιευθυνταὶ τῶν οἰκείων ὑποδιευθύνσεων, φέροντες τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπομοιράρχου καὶ οἱ τελῶναι Γ' τάξεως εἶνε αὐτοδικαίως Ὑποδιευθυνταὶ τῶν οἰκείων ὑποδιευθύνσεων, φέροντες τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπομοιράρχου.

3. Ἀπολυόμενοι τῆς πολιτικῆς θέσεώς των οἱ ἀνωτέρω ὑπάλληλοι, ἢ μετατιθέμενοι εἰς ἄλλην θέσιν, τίθενται αὐτοδικαίως εἰς ἀποστράτειαν.

Ἄρθρον 5.

1. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετοῦντες ἐν τῇ Τελωνειακῇ Ἀστυνομίᾳ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΓΩΠΗ' καὶ οἱ ὑπηρετοῦντες ἐν τῇ τελωνοφυλακῇ, συμπεριλαμβανόμενοι καὶ τῶν προσωρινῶν τελωνοφυλάκων, διατηροῦνται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μέχρι τῆς κατατάξεώς των εἰς τὴν συνιστωμένην Τελωνειακὴν Ἀστυνομίαν, ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ νόμου 928. Πρὸς τοῦτο ὑποβάλλουσιν ἱεραρχικῶς σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ νόμου τούτου, συνοδευομένην ὑπὸ βεβαιώσεως ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ στρατοῦ ὅτι κέντηται τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν σωματικὴν ἱκανότητα καὶ δι' ἀποσπάσματος τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων ἀποδεικνύοντος, ὅτι δὲν ὑπερέβησαν κατὰ τὴν λήξιν τοῦ ἀνωτέρω ὁρισθέντος πρὸς ὑπόβολὴν τῆς αἰτήσεως διμήνου χρονικοῦ διαστήματος τὴν ἡλικίαν τῶν 50 ἐτῶν συμπληρωμένην.

2. Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ διοικητοῦ τοῦ σώματος τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας, τῶν διευθυντῶν τῶν Ἀμέσων Φό-

ρων, τῶν τηματάρχων τοῦ τελωνειακοῦ καὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς, στηριζομένη καὶ εἰς ἐκθέσεις τῶν προϊσταμένων τῶν τελωνείων, εἰς ἃ ὑπηρετοῦσιν οἱ αἰτούμενοι τὴν κατάταξιν, ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν αἰτήσεων ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ὑποβολὴν αὐτῶν προθεσμίας καὶ περὶ τῆς κατάταξιν ἐν τῇ Τελωνειακῇ Ἀστυνομίᾳ τῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς διατηρητέων καὶ ἐν ᾧ βαθμῷ (δεκάρχου α' τάξεως ἢ ὑποδεστέρου) κρίνει αὐτοὺς κατατακτέους.

3. Οἱ μὴ ὑποβαλλόντες αἰτήσεις ἢ οἱ μὴ κριθέντες διατηρητέοι ἀπολύονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δεκαπενθημέρου.

Ἄρθρον 6.

1. Μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 κατάταξιν ἐν τῇ τελωνειακῇ ἀστυνομίᾳ καὶ ἐντὸς τοῦ ἔτους 1918, αἱ ὁργανικαὶ θέσεις τῶν ἐξήκονταρχῶν τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας πληρωθῇσονται, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν δι' αὐτοὺς ἀναγεγραμμένων πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, διὰ κατάταξιν ἢ διορισμοῦ ἐξ ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ἐν ἐφεδρείᾳ ἢ κελυστῶν τοῦ πολεμικοῦ Ναυτικοῦ ἐν ἐφεδρείᾳ, κατόπιν δοκιμασίας, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Β. Διατάγματος κανονισθόμενα.

2. Κατὰ τὸ αὐτὸ, ὡς ἀνωτέρω, ἔτος ἢ συμπλήρωσις τῶν κενῶν θέσεων τῶν δεκάρχων α' καὶ β' τάξεως, ἀρχιφυλάκων καὶ τελωνοφυλάκων α' τάξεως, ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους προβλεπομένων ὁρίων, γενήσεται διὰ κατάταξιν ἰδιωτῶν, κεκτημένων τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα προσόντα, προτιμωμένων τῶν προϋπηρετησάντων ἐν τῇ τελωνοφυλακῇ ἢ τῇ τελωνειακῇ ἀστυνομίᾳ καὶ τῶν ὑπηρετησάντων ἐν τῷ κατὰ γῆν ἢ θάλασσαν στρατῷ ὡς ἀνθυπασπιστῶν ἢ ὑπαξιωματικῶν.

3. Ἡ πλήρωσις τῶν κενῶν θέσεων, κατὰ τὴν διάταξιν τῆς ἀμέσως προηγουμένης παραγράφου, γίνεται δι' ἐθελουσίας κατάταξιν Ἑλλήνων πολιτῶν, ἐχόντων τὰ ὑπὸ τῶν ἐδαφίων α—δ τῆς ἀμέσως ἐπομένης παραγράφου ὀριζόμενα προσόντα καὶ ὑπηρετησάντων ἐν τῷ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν στρατῷ μὲ διαγωγὴν ἐξαιρέτων ἢ ἀμειπτον. Κατατάσσονται δὲ ἐκ τῶν αἰτούντων τὴν κατάταξιν τῶν ἐπὶ βαθμῷ.

α') Τοῦ δεκάρχου α' τάξεως (κλάδου ξηρᾶς) οἱ ὑπηρετήσαντες ὡς ἐπιλοχίαι ἢ ἐνωμοτάρχαι α' τάξεως ἢ κελυσταὶ ἢ ἐπὶ διετίαν τοῦλάχιστον ὡς λοχίαι ἢ ἐνωμοτάρχαι β' τάξεως ἢ ὑποκελευσταί.

β') Τοῦ δεκάρχου α' τάξεως (κλάδου θαλάσσης), οἱ ὑπηρετήσαντες ὡς κελυσταὶ μαχίμου κλάδου, ἢ ἐπὶ διετίαν τοῦλάχιστον ὡς ὑποκελευσταὶ τοιοῦτου κλάδου.

γ') Τοῦ δεκάρχου β' τάξεως (κλάδου ξηρᾶς), οἱ ὑπηρετήσαντες ὡς λοχίαι ἢ ἐνωμοτάρχαι β' τάξεως, ἢ ὑποκελευσταί, ὡς καὶ οἱ ὑπηρετήσαντες ἐπὶ διετίαν τοῦλάχιστον ὡς δεκανεῖς ἢ ὑπενωμοτάρχαι, ἢ δίοποι.

δ') Τοῦ δεκάρχου β' τάξεως (κλάδου θαλάσσης), οἱ ὑπηρετήσαντες ὡς ὑποκελευσταὶ μαχίμου κλάδου, ἢ ἐπὶ διετίαν τοῦλάχιστον ὡς δίοποι τοιοῦτου κλάδου.

ε') Τοῦ δεκάρχου β' τάξεως (κλάδου θαλάσσης, μηχανικοῦ), μηχανικοῦ οἱ ὑπηρετήσαντες ὡς ὑποκελευσταὶ μηχανικοὶ ἢ ἐπὶ διετίαν τοῦλάχιστον ὡς δίοποι θερμασταὶ ἢ δίοποι μηχανικοί.

στ') Τοῦ ἀρχιφύλακος (κλάδου ξηρᾶς), οἱ ὑπηρετήσαντες ὡς δεκανεῖς ἢ ὑπενωμοτάρχαι, ἢ δίοποι.

ζ') Τοῦ ἀρχιφύλακος (κλάδου θαλάσσης), οἱ ὑπηρετήσαντες ὡς δίοποι μαχίμου κλάδου.

η') Τοῦ ἀρχιφύλακος (κλάδου θαλάσσης μηχανικοῦ), οἱ ὑπηρετήσαντες ὡς δίοποι θερμασταὶ ἢ δίοποι μηχανικοί.

θ') Τοῦ τελωνοφύλακος α' τάξεως (κλάδου ξηρᾶς), οἱ ὑπηρετήσαντες ὡς δεκανεῖς ἢ ὑπενωμοτάρχαι ἢ δίοποι, ἢ ἐπὶ ἐξάμηνον ὡς ὑποδεκανεῖς ἢ ναῦται πτυχιούχοι ἢ διπλωματοῦχοι.

ι') Τοῦ τελωνοφύλακος β' τάξεως (κλάδου θαλάσσης),

οἱ ὑπηρετήσαντες ὡς δίοποι μαχίμου κλάδου ἢ ἐπὶ ἐξάμηνον ὡς ναῦται πτυχιούχοι καὶ

ια') Τοῦ τελωνοφύλακος μηχανικοῦ α' τάξεως, οἱ ὑπηρετήσαντες ὡς δίοποι θερμασταὶ ἢ δίοποι μηχανικοί, ἢ ἐπὶ ἐξάμηνον ὡς διπλωματοῦχοι ναῦται θερμασταὶ ἢ ναῦται μηχανικοί.

4. Κατατάσσονται ὡς τελωνοφύλακες β' τάξεως (κλάδου ξηρᾶς ἢ θαλάσσης) τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας οἱ πολῖται Ἕλληνες, οἵτινες

α') Δὲν ἀποκλείονται τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὸν περὶ στρατολογίας νόμον.

β') Ἄγουσιν ἑλικίαν οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν 21 ἐτῶν, οὐδὲ μείζονα τῶν 36 ἐτῶν συμπληρωμένων.

γ') Ἐχουσι τὴν πρὸς στρατεύσιν ἀπαιτουμένην σωματικὴν ικανότητα.

δ') Γινώσκουσιν ἀνάγνωσιν, γραφὴν καὶ τὰς τέσσαρας πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς ἐπὶ τῶν ἀκεραίων ἀριθμῶν καὶ

ε') Ὑπηρετήσαν ἐπὶ ἐξάμηνον τοῦλάχιστον ἐν τῷ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν στρατῷ μὲ διαγωγὴν ἐξαιρέτων ἢ ἀμειπτον.

Ἐκ τῶν κεκτημένων τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα προσόντα οἱ ἔχοντες διπλωμα μηχανικοῦ ἢ θερμαστοῦ κατατάσσονται ὡς τελωνοφύλακες μηχανικοὶ β' τάξεως.

στ') Ἡ κατάταξις ἐξήκονταρχῶν καὶ λοιπῶν ὀπλιτῶν τοῦ σώματος γίνεται ἐπὶ διετεί θητείᾳ, ἐπιτρέπεται δὲ ἡ ἀνακατάταξις κατὰ τὰ διὰ Β. διατάγματος κανονισθόμενα.

Ἄρθρον 7.

1. Αἱ προαγωγαὶ εἰς ἐκάτερον τῶν κλάδων ἐν τῷ σώματι τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας γίνονται κατὰ τὰς ἐπομένας διατάξεις :

α') Ἀρχιφύλακες προάγονται οἱ διακρινόμενοι ἐπὶ ἀγχινοίᾳ, ἀγάπῃ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν ἀκαμπτὸν τοῦ χαρακτήρος, διανύσαντες δὲ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν ἐνδὸς ἔτους φύλακος, συνυπολογιζομένου καὶ τοῦ χρόνου, ὃν διήνυσαν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ ναυτικοῦ.

β') Δεκάρχει β' τάξεως προάγονται κατ' ἐκλογὴν ἐκ τῶν ἐπὶ ἑν ἔτος ὑπηρετησάντων ὑπενωμοταρχῶν ἢ διόπων ἀρίστης διαγωγῆς, τῶν γνωριζόντων νὰ συντάσσωσιν ἔκθεσιν ἢ πρωτόκολλον τῆς τελωνειακῆς παραβάσεως καὶ ἀποδείξαντων ικανότητα περὶ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν φυλάκων.

γ') Δεκάρχει α' τάξεως προάγονται ἐκ τῶν ἐπὶ ἑν ἔτος ὑπηρετησάντων ἐνωμοταρχῶν β' τάξεως ἢ ὑποκελευστῶν, τὸ μὲν ἥμισυ ἐξ αὐτῶν κατ' ἀρχαιότητα καὶ τὸ ἕτερον ἥμισυ καθ' ἰκανότητα, ἀποδεικνυομένην ἐκ τῶν πραγματικῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν περὶ τὴν καταδίωξιν τοῦ λαθρεμπορίου καὶ τῶν τελωνειακῶν παραβάσεων καὶ τῆς ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων αὐτῶν ἐκδηλωθείσης περὶ αὐτῶν εὐαρεσκείας ἢ γνώμης.

δ') Ἐξηνοντάρχαι προάγονται ἐκ τῶν ἐνωμοταρχῶν α' τάξεως καὶ τῶν κελυστῶν οἱ ἀποδείξαντες διοικητικὴν ικανότητα, κατὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ κατ' ἐκλογὴν προαγωγή διὰ διακεκριμένην ὑπηρεσίαν, ἐντελῶς ἐξαιρετικὴν, καὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς προαγωγὴν χρόνου.

3. Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἀντίστοιχον βαθμὸν τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ ναυτικοῦ συνυπολογίζεται εἰς τὴν προαγωγὴν.

4. Οἱ λοιποὶ περὶ τῶν προαγωγῶν ὅρισμοι κανονισθῇσονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ Τελωνειακὴ Ἀστυνομία ἀποτελεῖ, ὡς σῶμα στρατιωτικόν, μέρος μὲν τοῦ ἐνεργοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ διὰ τῆς κατὰ γῆν δυνάμεως αὐτῆς, μέρος δὲ τοῦ ἐνεργοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ διὰ τῆς κατὰ θάλασσαν δυνάμεως αὐτῆς, ὡς τοιαύτη δὲ ὑπόκειται εἰς ἅπαντας τοὺς γενικοὺς νόμους καὶ κανονισμούς, τοὺς ἰσχύοντας εἰς ἀμφοτέρους τοὺς τοὺς στρατοὺς.

2. Ἡ Τελωνειακὴ Ἀστυνομία ἐν ὅρῳ πολέμου συντρέχει εἰς τὴν ἀμυναν τῆς χώρας, κατὰ τὰ κανονισθῇσόμενα διὰ Β. Διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Ὑπουργῶν, προσκολλημένης, τῆς μὲν κατὰ γῆν δυνάμεως αὐτῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, τῆς δὲ κατὰ θάλασσαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν κατὰ τὸν ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος νόμου καθηκόντων τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας ἐνεργεῖται συμφῶνως πρὸς τοὺς ὁρίζοντας ταῦτα νόμους καὶ κανονισμοὺς καὶ τὴν ἐν τῷ σώματι αὐτῆς στρατιωτικὴν ἱεραρχίαν, ἥτις περιλαμβάνει ἀφ' ἑνὸς μὲν τοὺς ἀπὸ τοῦ φύλακος β' τάξεως καὶ τοῦ ναυτοφύλακος β' τάξεως μέχρι τοῦ διοικητοῦ βαθμοῦς, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰς ἀπὸ τῶν σταθμῶν μέχρι τῆς διοικήσεως μονάδας.

Ἄρθρον 10.

1. Ἀπασαί αἱ πρὸς τὴν Τελωνειακὴν Ἀστυνομίαν διατεταγμέναι ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἐκδίδονται συνήθως πρὸς τὸν Διοικητὴν αὐτῆς, ὅστις κοινοποιεῖ ταύτας εἰς τὰς ἀρμοδίας μονάδας, διατάσσων τὴν ἐκτέλεσιν.

2. Ἐν ἐπείγουσῃ ἀνάγκῃ δύναται ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ν' ἀποταθῇ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὰς Διευθύνσεις ἢ Ὑποδιυθύνσεις, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κοινοποιεῖ ταυτοχρόνως τὴν διαταγὴν τοῦ πρὸς τὸν Διοικητὴν τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας.

Ἄρθρον 11.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐπιτηρεῖ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν γένει καθηκόντων τοῦ Διοικητοῦ, τῶν Διευθυντῶν καὶ Ὑποδιευθυντῶν τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας, δικαιούται δὲ νὰ διατάσῃ τὴν διὰ προανακρίσεως ἢ διοικητικῆς ἐξετάσεως βεβαίωσιν οἰασδήποτε παραβάσεως παντὸς εἰς τὴν Τελωνειακὴν Ἀστυνομίαν ὑπηρετοῦντος καὶ νὰ ἐνεργῇ εἴτα τὸν διοικητικὸν ἔλεγχον τοῦ παραβάτου διὰ τοῦ Διοικητοῦ ἢ δι' ἄλλου ἀξιωματικοῦ τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας.

Ἄρθρον 12.

1. Εἰς τὸ Σῶμα τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας ἐφαρμόζονται ἅπαντες οἱ νόμοι καὶ οἱ κανονισμοί, οἱ ἰσχύοντες ὡς πρὸς τὴν πειθαρχίαν τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιούνται διὰ τοῦ νόμου τούτου.

2. Ἐνθα εἰς τοὺς πειθαρχικοὺς καὶ ποινικοὺς τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ νόμους καὶ τοὺς κανονισμοὺς ἀναφέρεται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἢ ὁ τῶν Ναυτικῶν, νοεῖται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ, ἐνθα ἀναφέρεται ὁ Διοικητὴς τοῦ σώματος Στρατοῦ ἢ ὁ Ναύαρχος, νοεῖται ὁ Διοικητὴς τοῦ Σώματος.

3. Εἰς τὰς ὑπὸ τῶν Στρατιωτικῶν κανονισμῶν προβλεπομένης ποινῆς, προστίθεται ἡ ἀποβολὴ ἐκ τοῦ Σώματος τῶν ἀνθυπασιῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ.

4. Λόγοι ἀποβολῆς ὁρίζονται τὰ ἐξῆς παραπτώματα
α') Ἐκουσία ἐγκατάλειψις θέσεως ὑπηρεσίας μετ' ἐπιζημίωσιν τῇ ὑπηρεσίᾳ συνεπειῶν ἢ ἀνευ ἐπιζημιῶν συνεπειῶν, ἀλλὰ καθ' ὑποτροπήν.

β') Αὐθαίρετος ἀπουσία τοῦ στρατῶνος πλέον τῶν 24 ὡρῶν μετ' ἐγκαταλείψεως τοῦ ὑφισταμένου προσωπικοῦ καὶ τῆς ὑπηρεσίας.

γ') Κατάχρησις τῆς διαχειρίσεως χρημάτων τοῦ δημοσίου ἢ τῶν ἀτόμων τοῦ Σώματος, ἢ παραδιδόμενων αὐτοῖς πρὸς φύλαξιν ὑπὸ πολιτῶν, καὶ ἂν ἐτι ἡ κατάχρησις παρακολουθῆται καὶ ἀπὸ ἀμεσῶν ἐπανόρθωσιν τῆς ζημίας.

δ') Ἀποδοχὴ κατὰ συνήθειαν φιλοδωρημάτων καὶ δώρων καὶ ἄλλων ἀμοιβῶν δι' εὐλογον ἢ μὴ αἰτίαν, ἀναγομένην εἰς τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα, ἐτι δὲ καὶ ἀπλῇ αἰτῇ συνήθους ἀποδοχῆς, ὅταν προηγουμένως ἐπεβλήθῃ ἐλαφροτέρα ποινὴ.

ε') Ἀπιστία, μὴ ἀποτελοῦσα ἀδίκημα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Στρατιωτικοῦ ἢ τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου.

ς') Ἐκουσία παράλειψις καθήκοντος, ὅταν ἐκ ταύτης προέρχεται ζημία εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον ἢ καὶ ἀνευ ζημίας τοῦ Δημοσίου ταμεῖου, ὅταν ἐπεβλήθῃ καὶ προηγουμένως ποινὴ δι' ὁμοίον λόγον.

ζ') Ἰδιωτικὸς βίος καθ' ἑξὶν ἀναξιοπρεπῆς ἢ ἀνῆθικος.

η') Ἀπόκρυψις κατ' ἐπανάληψιν τῶν παραπτωμάτων τῶν ὑφισταμένων.

θ') Ἀπόκρυψις ἀδικημάτων, διαπραχθέντων ὑπὸ ὑποδεστέρων ἢ ἰδιωτικῶν, ὅταν δὲν ἐφαρμόζονται ἄλλοι ποινικοὶ νόμοι.

ι') Καταδίκη εἰς οἰανδήποτε ποινὴν διὰ ἀδίκημα κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας ἢ τῶν καλῶν ἡθῶν.

ια') Γάμος συναφθεὶς ἀνευ ἀδείας τῆς ἀνωτέρας ἀρχῆς καὶ συμβίωσις μετὰ γυναικὸς ἀνευ νομίμου γάμου.

ιβ') Βαρὺ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ τὴν πειθαρχίαν παράπτωμα, μὴ ἀποτελοῦν ἀδίκημα, ὅταν εἴνε ταιαύτης φύσεως, ὥστε νὰ ἐκτίθεται ἡ προσωπικὴ ἀξιοπρέπεια ὀργάνου τῆς δημοσίας δυνάμεως.

5. Ἡ ἐκ τοῦ Σώματος ἀποβολὴ γίνεται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, κατόπιν ἀποφάσεως πειθαρχικῆς ἐπιτροπῆς, συγκροτουμένης ὡς ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ. Ὁ ἀπὸ τοῦ Σώματος τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας ἀποπεμπόμενος ὁπλίτης ἀποστέλλεται νὰ ἐκτίσῃ τὸ ὑπόλοιπον τῆς στρατιωτικῆς αὐτοῦ ὑποχρέσεως ὡς ἀπλοῦς στρατιώτης εἰς ἐν τῶν συνταγμάτων τοῦ Πεζικοῦ.

6. Ἡ πειθαρχικὴ ἐπιτροπὴ, ἡ συγκροτουμένη, ὅπως κρίνῃ τοὺς ἀνθυπασιιστάς, ὑπαξιωματικοὺς καὶ φύλακας τοῦ Σώματος τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας καὶ τοὺς ἀντιστοίχους τοῦ κλάδου θαλάσσης, συντίθεται ὡς ἀκολούθως:

1) Ὑποδιοικητὴς τοῦ Σώματος (Πρόεδρος).

2) Δύο Διευθυνταὶ Τελων. ἀστυνομίας

3) Δύο Ὑποδιευθυνταὶ

Εἰς ἐκ τῶν Ὑποδιευθυντῶν, ὁ νεώτερος κατὰ βαθμὸν, ἐκτελεῖ καὶ καθήκοντα γραμματέως.

Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

7. Τὰ τῆς διαδικασίας τῶν πειθαρχικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῆς ἀνακληρώσεως τῶν ἐλλειπόντων, ἀπόντων ἢ κωλυομένων μελῶν αὐτῶν θέλωσι κανονισθῇ διὰ Β. διατάγματος.

8. Ἡ ἀπόφασις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν προτάσεων τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Σώματος ἐπὶ πειθαρχικῶν ἀποφάσεων εἴνε ἀμετάκλητος.

Ἄρθρον 13.

1. Ὁ Διοικητὴς τοῦ Σώματος τῆς Τελων. Ἀστυνομίας ὑπόκειται διὰ τὰς πειθαρχικὰς καὶ ὑπηρεσιακὰς αὐτοῦ παραβάσεις μόνον εἰς τὴν πειθαρχικὴν τιμωρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀσκουμένην ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐξουσίας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Ὅσῳ δὲ συντρέχῃ παράβασις ποινικῶς καλαζομένη, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐνεργεῖ ὡς καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν τῆς Τελων. Ἀστυνομίας.

Ἄρθρον 14.

1. Μεταξὺ τοῦ Στρατοῦ, τοῦ Β. Ναυτικοῦ καὶ τοῦ Σώματος τῆς Τελων. Ἀστυνομίας ἀποκαθίσταται ἡ ἀμοιβαία ἐξάρτησις καὶ ὑποταγὴ, συμφῶνως πρὸς τὴν ἀρμοδιώσιν τῶν βαθμῶν τὴν ὁριζομένην ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος νόμου.

2. Ὅταν στρατιωτικῆς, ἀνήκων εἰς τὸ Στράτευμα ἢ εἰς τὸ Ναυτικόν, καθίσταται ὑπαίτιος πειθαρχικοῦ παραπτώματος ἢ ἀδικήματος ἀπέναντι ἀνωτέρου τοῦ Σώματος τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας, τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ Σωματάρχου ἢ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου, ἐπὶ τῇ μηνύσει τοῦ Ὑπουργοῦ, εἰς τὴν ἀρμοδιότητά τοῦ ὁποῖου οὗτος ἀνήκει.

3. Ὅταν στρατιωτικὸς τοῦ Σώματος τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας καθίσταται ἐνοχος πειθαρχικῆς παραβάσεως ἢ ἀδικήματος, πρὸς ἀνώτερον τοῦ Στρατοῦ ἢ τοῦ Ναυτικοῦ, λαμβάνονται τ' ἀναγκαῖα πειθαρχικὰ μέτρα κατὰ τὸν νόμον, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Σώματος, ἐπὶ τῇ μηνύσει τοῦ Ὑπουργείου οὗ ὁ ἀδικηθεὶς ἐξαρτάται.

Ἄρθρον 15.

1. Οἱ ἀποτελοῦντες τὸ Σῶμα τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας ἀπαλλάσσονται τῆς προσκλησεως τῶν κλάσεων τῆς ἐφε-

δρείας, γενομένης ἔνεκεν οἰοῦντοτε λόγου καὶ καθ' οἷονδῃ-
ποτε χρόνον ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν
Ναυτικῶν.

Ἄρθρον 16.

1. Ὁ μισθὸς τῶν ὀπλιτῶν ἑκατέρου τῶν κλάδων τῆς Τε- λωνειακῆς Ἀστυνομίας εἶνε μηνιαίος, ὁρίζεται δὲ ὡς ἑξῆς:	
Ἐξηκοντάρχης	150
Δεκάρχης α' τάξεως	140
Δεκάρχης β' τάξεως	130
Ἀρχιφύλαξ	120
Τελωνοφύλαξ α' τάξεως	110
Τελωνοφύλαξ β' τάξεως	100

Ὁ μισθὸς τῶν δεκαρχῶν β' τάξεως μηχανικῶν ὁρίζεται
εἰς δραχ. 140, ὁ τῶν ἀρχιφυλάκων μηχανικῶν εἰς δραχ. 130,
ὁ τῶν τελωνοφυλάκων α' τάξεως μηχανικῶν δραχ. 120 καὶ
ὁ τῶν τελωνοφυλάκων β' τάξεως μηχανικῶν δραχ. 110.

Δι' ἐκάστην ἀνακατατάξιν, ἅμα τῇ ὀρκωμοσίᾳ, αὐξάνει ὁ
μισθὸς τῶν ἐξηκονταρχῶν ἀνὰ δραχ. 20 μηνιαίως, τῶν δὲ
λοιπῶν ὑποξωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν ἀνὰ δραχ. 10 μηνιαίως,
μέχρι συμπληρώσεως πέντε ἀνακατατάξεων. Ὡς ἀνακατατά-
ξεις λογίζονται μόνον αἱ μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς
ισχύος τοῦ νόμου τούτου γενησόμεναι.

2. Οἱ ἐξηκοντάρχη καὶ ἐν γένει οἱ ὀπλίται τῆς Τελωνεια-
κῆς Ἀστυνομίας, μετέχουσι μετὰ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, κατὰ
λόγον τοῦ βαθμοῦ ἢ τῆς τάξεως αὐτῶν, τῶν δικαιωμάτων καὶ
ὀφκωρῶσεων, ὅς ἔχουσιν οἱ ἰσθβαθμοὶ τῶν ἐν τῷ ἐνεργῷ στρα-
τῷ, οἱ μὲν τῆς κατὰ γῆν δυνάμεως ἐν τῷ Μετοχικῷ Ταμείῳ
τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ, οἱ δὲ τῆς κατὰ θάλασσαν δυνάμεως ἐν
τοῖς Ταμείοις τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ,
τῶν χρηρῶν καὶ ὁρφάνων καὶ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ κατὰ
τὰ εἰδικῶς περὶ τούτου νομοθετημένα.

Διὰ Β. διατάγματος κυρωθῆσεται πῖναξ ἐμοσίων τὰς ἀπο-
δοχὰς τῶν ἐν στρατιωτικῇ ἢ ναυτικῇ νοσοκομείῳ ἢ θεραπευ-
τηρίῳ, ἐν κανονικῇ ἀδείᾳ καὶ ἐν ποινῇ πειθαρχικῆς φυλακί-
σεως διατελούντων ὀπλιτῶν τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας
καὶ τὰς ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ ἢ
τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου κρατήσεις.

3. Οἱ ἀξιωματικοί, ἐξηκοντάρχη καὶ λοιποὶ ὀπλίται τῆς
Τελων. Ἀστυνομίας τοῦ κλάδου ξηρᾶς ἢ θαλάσσης δικαιούν-
ται εἰς τὴν ἀπόληψιν τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώ-
σεων καὶ ἀδειῶν ἀπουσίας, οἱ μὲν τοῦ κλάδου τῆς ξηρᾶς τῶν
ἀντιστοίχων τῆς χωροφυλακῆς, οἱ δὲ τοῦ κλάδου τῆς θαλάσ-
σης τῶν ἀντιστοίχων τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ.

4. Εἰς τὸν ἀνωτέρω μισθὸν περιλαμβάνονται, δι' ἀντίτιμον
τροφοδοτικῆς μερίδος τῶν ἐξηκονταρχῶν καὶ λοιπῶν ἀνδρῶν
τοῦ κλάδου θαλάσσης, δραχμὴ μία ἡμερησίως, περὶ ἧς, καθὼς
καὶ ἐν γένει περὶ ὑποχρεωτικοῦ συστήτου τῶν ἀνδρῶν τῆς Τε-
λωνειακῆς Ἀστυνομίας, ἰσχύουσι τὰ εἰδικώτερον διὰ Β. δια-
τάγματος κανονισθησόμενα.

5. Εἰς τοὺς Διευθυντὰς καὶ ὑποδιευθυντὰς χορηγεῖται λόγῳ
γραφικῶν ἐξόδων μηνιαῖον, ἄνευ λογοδοσίας, ἐπίδομα δραχ.
40, εἰς τοὺς προϊσταμένους τμημάτων δραχ. 25 καὶ εἰς τοὺς
προϊσταμένους σταθμῶν δραχ. 15.

6. Ὁ Διοικητὴς καὶ οἱ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ Σώματος
λαμβάνουσι μόνον τὸν μισθὸν καὶ ἐν γένει τὰς ἀποδοχὰς τῆς
πολιτικῆς τῶν θέσεως καὶ δὲν ὑπάγονται εἰς τοὺς νόμους τῶν
στρατιωτικῶν συντάξεων.

7. Εἰς τοὺς ἐξηκοντάρχας καὶ ὀπλίτας τῆς Τελωνειακῆς
Ἀστυνομίας ἐπιτρέπεται νὰ παρέχεται διὰ Β. διατάγματος,
προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκδιδομένου, ἐπὶ πλέον
τῶν ἀνωτέρω ὀριζομένων ἀποδοχῶν, αἱ εἰς τοὺς ἀντιστοίχους
ὀπλίτας τοῦ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν στρατοῦ παρεχόμεναι ἔκ-
τακτοι ἀποδοχαὶ ἐν ὧρα ἐπιστρατεύσεως ἢ πολέμου, εἴτε ἐν
ὄλῳ εἴτε ἐν μέρει. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται ν' αὐξηθῇ
ἐντὸς ὁρίου μὴ ὑπερβαίνοντος τὰ 10 ο)ο ὁ ἀνωτέρω ὀριζόμενος
μηνιαίος μισθός.

Ἄρθρον 17.

1. Οἱ ἐξηκοντάρχη καὶ ἐν γένει οἱ ὀπλίται τῆς Τελωνεια-
κῆς Ἀστυνομίας μετατίθενται ἀπὸ Διευθύνσεως ἢ ὑποδιευθύν-
σεως εἰς ἑτέραν τοιαύτην, ἔνεκα λόγων ὑπηρεσίας ἢ δημόσιου
συμφέροντος, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουρ-
γοῦ, ἐκδιδομένης προτάσει τοῦ Διοικητοῦ καὶ στηριζομένης εἰς
ἡτιολογημένην ἀναφορὰν τῶν ἀρμοδίων Διευθυντῶν ἢ ὑποδιευ-
θυντῶν τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας.

2. Προσωριναὶ μετακινήσεις δύνανται ἐν ἐπείγουσῃ ἀνάγκῃ
νὰ διαταχθῶσι παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κατόπιν
ἡτιολογημένης προτάσεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τελωνειακῆς
Ἀστυνομίας.

Ἄρθρον 18.

1. Ἐνεκα σπουδαίων καὶ ἐπείγουσων ἢ ἀνυπερβλήτων
ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας οἱ Διευθυνταὶ ἢ Ὑποδιευθυνταὶ δύ-
ναι νὰ διατάξωσι προσωρινῶς καὶ μέχρι ἐκλείψεως τῶν
ἀναγκῶν τούτων, ὁ μὲν ἐντὸς τῆς περιφέρειας Διευθύνσεως
τινος, οἱ δ' ἐντὸς τῆς οἰκείας ἑκάστης περιφέρειας, τὴν συγ-
κέντρῳσιν μέρους τῆς δυνάμεως ἢ τὴν ἐνίσχυσιν μονάδος τινὸς
τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας.

2. Περὶ τοῦ ἐκτάκτου τούτου μέτρου ὑποβάλλεται ἄνευ ἀνα-
βολῆς καὶ ἱεραρχικῶς ἡτιολογημένη ἀναφορὰ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν
Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν.

3. Ἡ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς λόγοις δι' ὀριστικὴν ἢ προσωρινὴν
ἐνίσχυσιν Διευθύνσεως ἢ Ὑποδιευθύνσεως μετάθεσις μιᾶς ἢ
πλείονων ἐνωμοτιῶν διατάσσεται διὰ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν
Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἐκδιδομένης προτάσει τοῦ Διοικητοῦ
τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας ἢ ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἐξ ἐπαγγέλ-
ματος.

Ἄρθρον 19.

1. Οἱ ἐξηκοντάρχη καὶ λοιποὶ ὀπλίται τοῦ κλάδου τῆς ξη-
ρᾶς ὑπάγονται ὡς πρὸς τὴν ἀποστρατεῖαν καὶ τὴν ἔνεκα σω-
ματικῆς ἀνικανότητος ἀπόλυσιν εἰς τὰς διὰ τοὺς ἰσθβαθμούς
αὐτῶν ἀνδρας τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς ἰσχυούσας δια-
τάξεις ἀπολαμβάνουσι δέ, καθὼς καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν,
συντάξεων, τὰς ὁποίας οἱ ἐν ἰσχύϊ νόμοι δίδουσιν εἰς τοὺς
ὁμοιοβάθμους τῆς Χωροφυλακῆς.

2. Οἱ ἐξηκοντάρχη καὶ λοιποὶ ὑπαξιωματικοὶ καὶ ἀνδρες
τοῦ κλάδου τοῦ ναυτικοῦ ὑπάγονται ὡς πρὸς τὴν ἀποστρα-
τεῖαν καὶ τὴν ἔνεκα σωματικῆς ἀνικανότητος ἀπόλυσιν εἰς
τὰς ἰσχυούσας διὰ τοὺς ἰσθβαθμούς αὐτῶν ἀνδρας τοῦ κατὰ θά-
λασσαν στρατοῦ διατάξεις ἀπολαμβάνουσι δέ, καθὼς καὶ αἱ
οἰκογένειαι αὐτῶν, τὰς κατὰ τοὺς κειμένους νόμους συντάξεις
τῶν ὁμοιοβάθμων τοῦ Ναυτικοῦ.

3. Ὑπολογίζεται ὡς ὑπηρεσία, παρασχεθεῖσα εἰς τὸ Σῶμα,
πᾶσα ἄλλη δημοσία ὑπηρεσία στρατιωτικὴ ἢ πολιτικὴ.

4. Εἰς τὰ ὅργανα τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας παρέ-
χονται ἅπασαι αἱ ἡθικαὶ καὶ χρηματικαὶ ἀμοιβαί, αἱ ὑπὸ τῶν
κειμένων νόμων ὀριζόμεναι διὰ θαρραλέας αὐτῶν πράξεις, κα-
τασχέσεις ἐμπορευμάτων, συλλήψεις ἐγκληματιῶν κλπ.

5. Αἱ ἡθικαὶ ἀμοιβαὶ χορηγοῦνται κατὰ τοὺς ἐν τῷ στρα-
τεύματι ἰσχύοντες κανόνες.

6. Οὐδεὶς ὀπλίτης δύναται νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὴν Τελω-
νειακὴν Ἀστυνομίαν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 55ου ἔτους
τῆς ἡλικίας του. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ παράτασις τῆς
διαμονῆς του ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ πέραν τοῦ ὁρίου τούτου, ἐὰν ὁ
ὀπλίτης συμπληρῇ μέχρι τοῦ 58ου ἔτους τῆς ἡλικίας του τὸν
ἀπαιτούμενον πρὸς σύνταξιν χρόνον καὶ κέκτηται τὰ προσόντα
τῆς ἀνακατατάξεως.

Ἄρθρον 20.

1. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Σώματος τῆς Τελων. Ἀστυνομίας
ἐκτελεῖται κατὰ τοὺς νόμους, διατάγματα καὶ κανονισμοὺς,
τοὺς διέποντας τὰ τελωνεῖα, μονοπώλια καὶ τοὺς φόρους κα-
ταναλώσεως καὶ κατὰ τὰς ὁδηγίας, τὰς περιλαμβανομένας
εἰς εἰδικὸν κανονισμὸν, ὅστις θέλει ἐπικυρωθῇ διὰ Β. Δια-
τάγματος.

2. Κατὰ μήκος τῶν συνόρων τῆς ξηρᾶς, ἢ τῶν ἁστυνομία θέλει εἶσθαι ἐμπειστευμένη εἰς μονίμους καὶ εἰς κινητοὺς σταθμούς, τοποθετημένους εἰς τὰ καταλληλότερα σημεία καὶ τὰ μᾶλλον πολυάνθρωπα κέντρα. Θὰ ἐπιτηρῶνται προσέτι αἱ περιοδικαὶ συναθροίσεις (ἐμποροπανηγύρεις), ὅπου γυνικῶς τὸ λαθρεμπόριον διευκολύνεται.

3. Εἰς συμπλήρωσιν τῆς ἐπιτηρήσεως τῆς ἀσκουμένης παρὰ μονίμων σταθμῶν, κατὰ μήκος τῶν ἁκτῶν, καὶ διὰ περιπόλων, λέμβων, κωπηλάτων ἢ ἰστιοφόρων, ἐντὸς τῶν λιμένων, ἢ παράκτιος τελωνειακῆς ἁστυνομίας θὰ ἐνεργῇται ἀπὸ πλοῖα τῆς τελων. ἁστυνομίας, ἐξομοιούμενα ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν πρὸς τὰ πολεμικὰ πλοῖα.

4. Τὰ πλοῖα ταῦτα ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ δρῶσιν εἰς τὰς παράκτιους θαλάσσας ἐν καιρῷ νυκτός, μὲ ἐσθεςμένους τοὺς φανούς. Ἡ ἀνίχνευσις τῆς θαλάσσης πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ναυτιλίας γίνεται κατὰ διαλείμματα διὰ τῆς χρήσεως καταλλήλων ἡλεκτρικῶν προβολέων.

5. Ἡ σύνθεσις τοῦ πληρώματος τῶν πλοίων τούτων ὀρίζεται διὰ Β. διατάγματος, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἢ διὰ κατανομῆ καὶ διὰθέσεως τῶν πλοίων τούτων κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, γίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 21.

1. Πᾶσαι ἐν γένει αἱ ἀπαιτούμεναι κατ' ἔτος δαπάναι διὰ τὴν Τελωνειακὴν Ἀστυνομίαν ἀναγράφονται ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 22.

1. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλίται τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας ὑπάγονται εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια ἐπὶ ταῖς καθ' ὑπηρεσίαν ἀξιοποιούσας πράξεις αὐτῶν, ἐξαιρέσει τῶν κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων, τῶν προβλεπομένων καὶ τιμωρουμένων ὑπὸ τοῦ δευτέρου τμήματος τοῦ τετάρτου βιβλίου τοῦ νόμου Φ7Β' τοῦ 1860 (περὶ στρατιωτικῆς νομοθεσίας), ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν νόμων ΑΓΕΕ' τοῦ 1887 καὶ ΒΡΜΗ' τοῦ 1898, πλὴν τῶν ἁρθρῶν 238 § 4, 240, 250 καὶ 253 § 3, ὡς καὶ τῶν πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων, τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Κ. Π. νόμου καὶ διαπραττομένων κατ' ἀνδρῶν τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας ἢ κατὰ στρατιωτικῶν οἰουδήποτε ὅπλου ἢ σώματος, δι' ἃ ὑπάγονται οἱ μὲν ἄνδρες τῆς κατὰ γῆν δυνάμεως τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας εἰς τὰ Στρατοδικεῖα, οἱ δὲ τῆς κατὰ θάλασσαν δυνάμεως αὐτῆς εἰς τὸ Ναυτοδικεῖον. Οἱ ἀνωτέρω ὑπάγονται προσέτι, κατ' ἐξαιρέσει τοῦ ἁρθροῦ 261 τῆς Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας, εἰς τὰ Πλημμελειοδικεῖα διὰ πταίσματα ἀναγόμενα εἰς τὴν Τελωνειακὴν ὑπηρεσίαν, χωρὶς ν' ἀποκλείηται ἡ καθ' ἰσχυρὰν πειθαρχικὴ τιμωρία τῶν ὑπαιτίων.

2. Ὁ διοικητὴς καὶ οἱ ταγματάρχαι τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας ὑπάγονται εἰς τὴν ἰδιόζουσαν δικαιοδοσίαν, τὴν ὀριζομένην ὑπὸ τῶν ἁρθρῶν 36 § 3 καὶ 41—44 τοῖς Ποιν. Δικονομίαις, δι' ἃ πλημμελήματα καὶ κακουργήματα ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρον 23.

1. Πλὴν τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς ἡ καταδίκη τῶν στρατιωτικῶν συνεπιφέρει, κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, στέρησιν βαθμοῦ, ἢ καταδίκη τῶν ἐκτελούντων καθήκοντα Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν, ἐνεκα πράξεως ἀναγομένης εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν τῶν καὶ τιμωρουμένης ὡς πλημμελήματος ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων, συνεπάγεται κατὰ μὲν τῶν ἀξιωματικῶν τὴν ἀπόλυσιν αὐτῶν καὶ κατὰ τῶν ὁπλιτῶν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν περὶ ἐκπτώσεως ἢ υποβιβασμοῦ διατάξεων τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν, καὶ τοῦτο μόνον, ἐὰν ἡ καταγνωσθεῖσα ποινὴ ὑπερβαίνει τὴν φυλάκισιν τῶν ἐξ ἡμερῶν.

2. Πρὸς τοῦτο ὁ ἀρμόδιος Β. Ἐπίτροπος ἢ Εἰσαγγελεὺς

ὁρίζει ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς καταστῇ τελεσίδικος ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, νὰ υποβάλλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀντίγραφον τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως μετὰ τῆς σχετικῆς δικογραφίας, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς παραλαβῆς προκληθῶσι τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 24.

1. Πᾶσα εἰς βαθμὸν κακουργήματος ἢ πλημμελήματος ὑπὸ τοῦ Κ. Π. Νόμου προβλεπομένη ἀξιοποιούσα πράξις, διαπραττομένη ὑπὸ στρατιωτικοῦ κατ' ἀξιωματικῶν ἢ ὁπλιτῶν τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰδικῶν αὐτῶν καθήκοντων, ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν ποινικῶν δικαστηρίων.

2. Παρέμβασις παντὸς στρατιωτικοῦ εἰς τὰ εἰδικὰ τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας καθήκοντα, μὴ ἐνέχουσα στοιχεῖα ποινικῆς κολασίμου πράξεως, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς.

Ἄρθρον 25.

1. Οἱ ὁπλίται τῆς κατὰ γῆν δυνάμεως, ὡς καὶ οἱ εἰς σταθμούς ὑπηρετοῦντες ὁπλίται τῆς κατὰ θάλασσαν δυνάμεως, δὲν δύνανται νὰ ὑπηρετῶσιν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ὡς αὕτη ὀρίζεται κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ ΦΜ' νόμου τῆς 11 Νοεμβρίου 1875, ἢ ἐν τῇ ὑποδιαικῇ τῶν νέων Χωρῶν, ἢ ἐν τῇ νήσῳ, ἐξ ἧς κατάγονται ἢ ἐλάβον σύζυγον, ἢ ἐν ἡ ἐξήρησαν κατὰ τὰ τελευταῖα τρία ἔτη τὰ πολιτικά αὐτῶν δικαιώματα. Ἐν Κρήτῃ ἀντὶ ἐπαρχίας νοεῖται ὁ νομός.

Ἄρθρον 26.

1. Ἡ ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας ἐκτελεῖται, διαταγῇ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ἢ Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτων ὑπὸ ἰδιωτῶν ἱατρῶν, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημίῳσει, μὴ ὑπερβαίνουσῃ τὰς τριάκοντα δραχμὰς.

2. Οἱ ἄνδρες τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας νοσηλεύονται ἐν τοῖς Στρατιωτικοῖς ἢ Ναυτικοῖς νοσητεῖαις ἢ θεραπευτηρίοις.

Ἄρθρον 27.

1. Ἡ ἐκπαίδεσις ἐν γένει τῶν ἀνδρῶν τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας κανονίζεται διὰ Β. Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, τὰ δὲ ἀφορῶντα εἰς τὴν θέρμανσιν καὶ τὸν φωτισμὸν τῶν στρατῶνων, γραφείων καὶ λοιπῶν τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας οἰκημάτων ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πιστώσεων.

Ἄρθρον 28.

1. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰδικῶν αὐτῶν καθήκοντων, θεωροῦνται ὑπάλληλοι τῆς δικαστικῆς Ἀστυνομίας καὶ ἔχουσιν ὡς πρὸς τοῦτο τὰ καθήκοντα τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ποιν. Δικονομίας, οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ τοῦ Δημοσίου κατηγοροῦ.

Ἄρθρον 29.

1. Οἱ ἔχοντες ἐν τῇ Τελωνοφυλακῇ εἰκοσαετὴ ὑπηρεσίαν τελωνειακοὶ φυλάκες καὶ δεκάρχαι δύνανται ν' ἀποχωρήσωσι τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου, λαμβάνοντες ἀνάλογον προσωπικὴν σύνταξιν, δυνάμει τῶν γενικῶν τοῦ νόμου περὶ συντάξεων διατάξεων, προστιθεμένων πάντε ἐπὶ πλέον ἐτῶν εἰς τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας τῶν. Τῆς αὐτῆς συντάξεως δικαιούνται καὶ οἱ ἔχοντες εἰκοσαετὴ ὑπηρεσίαν καὶ ἀπολυόμενοι κατὰ τὴν διάταξιν τῆς § 3 τοῦ ἁρθροῦ 5. Οἱ ἐκ τῶν τελωνειακῶν φυλάκων συνταξιούχοι διοριζόμενοι κλητῆρες τελωνείων λαμβάνουσι, πλὴν τῆς συντάξεως, καὶ τὸν μισθὸν τοῦ κλητῆρος. Οἱ δὲ ἐκ τῶν ἀπολυομένων τελωνειακῶν φυλάκων μὴ δικαιούμενοι συντάξεως προτιμῶνται κατὰ τὸν διορισμὸν κλητῆρων τελωνείων.

2. Ὁ χρόνος τῆς ἐν τῇ Τελωνοφυλακῇ ὑπηρεσίας τῶν ἐν τῇ τελωνειακῇ ὑπηρεσίᾳ ὑπηρετούντων τελωνειακῶν ὑπαλλή-

λων προσμετρείται ως χρόνος υπηρεσίας τελωνειακού υπαλλήλου προς απόκτησιν δικαιώματος συντάξεως, εάν ούτοι υπηρετώσιν ως τελωνειακοί υπό αλλήλοι πλέον της διετίας.

"Αρθρον 30.

1. Καταργείται ο νόμος ΓΩΠΗ' (υπ' αριθ. 3888) του 1911, και πάσα διάταξις αντικειμένη εις τον παρόντα νόμον.

2. Το σώμα της Τελωνοφυλακής καταργείται διά της εκτελέσεως των περι αυτού διατάξεων του νόμου τούτου.

"Αρθρον 31.

Διά Β. διαταγμάτων κανονισθήσονται τα της λειτουργίας της τε ειδικής και έσωτερικής υπηρεσίας της Τελωνειακής Αστυνομίας, ως και της στρατιωτικής διοικήσεως αυτής, τα της λογιστικής και οικονομικής υπηρεσίας αυτής, τα της στολής και του όπλισμού αυτής και τα της χορηγήσεως των ειδών στολής, ιματισμού και ειδών κλινοστροφωμένης εις τους άνδρας της Τελωνειακής Αστυνομίας εκ των αποθηκών του Δημοσίου, τα της στρατωνίσεως αυτών, τα της συντηρήσεως και κινήσεως των σκαφών και της συντηρήσεως του όπλισμού της Τελωνειακής Αστυνομίας, τα της πειθαρχικής δικαιοδοσίας του Διοικητού και των βαθμοφόρων της Τελωνειακής Αστυνομίας, ως και το είδος και ή διάρκεια των έπιβλητέων εις το προσωπικόν αυτής ποινών και τα της διοικήσεως αυτής, τα των σχέσεων της Τελωνειακής Αστυνομίας προς τας διαφόρους Αρχάς και έν γένει αι λεπτομέρειαι της εκτελέσεως του νόμου τούτου.

Ο νόμος ούτος ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμεραν κυρωθείς, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τη 17 Μαρτίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο Υπουργός της Δικαιοσύνης Ο Υπουργός των Οικονομικών
Ι. Α. Τσιριμώκος Μιλτ. Νεγροπόντης
Ο Υπουργός Ο Υφυπουργός
των Ναυτικών των Στρατιωτικών
Π. Κουντουριώτης Αλέξιος Γρίβας
Εθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 19 Μαρτίου 1918.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός
Ι. Α. Τσιριμώκος

(7)

Περί προσωρινού κανονισμού της βεβαιώσεως και είσπραξεως και της πληρωμής των εσόδων και των εξόδων του Κράτους και των Ειδικών Ταμείων και υπηρεσιών της χρήσεως του έτους 1918 και περί χορηγίας εξ δωδεκαμησίων προς πληρωμήν των εξόδων των εξ πρώτων μηνών της χρήσεως ταύτης.

Νόμος 1167

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι όμοφώνως μετά της Βουλής, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν.

"Αρθρον 1.

Μέχρις ου ψηφισθῇ υπό της Βουλής ο υποβληθείς Προϋπολογισμός της χρήσεως του έτους 1918, επιτρέπεται όπως ή συμφώνως προς τους κειμένους νόμους, βεβαιώσις και είσπραξις των εσόδων και ή πληρωμή των εξόδων του Κράτους και των Ειδικών Ταμείων και υπηρεσιών της χρήσεως του έτους 1918 ενεργηῇ, ως αναγράφονται ταύτα εις τους προσκαρτωμένους τῷ υποβληθέντι Προϋπολογισμῷ της χρήσεως ταύτης πίνακες.

"Αρθρον 2.

Προς πληρωμήν των αναγκάσιων εξόδων του Κράτους και των Ειδικών Ταμείων και υπηρεσιών των εξ πρώτων μηνών της χρήσεως του έτους 1918 χορηγείται πίστωσις ίση προς τὰ εξ δωδεκαμησίων των πιστώσεων των υπο-

βληθέντων εις την Βουλὴν Προϋπολογισμῶν των εξόδων των διαφόρων Υπουργείων και των Ειδικών Ταμείων και υπηρεσιών της χρήσεως 1918, ως αὐται τροποποιηῇσονται διὰ των επεξεχθεσμένων τυχόν επ' αὐτῶν μεταβολῶν, διανεμομένη κατὰ μῆνα, συμφώνως προς τὰς σχετικὰς διατάξεις του νόμου περί Δημοσίου Λογιστικού.

"Αρθρον 3.

Προκειμένου περί υποχρεώσεων του Δημοσίου ή των Ειδικῶν Ταμείων και υπηρεσιών, αἵτινες δυνάμει νόμων ή συμβάσεων και συμφωνιών δέον νὰ πληρωθῶσιν εις ὅλοκληρον εντός των εξ πρώτων μηνῶν της χρήσεως του έτους 1918, ως επίσης προκειμένου περί υποχρεώσεων των ὁποίων ή εις ἀνέκχον πληρωμή εἶναι λόγω της φύσεως αὐτῶν ἀνεπίδεκτος ἀναβολῆς, επιτρέπεται υπέρβασις των κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον χορηγομένων πιστώσεων, ἀλλὰ μέχρι του συνόλου των ἀναγραφέντων έν τῷ υποβληθέντι προϋπολογισμῷ τῷ αἰείτῳ Υπουργείῳ ή των Ειδικῶν Ταμείων και υπηρεσιῶν σχετικῶν πιστώσεων.

"Αρθρον 4.

Επιτρέπεται ή υπό του Δημοσίου ή των Ειδικῶν Ταμείων και υπηρεσιῶν πληρωμή εις ἀνέκχον ἀπαιτήσεων εκ καλεισμένων ή διαγεγραμμένων χρήσεων εντός των ὁρίων των εις την διάθεσιν ἐλάστου των Υπουργείων ή των Ειδικῶν Ταμείων και υπηρεσιῶν τθετισῶν πιστώσεων.

"Αρθρον 5.

Η ἰσχὺς του παρίντος ἄρχεται ἀπὸ της δημοσιεύσεως αὐτοῦ εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο παρὼν νόμος ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμεραν κυρωθείς, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τη 17 Μαρτίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο Υπουργός των Οικονομικών
Μιλτ. Νεγροπόντης

Εθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 19 Μαρτίου 1918.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός
Ι. Α. Τσιριμώκος

(8)

Περί εκκαθαρίσεως των μισθῶν και λοιπῶν μηνιαίων αποδοχῶν των δημοσίων υπαλλήλων και υπηρεστῶν.

Νόμος 1168

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι όμοφώνως μετά της Βουλής, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν.

"Αρθρον 1.

Οί μισθοί και τὰ παρομαρτούντα τούτοις επιτίθεται και επιδόματα των δημοσίων υπαλλήλων και υπηρεστῶν ως και των λειτουργῶν της στοιχειώδους εκπαιδευτικῆς καθήκον και άπασαι εκ του Δημοσίου Ταμείου πληρωνόμεναι συντάξεις πληρώνονται εις τὸ τέλος του μηνός, προεκκαθαρίζονται όμως ἀπὸ της 15 του αὐτοῦ μηνός πλην των περιπτώσεων, καθ' ἃς ειδικοί νόμοι ή συμφωνίαι ὀρίζουσιν ἄλλως.

"Αρθρον 2.

Εν περιπτώσει μεταθέσεως δημοσίου υπαλλήλου ή υπηρετέου μετὰ τὴν 15 του μηνός ο μισθός κλπ. αὐτοῦ λογίζεται, ὅτι βαρύνει δι' ὅλοκληρον τὸν μῆνα τὴν ἐξ ἧς μετατίθεται υπηρεσίαν.

Ἄρθρον 3.

Ἐάν μετὰ τὴν 15ην τοῦ μηνὸς ἐπέλθωσι μεταβολαί, ἀλλοιοῦσαι τὸ πληρωτέον τῷ δικαίουχῳ ποσόν, καὶ ἐκ τούτων ἀλλοιωθεῖς περιλαμβανόμεναι εἰς τὴν μισθοδοτικὴν κατὰστασιν τοῦ ἐπομένου μηνὸς ὑπ' εὐθύνην τῆς ἐκκαθαριζούσης τὴν δαπάνην ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 4.

Ἐν περιπτώσει ἀπολύσεως δημοσίου ὑπαλλήλου, ἡ ὑπηρετοῦ ἢ διακοπῆς συντάξεως μετὰ τὴν 15ην τοῦ μηνὸς ἢ ἐπὶ πλέον ἐνταλθεῖσα διαφορὰ μισθοῦ κλπ. αὐτοῦ ἐκπίπτει ἐκ τοῦ σχετικοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐπιμελεία καὶ ὑπ' εὐθύνην τῆς ἐπὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς δαπάνης ὑπηρεσίας.

Πρὸς τοῦτο ἡ μὲν ἐκκαθαρίσασα τὴν δαπάνην ὑπηρεσίας διατάσσει τὴν σχετικὴν ἐκπτώσιν, ὃ δὲ ἀρμόδιος ταμίης ἐνεργεῖ ταύτην καὶ υποβάλλει ἀμέσως εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον κατὰστασιν ἐκπεσμού πρὸς ἐπαναρχοῦν τοῦ ἐκπεσθέντος ποσοῦ εἰς τὰς πιστώσεις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5.

Οἱ μισθοὶ κλπ. οἱ πληρωνόμενοι ἐκ χρημάτων παγίας προκαταβολῆς ἐκκαθαρίζονται εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός, ὑποκειμένων εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν μεταβολῶν ἐν τῇ μηνιαίᾳ ὁλοκλήρῳ τοῦ μηνός.

Ἄρθρον 6.

Ἐν κατεπειγούσῃ ἀνάγκῃ ἀμέσως πληρωμῆς ἐξόδων τοῦ Κράτους τὰ τε ἐπιτροπικὰ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα τοῦ Ὑπουργοῦ διευθύνονται εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐντέλλεται τηλεγραφικῶς τὴν πληρωμὴν ὑπὸ τῶν Ταμιῶν τοῦ Κράτους καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπὸ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν τῶν χρηματικῶν καὶ ἐπιτροπικῶν τούτων ἐνταλμάτων, μεριμνῶν περὶ τῆς ἐγκαίρου ἀποστολῆς τούτων.

Ἄρθρον 7.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν μερὸν κυρωθεὶς, δημοσιευθῶ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῶ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαγίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαγίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. Δ. Τσιριμώκος

(9)

Περὶ παροχῆς βοηθημάτων ἐν Ἡπειρῳ.

Νόμος 1169

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνεται ἡ ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου παροχὴ κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ πολέμου βοηθημάτων εἰς χρήματα ἢ τρόφιμα ἢ σπέρματα γεωργικὰ πρὸς κατσίκους ὅλης τῆς Ἡπείρου ἀπὸρους ἢ ἐξ οἰκισθῆσαν αἰτίας ἀναγκασθεῖσαν

τας, πρὸς δὲ εἰς Κοινότητας, σωματεῖα καὶ εὐαγὴ ἰδρύματα δι' ἀνάγκης αὐτῶν ἐπιγινώσκας.

Ἄρθρον 2.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου ἀναγράφεται κατ' ἔτος πίστωσης μέχρι δραχμῶν διακοσίων χιλιάδων ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τῶν ἐκτάκτων ἐξόδων τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Περιθάλψεως, ἧτις τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἀντιπροσώπου ἢ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἡπείρου δι' ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λήσμου, ἐκάστου μέχρι δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ οὐχὶ μακροτέρᾳ τῶν τεσσάρων μηνῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐκτίμησις τῶν πραγματικῶν κατὰστάσεων τοῦ ἔτους 1 καὶ τὸ μέτρον ἐκάστου βοηθήματος, πρὸς δὲ πᾶς πρόσθετος ὅρος ἀφίενται εἰς τὴν ἐλευθέρῃ κρίσιν τοῦ κυβερνητικοῦ Ἀντιπροσώπου ἢ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἡπείρου.

Ἄρθρον 4.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 βοηθήματα διατίθενται ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἀντιπροσώπου ἢ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἀπ' εὐθείας ἢ δι' ὑφισταμένων Ἀρχῶν καὶ Κοινοτικῶν πρὸς δὲ διὰ τοπικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐπισιτισμοῦ, Σωματείων, Θρησκευτικῶν λειτουργῶν καὶ ἰδιωτῶν, ὅπως ἐλευθέρως ὑπ' αὐτοῦ ἐκλεγμένων καὶ πρὸς αὐτὸν ὑπολόγων κατὰ τοὺς ἐκάστοτε ὑπ' αὐτοῦ ἐπιβαλλομένους ὁρους διαχειρίσεως.

Ἄρθρον 5.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἀντιπρόσωπος ἢ Γενικὸς Διοικητὴς ὑποχρεοῦται, ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ταχθείσης προθεσμίας, νὰ λογοδοτῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Περιθάλψεως διὰ τὴν διάθεσιν τῶν ἐκάστοτε λαμβανόμενων χρημάτων.

Ὡς δικαιολογητικὰ θέλει υποβάλλει τὰς ἀποδείξεις ἐκείνων, οἵτινες ἔλαβον τὸ βοήθημα ἢ ἐκείνων πρὸς τοὺς ὁποίους ἐδόθη κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τὴν ἐντολὴν τῆς διανομῆς ἢ μεταφορᾶς χρημάτων ἢ πραγμάτων.

Δύνανται ὁ Κυβερνητικὸς Ἀντιπρόσωπος ἢ Γενικὸς Διοικητὴς νὰ δικαιολογήσῃ βοηθήματα δι' ὑποβολῆς ἀπλοῦ κατὰλόγου ὀνομαστικῶν τῶν βοηθηθέντων, ἀλλὰ διὰ ποσὰ μὴ ὑπερβαίνοντα ἐν συνόλῳ τὴν ἐν δέκατον τῆς ὅλης ἐτήσιας πιστώσεως.

Ἐκ τοῦ δεκάτου τούτου δύναται μέρος ἢ τὸ ὅλον νὰ δικτεθῇ δι' ἀπλῆς βεβαιώσεως, ἀνευ μνηστῶν ὀνομάτων οὐδὲ ἄλλης ἀποδείξεως, ἐφόσον οἱ βοηθούμενοι διακρίνουσιν εἰς τὴν Β. Ἡπείρου.

Ἄρθρον 6.

Τὰ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1917 δικτεθέντα ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἀντιπροσώπου Ἡπείρου ἐκ τοῦ κοινδουλίου τῶν δραχμῶν ἐκατὸν χιλιάδων, τῶν δι' ἀπλῆς ὑπουργικῆς διαταγῆς τεθέντων εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ταμείου Πρεσβείας, ἐγκρίνονται ἐπὶ λογοδοσίᾳ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Περιθάλψεως, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐπὶ τούτων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, λόγῳ σκοποῦ, δικαιολογητικῶν κλπ.

Ὡς εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ παρόντος νόμου θεωροῦνται δικτεθέντα ἐκ τοῦ εἰρημένου κοινδουλίου καὶ ὅσα ἐδαπνήθησαν ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἀντιπροσώπου ἐντὸς τοῦ ἔτους 1917, λόγῳ πληροφοριῶν τῆς ἐν Ἡπειρῳ καθ' ὅλου κατὰστάσεως, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐπὶ τούτων τῶν διατάξεων τῶν δύο τελευταίων ἐδαφίων τοῦ ἄρθρου 5 καὶ τοῦ περιορισμοῦ, ὅτι τὸ ἄρθροισμα τῶν δαπανῶν τούτων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς ἑπτὰ χιλιάδας.

Ἐπὶ τῇ ἑκάστῃ τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ὑποβληθησέμενης λογοδοσίας, θέλει ἐκδοθῇ πρὸς λογιστικὴν ἐκτελεστικήν

την ειδικὴν χρηματικὴν ἐνταλμὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Περιθάλψεως εἰς ἕναρ ειδικῆς πιστώσεως, ἀναγκραρησμένης ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1917.

Ἄρθρον 7.

Εἰδικὴ πίστωση ἐκ δρχμῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων ἀναγκραρησεται εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῆς Περιθάλψεως τῆς χρήσεως 1918 ὑπὸ ειδικὴν ἄρθρον πρὸς ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν οἰκοδομῶν τοῦ χωρίου Ζελίτσα.

Ἡ διάθεσις καὶ ἡ λογαδικὴ τῆς διαχειρίσεως τοῦ κονδυλίου τούτου διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 2 μέχρι 5 καὶ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 8

Πάντα τὰ σχετικὰ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐγγράφα, κινήσεις, ἀποδείξεις καὶ λοιπὰ, ἀπαλλάσσονται τελῶν χαρτοσήμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαρτίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ἐπὶ τῆς Περιθάλψεως

Μιλ. Νεγροπόντης

Σπ. Σίμος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαρτίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Δ. Τσιριμώκος

(10)

Περὶ ἐγγυήσεων τοῦ Κράτους πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν διὰ χορήγησιν δανείων εἰς πρόσφυγας.

Νόμος 1170

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐγγυηθῇ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τὴν χορήγησιν δανείων εἰς φερεγγύους πρόσφυγας ἐξ Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, μονίμως πρότερον ἐγκατασταθέντας ἐκεῖ, ἢτοι ἐκ τῶν περιφερειῶν τῶν Νομῶν Σερρών καὶ Δράμας, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐκ Ρωμανίας, Θράκης, Βουλγαρίας καὶ Μ. Ἀσίας, τῇ ἀλληλεγγυήσῃ δύο ἢ πλείονων ἐξ αὐτῶν καὶ ἀποδόσει ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου οὗτου τοῦ παρόντος ὀριζομένης προθεσμίας.

Ἄρθρον 2.

Τὰ δάνεια ταῦτα παρέχονται ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης πρὸς τοὺς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δικαιουμένους, τῇ ὑποδείξει ἐπιτροπῶν, ὀριζομένων διὰ Β. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Περιθάλψεως, καὶ ἀποτελουμένων ἐξ ἐγγυητῶν πολιτῶν, καταγομένων ἐκ τῶν περιφερειῶν τῶν δανειζομένων προσώπων. Αἱ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ ὑποδείξει των δέον νὰ ἀναφέρουν ἀναλυτικῶς τὰ στοιχεῖα φερεγγυότητος τῶν αἰτούντων τὸ δάνειον καὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δανείων αὐτῶν ἐν περιπτώσει ἀνακριδοῦς δηλώσεως.

Ἐπιτρέπεται νὰ ἀναφέρονται τὰ ἀνω στοιχεῖα μόνον εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ ἐκπατρισμοῦ των.

Τοιαῦται ἐπιτροπὴ ὀρίζονται τρεῖς, μία διὰ τοὺς ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, ἑτέρα διὰ τοὺς ἐκ Θράκης, Βουλγαρίας καὶ Μ. Ἀσίας, καὶ τρίτη διὰ τοὺς ἐκ Ρωμανίας πρόσφυγας.

Ἄρθρον 3.

Τὸ κατ' οἰκονομίαν χορηγητέον δάνειον, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν πέντε χιλιάδων δρχμῶν (5,000), θέλει ὀρίζεσθαι δι' ἀποφάσεως τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιτροπῶν. Εἰς τὰς ἀποφάσεις ταύτας καθορίζεται πλὴν τοῦ ποσοῦ, τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ δανειζομένου προσώπου καὶ τῶν ἐγγυητῶν, ὁ τόπος τῆς καταγωγῆς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν καὶ πιστοποιεῖται τὸ φερέγγυον αὐτῶν. Τὸ σύνολον τῶν χορηγηθησομένων δανείων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν 500,000 δρχμῶν διὰ τοὺς ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας πρόσφυγας, 500,000 διὰ τοὺς ἐκ Μ. Ἀσίας, 500,000 διὰ τοὺς ἐκ Θράκης καὶ Βουλγαρίας καὶ 300,000 διὰ τοὺς ἐκ Ρωμανίας.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐγγύησις τοῦ Κράτους παρέχεται νομίμως δι' ἀπλοῦ πρὸς τὴν Τράπεζαν ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀναφέροντος τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ δανειζομένου προσώπου, τὸ ποσὸν δι' ὃ παρέχεται ἡ ἐγγύησις, τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν ἐγγυητῶν καὶ τὸν τόπον τῆς καταγωγῆς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν. Ἡ δὲ χορήγησις τοῦ δανείου πραγματοποιεῖται διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως μεταξὺ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τοῦ δανειζομένου προσώπου, συντασσομένης ἐπὶ πεντηκονταλέπτου χαρτοσήμου, ἐν ἣ μνημονεύεται καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὡς ἀνω ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἐκαστον δάνειον συνομολογηθήσεται ἐπὶ τόκῳ 6 ο/ο ἐτησίως καὶ εἶναι ἐξοφλητέον ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς χορηγήσεως, τῆς προθεσμίας ταύτης δυναμένης νὰ παραταθῇ διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἔτος κατ' ἀνώτατον ὅριον.

Οἱ τόκοι εἰσὶν καταβλητέοι πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὑπὸ τῶν ὀφειλετῶν τῇ 30ῇ Ἰουνίου καὶ 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους. Ἐν περιπτώσει τυχόν καθυστερήσεως πληρωμῆς τῶν τόκων, ἡ Τράπεζα δὲν δικαιούται νὰ προβῇ εἰς τὴν λήψιν καταναγκαστικῶν κατὰ τῶν καθυστερούμενων ταύτην μέτρων πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ διὰ τὴν λήξιν τοῦ δανείου ὀριζομένου χρόνου.

Ἄρθρον 6.

Ἐν περιπτώσει ὑπερμερίας τὸ Δημόσιον ὑποχρεοῦται, ἵνα τῇ αἰτήσῃ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, καταβάλλῃ τὰ καθυστερούμενα ποσὰ κατὰ κεφάλαιον, τόκους καὶ ἐξόδα πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἀναλαμβανόν δι' αὐτὴ τὴν εἰσπραξίν των καθυστερούμενων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν Δημοσίων ἐσόδων Νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαρτίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ἐπὶ τῆς Περιθάλψεως

Μιλ. Νεγροπόντης

Σ. Σίμος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαρτίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Δ. Τσιριμώκος

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(11)

Περί τροποποιήσεων του Β. Δ. «περί διαγωνισμού διὰ θέσεις γραμματέων νομικῶν ἢ λογιστῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 4, 7, 22 καὶ 23 § 16 τοῦ Νόμου 853 τῆς 2 Σεπτεμβρίου 1917 «περί ὀργανισμοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας» καὶ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νόμου 1047 «περί ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 12 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. Β. Διατάγματος «περί διαγωνισμοῦ διὰ θέσεις γραμματέων νομικῶν ἢ λογιστῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας» καὶ μετὰ τὰς λέξεις «ὡς διὰ τὸ ἰσχύον ἀστικὸν δίκαιον καὶ ἐλληνικὸν δημόσιον τοιοῦτον», προστίθενται τὰ ἐξῆς «προκειμένου περὶ ὑποψηφίων γραμματέων, ὁμοίως δὲ 5 διὰ τὴν ἐκθεσιν τῶν ἰδεῶν προκειμένου περὶ ὑποψηφίων λογιστῶν».

Ἄρθρον 2.

Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἡ διάταξις περὶ μετακινήσεως καὶ δοκιμασίας δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ εἰς τοὺς ἑτῆς διωρισμένους γραμματεῖς καὶ λογιστάς, ἐὰν δὲν παρήλθῃ ἐτος ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος προστίθεται προτελευταῖον ἐδάφιον ἔχον ὡς ἐξῆς:

«Αἱ περὶ τῶν ἐν τῷ προγενεστέρῳ ἐδαφίῳ ὑπεροχῇ εἰς τὸν τελικὸν βαθμὸν αἱ προσερχόμεναι ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐξετάσεως τῆς τουρκικῆς νομοθεσίας χρησιμοποιεῖται εἰς τοὺς κατὰ τὴν τελευταίαν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 8 λαβόντας τὴν βᾶσιν καὶ φερομένους ὡς ἐπιτυχόντας καὶ εἰς τοσούτους ἐκ τῶν ἐξετασθέντων εἰς τὸ μάθημα τοῦτο (τῆς τουρκικῆς νομοθεσίας) κατὰ σειράν ἐν τῷ μαθήματι τοῦτω ἐπιτυχίας, ὅσων, συμφώνως τῇ περὶ διαγωνισμοῦ προκηρῶσι, ἔχει ἀνάγκη ἢ ὑπηρεσία, διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς ἢ εἰς τὸ μάθημα τοῦτο ἐξετάσις οὐδαμῶς λαμβάνεται ὑπ' ὄψει. Ἐπίσης θὰ διδῇται ἢ ὑπεροχὴ καὶ εἰς τοὺς κατόπιν κατὰ σειράν ἐπιτυχίας ἐὰν τὸ Ὑπουργεῖον ἐν τῷ μεταξὺ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ πίνακος λάβῃ ἀνάγκη γραμματέως κατόχου τῆς τουρκικῆς νομοθεσίας».

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 13 τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος προστίθεται παράγραφος πρώτη ἔχουσα ὡς ἐξῆς:

«Ἐὰν κατὰ τὸν προκηρυσσόμενον διαγωνισμὸν γραμματέων ἢ λογιστῶν δὲν προσέλθουν ὑποψήφιοι εἰς διπλάσιον τοῦλάχιστον ἀριθμὸν τῶν θέσεων, δι' ἧς ὁ διαγωνισμός, ἢ ἂν δὲν κριθῶσιν ἱκανοὶ ἐκ τῶν ὑποψηφίων τοῦλάχιστον διὰ τὸ ἥμισυ τῶν θέσεων, ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ προκηρῶσῃ νέον διαγωνισμὸν καὶ ἐν τῇ προκηρῶσει τοῦ ὁποῖου ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 προθεσμία δύναται νὰ εἴναι βραχυτέραν».

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ Διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαγίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργός
Ἑμμ. Ρέπουλης

(12)

Περί ὁμοιομόρφου κανονισμοῦ τοῦ τρόπου τῆς τηρήσεως καὶ τῆς λειτουργίας τῶν ἀρχείων τῶν Β. Πρεσβειῶν καὶ τῶν ἐμπίσθων Προξενικῶν Ἀρχῶν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐπιθυμούντες ὅπως κανονισθῇ ὁμοιομόρφως ὁ τρόπος τῆς τηρήσεως καὶ ἡ λειτουργία τῶν Ἀρχείων τῶν Β. Πρεσβειῶν καὶ τῶν ἐμπίσθων Προξενικῶν Ἀρχῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ πρωτοκόλλησις πάντων τῶν παραλαμβανομένων ἐγγράφων ἢ τηλεγραφημάτων, κοινῶν ἢ ἐμπιστευτικῶν, γίνεσθαι ἐν τῷ Γενικῷ Πρωτοκόλλῳ, ἀναγενομένην κατ' ἔτος. Τὰ οὕτω πρωτοκολλούμενα ἐγγράφα ἢ τηλεγραφήματα κατὰτάσσονται συγχρόνως καὶ ὅλην συμφώνως πρὸς τὸν πίνακα κατατάξεως. Ἐν ταῖς Β. Πρεσβείαις καὶ ταῖς ἐμπίσθους Προξενικαῖς Ἀρχαῖς τηρεῖται ὡσαύτως συνοπτικὸν εὑρετήριον.

Ἄρθρον 2.

Ἡ διεκπεραίωσις τῶν ἐγγράφων κατὰχωρίζεται κανονικῶς ἐν τῷ Βιβλίῳ τῆς Διεκπεραιώσεως, ἐν ᾧ δὲον ν' ἀναγράφεται ἐκαστοτὴ ἡ χρονολογία ταύτης, ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς ταύτης ὡς καὶ τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ διεκπεραιουμένου ἐγγράφου, ἐν εἰδικῇ δὲ στήλῃ δέον πάντοτε νὰ ὑπάρχῃ ἡ ὑπογραφή τοῦ παραλαβάνοντος, τηρουμένου τοῦ λοιποῦ βιβλίου ἐλέγχου τῆς ἀποστελλομένης ἀλληλογραφίας.

Ἄρθρον 3.

Ἡ γενομένη ἐνέργεια ἐπὶ δεδομένου ἐγγράφου ἀναγράφεται ἐν τῇ οἰκείᾳ στήλῃ τοῦ τηρουμένου πρωτοκόλλου, γίνεσθαι ὡσαύτως ἐν αὐτῷ ἡ σχετικὴ συσχέτισις πρὸς τὰ ὑπάρχοντα τυχόν προηγούμενα ἐγγράφα σχετικὰ τῇ ὑποθέσει, μεθ' ἧς, ἀφοῦ ἀναγραφῇ ἐπὶ τοῦ βελτίου τοῦ εἰδικῶς εὑρετηρίου ἡ γενομένη αὕτη νεώτερά ἐνέργεια, ὁ φάκελλος κατατίθεται ἐν ταῖς Ἀρχαῖς κατὰ τὴν ἣν φέρει κατατάξιν.

Ἄρθρον 4.

Ἐπὶ ἐκάστου ἐγγράφου τὸ ὅποιον ἐξέρχεται ἐκ τῶν Β. Πρεσβειῶν ἢ ἐμπίσθων Προξενικῶν Ἀρχῶν, θ' ἀναγράφεται τοῦ λοιποῦ συνοπτικῆ καὶ σαφῆς περιλήψις τοῦ περιεχομένου τοῦ ἐγγράφου. Τὰ ἀποστελλόμενα ἐπισημειωτικῶς ἐγγράφα ἐξαιροῦνται τῆς τοιαύτης διατυπώσεως. Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου ἀποστελλομένου τηλεγραφήματος καὶ πρὸ τοῦ ὁνόματος τοῦ πρὸς ὃν τοῦτο θὰ τίθεται τοῦ λοιποῦ ὁ σχετικὸς ἀριθμὸς πρωτοκόλλου.

Ἄρθρον 5.

Ὁ ἐπιθυμὼν νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ περιεχομένου παλαιότερων ἐγγράφων καὶ ἀφορώντων εἰς ζήτημα ἔχον σχέσιν πρὸς συμφέροντα αὐτοῦ ἢ ἐνεργείας ἐπὶ προγενεστέρως αὐτοῦ ἀναφορὰς ἰδιώτης ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ σχετικὴν αἴτησιν, ἐν ᾗ νὰ προσδιορίξῃ ὅσον ἐνεστὶ ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐγγράφου, ὃ ἔχει ἀνάγκη. Ὁ προϊστάμενος ἀποφαίνεται τοῦ ἐγγράφου ἢ οὐ τὴν πρὸς τοῦτο εἰδικὴν ἄδειαν ἐφ' ὅσον ἐντεῦθεν χορηγῶν ἢ οὐ τὴν πρὸς τοῦτο εἰδικὴν ἄδειαν καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ δὲν παραβλέπονται τὰ συμφέροντα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ Διμήνου ἢ τῶν τρίτων. Ἡ ἀνάγνωσις, ὅταν χορηγηθῇ ἡ πρὸς τοῦτο ἄδεια, θὰ γίνηται ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐν τῷ Γραφείῳ. Οὐδὲν ἐγγράφον ἢ φάκελλος ἐξάγεται ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Β. Πρεσβείας ἢ τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 6.

Τὰ αὐτὰ θέλουσιν ἰσχύει ὅσκις ἰδιῶται αἰτῶνται ἀντίγραφα ἐγγράφων ἢ ἐκδοσιν πιστοποιητικῶν ἐπὶ τῇ βᾶσει τούτων.

Ἄρθρον 7.

Δι' Ὑπουργικῆς διαταγῆς κανονισθήσεται λεπτομερέστερον

ή λειτουργία της υπηρεσίας των Αρχείων των Β. Προσβείων και των εμπίσθων Προξενικών Αρχών ως και ο τρόπος της παρὰ τούτων τηρήσεως των σχετικών βοηθητικών βιβλίων.

Άρθρον 8.

Οί προϊστάμενοι των Β. Προσβείων και των εμπίσθων Προξενικών Αρχών θέλουσι φέρη την ευθύνην της μη τυχόν ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς των ἀνωτέρω διατάξεων.

Ο Ἡμέτερος ἐπὶ των Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαρτίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργός των Ἐξωτερικῶν

N. Πολίτης

(13)

Περὶ νέων τηλεφωνικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ καθορισμοῦ τηλεφωνικῶν τελῶν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 566 (περὶ νέων τηλεφωνικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ καθορισμοῦ τηλεφωνικῶν τελῶν), προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Άρθρον 1.

Τίθεται ἐν ἰσχύϊ τὸ ὑπὸ τοῦ 5ου ἁρθρου τοῦ νόμου 566 ὁριζόμενον τιμολόγιον διὰ τὰς τηλεφωνικὰς συσσενοήσεις τὰς διαξαγομένους ἐκ τηλεφωνικῶν γραφείων πρὸς ἕτερα τοιαῦτα.

Άρθρον 2.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ ὁρίζεται ἐκάστοτε ἡ τηλεφωνικὴ περιφέρεια ἡ τὰ γραφεῖα εἰς τὰ ὁποῖα ἐπιτρέπεται ἡ διεξαγωγὴ ἰδιωτικῶν τηλεφωνικῶν συνδιαλέξεων, ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως καὶ καταθέσεως των τηλ. τελῶν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαρτίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός

A. Παπαναστασίου

(14)

Περὶ προσθήκης ἐν τῷ ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου 1917 Β. διατάγματι περὶ ἡθικῶν ἀμοιβῶν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει των ἡμετέρων ἐπὶ των Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Μετὰ τὸ 25ον ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου 1917 Β. διατάγματος περὶ ἡθικῶν ἀμοιβῶν διὰ πράξεις διακεκριμένους, προστίθεται εἰδικὴ διάταξις ὡς ἑξῆς:

Εἰδικὴ διάταξις

Ἐπιτρέπεται ὑπὸ τούτῳ ὡς ἀνω ὅρους ἀπονουμὴ ἡθικῆς ἀμοιβῆς διὰ διακεκριμένους πράξεις, καὶ ἐκτὸς τοῦ πεδίου τῆς μάχης, σχετιζομένους πρὸς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους, καὶ τὴν τήρησιν τῆς ἐννόμου τάξεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ των Στρατιωτικῶν Ὑπουργῶν ἀνα-

τίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαρτίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργός των Ναυτικῶν Ὁ Ὑφυπουργός των Στρατιωτικῶν
Π. Κουντουριώτης **Ἀλέξιος Γρίβας**

(15)

Περὶ ἰδρύσεως Κεντρικῆς Στρατ. Φαρμακαποθήκης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ των Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 29 Νοεμβρίου 1913 ὑπ' ἀριθ. 85 Νόμον δημοσιευθέντα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 247 τῆς 4ης Δεκεμβρίου 1913 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Άρθρον 1.

Ἰδρύεται Κεντρικὴ Στρατιωτικὴ Φαρμακαποθήκη ἐδρεύουσα ἐν Ἀθήναις. Ἐν τῇ Φαρμακαποθήκῃ ταύτῃ θέλει λειτουργεῖ Χημικὸν Ἐργαστήριον, καὶ Ἐργαστήριον παρασκευῆς φαρμακευτικῶν σκευασμῶν.

Άρθρον 2.

Ἡ Κεντρικὴ Στρατιωτικὴ Φαρμακαποθήκη περιλαμβάνει φάρμακα καὶ φαρμακευτικὸν ὕλικον ἐν γένει, κοινῆς χρήσεως καὶ ἐπιστρατεύσεως.

Άρθρον 3.

Ἡ Κεντρικὴ Στρατιωτικὴ Φαρμακαποθήκη ὑπάγεται ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Ὑπουργοῦ των Στρατιωτικῶν.

Άρθρον 4.

Ἐν τῇ Κεντρικῇ Στρατιωτικῇ Φαρμακαποθήκῃ συγκεντρῶνται, εἴτε ἐκ προμηθειῶν ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, εἴτε ἐκ προμηθειῶν ἐπιτοπίων, ὅπαντα τὰ εἶδη φαρμάκων καὶ φαρμακευτικοῦ ὕλικου, διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ὑγειονομικῆς καὶ Κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ στρατεύματος.

Ἡ Κεντρικὴ Στρατιωτικὴ Φαρμακαποθήκη, ἐφοδιάζει τὰς Ὑγειονομικὰς Ἀποθήκας Θεσσαλονίκης καὶ Πρεβέζης, διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ των Στρατιωτικῶν, διὰ των ἀναγκασιούτων αὐταῖς φαρμάκων καὶ φαρμακευτικοῦ ὕλικου, πρὸς δὲ τὰ Σώματα, Ὑπηρεσίας, καὶ καταστήματα, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰ Α' καὶ Β' Σώματα Στρατοῦ, ὡς καὶ τὰ ἐν Ἀθήναις ἐδρεύοντα μὴ Μεραρχικὰ Σώματα καὶ Καταστήματα. Ἐπίσης ἐφοδιάζει τὴν Κεντρικὴν Ὑγειονομικὴν Ἀποθήκην Ἀθηνῶν, ὡς καὶ τὰς Α', Β', Γ', καὶ Δ' Ἀποθήκας διὰ τοῦ κεκανονισμένου Φαρμακευτικοῦ ὕλικου ἐπιστρατεύσεως.

Άρθρον 5.

Αἱ αἰτήσεις φαρμάκων καὶ φαρμακευτικοῦ ὕλικου, ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον των Στρατιωτικῶν (Διεύθυνσιν Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας) κατὰ τὰ ἥδη ἰσχύοντα.

Άρθρον 6.

Διὰ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας κανονισθήσονται τὰ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ, καὶ ἐν γένει αἱ λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας αὐτῆς.

Άρθρον 7.

Τὸ Προσωπικὸν τῆς Κεντρικῆς Στρατιωτικῆς Φαρμακαποθήκης, μέχρι τοῦ καθορισμοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ Ὁργανισμῷ τοῦ Στρατοῦ, κανονίζεται προσωρινῶς ὡς ἑπεται:

α') Ἐκ τοῦ Φαρμακευτικοῦ προσωπικοῦ, τοῦ ἥδη ὑπηρετούντος ἐν τῇ Κεντρικῇ Ὑγειονομικῇ Ἀποθήκῃ, προδλεπομένου ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Στρατοῦ, β') Δι' ἀποσπάσεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαρτίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑφυπουργός των Στρατιωτικῶν
Ἀλέξιος Γρίβας

(16)

Περὶ προσωρινοῦ ὁρισμοῦ τῶν ἐτησίων γραφικῶν ἐξόδων τοῦ Μοιράρχου Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐλαφροῦ Στόλου καὶ τοῦ πλοίου τοῦ ἐφοδιασμοῦ τοῦ Ἐλαφροῦ Στόλου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸν ΔΠ' (ὑπ' ἀριθ. 4080) νόμον τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1912 περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΓΩΝΕ' περὶ συνδρομῶν καὶ ἐτέρων δαπανῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Ὅρίζομεν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου τὰ ἐτήσια γραφικὰ ἐξόδα προσωρινῶς τοῦ Μοιράρχου Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐλαφροῦ Στόλου εἰς δραχμὰς 2,500, τοῦ δὲ θωρηκτοῦ «Κιλκίς», ὡς πλοίου ἐφοδιασμοῦ τοῦ Ἐλαφροῦ Στόλου, εἰς δραχμὰς 2,500.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ματίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
Π. Κουντουριώτης

(17)

Περὶ κανονισμοῦ τῆς στολῆς τῶν τεχνιτῶν α' καὶ β' τάξεως τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Οἱ τεχνίται πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ θέλουσι φέρει στολὴν ὁμοίαν τῶν ἀρχιτεχνιτῶν τῶν Συναρχειῶν εἰς α' ἀνήκουσιν, ὅπου ὅμως τῶν διακριτικῶν σημείων τοῦ βαθμοῦ τούτων. Ἐπίσης θέλουσι φέρει πηλὴν ὁμοίαν τῶν ἀρχιτεχνιτῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ματίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
Π. Κουντουριώτης

(18)

Περὶ προσωρινῆς χρησιμοποιοῦσεως τῶν ταινιῶν καπνοῦ τῶν 2 1/2 δραμίων ἀντὶ τοιοῦτων τῶν 50 δραμίων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τοὺς νόμους περὶ φορολογίας τοῦ ἐν τῷ Κράτει καταναλισκόμενου καπνοῦ, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Πρὸς περιβολὴν δοχείων καπνοῦ, τουμπεκίου καὶ σιγάρων τῶν πεντήκοντα δραμίων, ἐπιτρέπεται, ἀντὶ τῶν κακωννητῶ-

νων ἡδὲ ἀντιστοίχων ταινιῶν τῶν 50 δραμίων, νὰ γίνηται προσωρινῶς χρῆσις ταινιῶν τῶν δύο καὶ ἡμίσεος δραμίων ἐπιστημασμένων διὰ σφραγίδος καὶ δι' ἐρυθρὰς μελάνης διὰ τῶν λέξεων «πεντήκοντα δραμία» (δηλωτικῶν τοῦ βάρους τῶν δοχείων) καὶ (ἀρ. 1 λεπτὰ 25) (δηλωτικῶν τῆς ἀξίας ἐκάστης ταινίας).

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ματίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Μιλ. Νεγκροπόντης

(19)

Περὶ λειτουργίας ὁδοντοιατρείων ἐν τοῖς Στρατιωτικοῖς Νοσοκομείοις.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 487 περὶ καταρτισμοῦ Στρατιωτικῶν Νοσοκομείων, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν νὰ διατάσῃ, ὅταν αἱ ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἐπιβάλλωσι, τὴν λειτουργίαν ἐν τοῖς Στρατ. Νοσοκομείοις Α' καὶ Β' τάξεως ὁδοντοιατρικῶν τμημάτων, διευθυνομένων ὑπὸ εἰδικῶν ἐπιστημόνων, ἐν οἷς νὰ παρέχεται δωρεὰν ἡ ἱατρικὴ συνδρομὴ εἰς τοὺς πάσχοντες νοσήματα ὀδόντων ἀξιωματικούς καὶ ὁπλίτας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατασκευὴ τεχνιτῶν ὀδόντων εἰς τοὺς ὑποστάντας ἀπώλειαν τούτων ἀξιωματικούς καὶ ὁπλίτας, συνετελεσθῆναι δωρεὰν, ἐνεργεῖται δωρεὰν. Εἰς τοὺς λοιποὺς ἐπὶ καταβολῇ τιμῆματος, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἢ προκειμένου περὶ ὁπλιτῶν δωρεὰν, εἰς περιπτώσεις καθορισθησάσας ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 3ον.

Ἐκ τῶν ἐσόδων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου ἁρθρου δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν νὰ διαθέσῃ ἐκαστοτε διὰ διαταγῶν τοῦ μέρους πρὸς ἀγορὰν ἐργαλείων καὶ ὀπλῶν χρησίμων διὰ τὰς ὁδοντοιατρικὰς ἐργασίας.

Ἄρθρον 4ον.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας καὶ τῆς λογιστικῆς τῶν συσταθησομένων ὁδοντοιατρείων κανονισθήσονται διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ματίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Ἀλέξιος Γρίβας

(20)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 23 Νοεμβρίου 1917 «περὶ υπογραφῆς ἐγγράφων ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως κλπ.» τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 21 § 2 καὶ 22 τοῦ νόμου 853 τῆς 2 Σεπτεμβρίου 1917, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσουμεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 23 Νοεμβρίου 1917 Β. Διατάγματος «περὶ υπογραφῆς ἐγγράφων ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως κλπ. τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας», τροποποιηθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1917 ἑτέρου διατάγματος, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1) Τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 ἐδάφ. 3 χρηματικᾶς ἐντολᾶς καὶ ἐγκρίσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχονται εἰς τὰς οἰκίας διευθύνσεις, καὶ πάντα τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 4 προστίθεται τὸ ἑξῆς ἐδάφιον:

«Δι' ὁμοίας ἀποφάσεως καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γεν. Γραμματέως δύναται ν' ἀνατεθῇ ἡ υπογραφή πάντων ἢ τινῶν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἐδ. 1 ἐγγράφων εἰς διευθυντήν, γεν. ἐπιθεωρητὴν ἢ τμηματάρχην».

Ἄρθρον 2.

Τὸ α' ἐδ. τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Πάντα τὰ υπογραπτέα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, Γεν. Γραμματέως ἢ ἄλλων τινῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ἐγγράφα υπογράφονται μόνον ἐν πρωτοτύπῳ, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ἤθελον ζητῆσαι νὰ υπογράψουν καὶ τὸ ἀποσταλλόμενον ἀντίγραφον».

Ἀπὸ τὸ β' ἐδάφιον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀπαλείφεται ἡ λέξις «εἰρημένους».

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαρτίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργός

Ἑμμ. Ρέπουλης

(21)

Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων καὶ λοιπῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων τῶν βουλομένων νὰ καταστήσωσι τὴν προγενεστέραν αὐτῶν ὑπηρεσίαν συντάξιμον οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων τῆς τέως Κρητικῆς Πολιτείας καὶ τῆς νήσου Σάμου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσουμεν.

Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Μαρτίου 1917 Β. διατάγματος παρατάσις μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1917 προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων καὶ λοιπῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, ὑπὸ τῶν ἀφομοιωθέντων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων τῆς τέως Κρητικῆς Πολιτείας καὶ τῆς νήσου Σάμου, τῶν βουλομένων νὰ καταστήσωσι τὴν προγενεστέραν αὐτῶν ὑπηρεσίαν συντάξιμον, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους 166 καὶ 305 τοῦ 1914, παρατείνεται εἰςὲτι μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1918.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαρτίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Μιλτ. Νεγροπόντης

(22)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 16 Μαρτίου 1917 Β. διατάγματος περὶ διατιμῆσεως δασικῶν προϊόντων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 § γ' τοῦ ΒΡΕΒ' νόμου τῆς 18 Φεβρουαρίου 1893 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ δασῶν νόμων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, στηριζομένη ἐπὶ συμφώνου γνωμοδότησεως τοῦ παρ' αὐτῷ Συμβουλίου τῶν δασῶν, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσουμεν.

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 16 Μαρτίου 1917 Ἡμετέρου διατάγματος περὶ διατιμῆσεως δασικῶν προϊόντων τροποποιεῖται ὡς ἑπεται:

«Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Β. διατάγματος περὶ διατιμῆσεως δασικῶν προϊόντων, δὲν ἐπιτρέπεται οὐδεμίᾳ τροποποίησις τούτου, ἐκτὸς ἐὰν προφανῶς ἀποδεικνύεται, ὅτι κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ πίνακος, ἐκ παροχής ἀνεπαρκῶν στοιχείων, ἐσφαλμένως καθωρίσθησαν αἱ τιμαὶ τῶν εἰδῶν, ἢ ὅτι παρερρίσθησαν ἐν αὐτῷ λογιστικὰ σφάλματα, ὅποτε διὰ Β. Δ., ἐκδιδομένου μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Δασικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ τροποποιηθῇ ἡ ἰσχύουσα διατίμησις».

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαρτίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργός τῆς Γεωργίας
Ἑμμ. Ρέπουλης